

Bergs Advies B.V.

Leveroyseweg 9a
6093 NE Heythuysen

Telefoon (0475) 49 44 07

Fax (0475) 49 23 63

E-mail info@bergsadvies.nl

Internet www.bergsadvies.nl

BIC code: RABONL2U

IBAN: NL76RABO0144217414

K.v.K. Roermond nr. 12065400

BTW nr. NL817604844B01

Milieueffectrapportage

Haambergweg 11 te Beringe

Milieueffectrapportage

Haambergweg 11 te Beringe

Inrichtinghouder: Van der Linden Poultry Products B.V.
Meijelseweg 13
5986 NH Beringe
KvK-nr. 12017531
Vestigingsnr. 000016625552

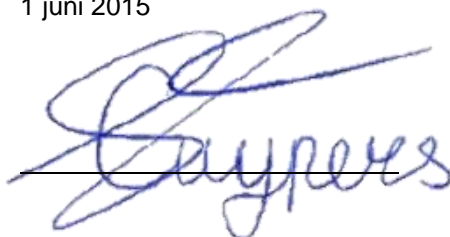
Adres inrichting: Haambergweg 11
5986 NX Beringe

Kadastraal bekend als: Gemeente Helden
Sectie X
Nummers 1018 (ged.), 2576 en 2578 (ged.)

Opgesteld door: S.C. Cuijpers / M. Volbeda

Datum: 1 juni 2015

Handtekening:

Inhoudsopgave

Samenvatting	6
1. Inleiding	9
2. Algemeen	10
2.1. Initiatiefnemer	10
2.2. Soort activiteit	10
2.3. Plaats van de activiteit	10
2.4. Soort activiteit en beschrijving locatie	11
2.5. Vergunningen	12
2.5.1. Vigerende vergunning	12
2.5.2. Noodzakelijke vergunningen	13
2.6. Referentiesituaties en voorkeursalternatief	13
2.6.1. Referentiesituatie 1	13
2.6.2. Referentiesituatie 2	13
2.6.3. Voorkeursalternatief	14
2.7. Tijd en fasering	14
3. Motivering van de activiteit	15
3.1. Aanleiding	15
3.2. Doel	15
3.3. Mogelijke problemen	15
3.4. Toekomstige ontwikkelingen	15
4. Kenmerken	16
4.1. Aard en omvang van de activiteit	16
4.2. Productieproces	16
5. Effecten op het milieu	18
5.1. Ammoniakemissie	18
5.2. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij	19
5.3. I.P.P.C.	19
5.3.1. Algemeen	19
5.3.2. Beleidslijn IPPC-omgevingstoets	19
5.4. Directe ammoniakschade aan planten	20
5.5. Wet ammoniak en veehouderij	20
5.6. Natuur, vermessing en verzuring	21
5.6.1. Beschermde natuurmonumenten	21
5.6.2. Natura 2000	22
5.6.2.1. Gebiedsomschrijvingen en instandhoudingsdoelstellingen	23
5.6.2.2. Habitattoets	40
5.6.3. Effectbepaling en beoordeling stikstofdepositie	41
5.6.3.1. Conclusie habitattoets	53
5.6.4. Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg	53

5.7.	Geur	54
5.7.1.	Geurvoelige objecten	54
5.7.2.	Geuremissie	55
5.7.3.	Voorgrondbelasting geur	56
5.7.3.1.	Geurverspreidingsmodel	56
5.7.3.2.	Rekenresultaten	56
5.7.4.	Achtergrondbelasting geur	57
5.7.5.	Minimale afstanden	59
5.7.6.	Conclusie	60
5.8.	Geluid	60
5.9.	Luchtkwaliteit	61
5.9.1.	Emissiecijfers fijn stof (PM ₁₀) dieren	61
5.9.2.	Toetsing fijn stof (PM ₁₀)	62
5.9.3.	Emissiecijfers fijn stof (PM _{2,5}) dieren	63
5.9.4.	Toetsing fijn stof (PM _{2,5})	64
5.9.5.	Verkeersbewegingen (NIBM)	66
5.9.6.	Conclusie	67
5.10.	Bodem- en wateraspecten	67
5.10.1.	Bodemkwaliteit	67
5.10.2.	Waterhuishouding	67
5.10.2.1.	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014)	68
5.10.2.2.	Kenmerken watersysteem	68
5.10.3.	Conclusie	69
5.10.4.	Bodem- en grondwatereffecten ontwikkeling	69
5.11.	Emissie van meststoffen	70
5.12.	Afvalstoffen	70
5.13.	Grondstoffen	70
5.13.1.	Energie en water	70
5.13.1.1.	Olie	71
5.13.1.2.	Gas	71
5.13.1.3.	Elektra	71
5.13.1.4.	Water	71
5.13.2.	Overige grondstoffen	71
5.13.3.	Overzicht grondstoffenverbruik	71
5.14.	Flora en fauna	72
5.15.	Leemten in informatie	72
6.	Alternatieven	73
7.	Ruimtelijke aspecten	74
7.1.	Rijksbeleid	74
7.1.1.	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	74
7.1.2.	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	74

7.2.	Provinciaal beleid	75
7.2.1.	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014	75
7.2.2.	Bodem- en grondwaterbeschermingsgebieden / waterwingebieden.....	76
7.2.3.	Limburgs Kwaliteitsmenu	77
7.3.	Gemeentelijk beleid.....	77
7.3.1.	Structuurvisie Buitengebied	77
7.3.2.	Structuurplan Buitengebied Peel en Maas	78
7.3.2.1.	Gebiedstypologie	78
7.3.2.2.	Agrarische sector	79
7.3.3.	Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas	79
7.3.4.	Vigerend bestemmingsplan	80
7.4.	Archeologie en cultuurhistorie.....	80
8.	Overige relevante aspecten	82
8.1.	Wet dieren, Besluit houders van dieren en Regeling houders van dieren.....	82
8.2.	Veiligheid en calamiteiten	83
8.2.1.	Veiligheid	83
8.2.2.	Calamiteiten	83
8.3.	Gezondheidsaspecten	83
8.3.1.	Ammoniak	85
8.3.2.	Luchtverontreiniging	85
8.3.3.	Geur	86
8.3.4.	Geluid.....	87
8.3.5.	Externe veiligheid	87
8.3.6.	Biologische agentia.....	87
8.3.7.	Endotoxinen	87
8.4.	Evaluatie, monitoring en borging.....	87
8.4.1.	Ammoniak-, geur- en fijn stofemissie	87
8.4.2.	Overige zaken.....	87
9.	Afkortingen	88

Samenvatting

De activiteit betreft het uitbreiden en wijzigen van een inrichting voor het houden van vleeskuikens. In het kader van het Besluit milieueffectrapportage 1994 is er een uitbreiding van een installatie met 210.000 mesthoenders. De activiteit die is opgenomen in de C-lijst (categorie C14) betreft een uitbreiding van de installatie met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders. Hiervoor is het doorlopen van een M.E.R.-procedure verplicht. Vanwege deze wijzigen zal een aanvraag voor een omgevingsvergunning bij het bevoegd gezag moeten worden ingediend. Hiervoor wordt tevens de MER-procedure doorlopen. De milieueffectrapportage dient als hulpmiddel bij de besluitvorming door het bevoegd gezag op de aan te vragen omgevingsvergunning.

De initiatiefnemer heeft het voornemen om op de locatie Haambergweg 11 de varkenshouderij om te zetten naar een pluimveebedrijf. Initiatiefnemer beschikt momenteel over enkele andere locaties in Beringe. Op de locatie Rozenobel 33 zullen in eerste instantie minder dieren gehouden worden. Het doel is om Rozenobel 33 en Meyelseweg 77 volledig te beëindigen en de bedrijfsactiviteiten vanuit deze twee locaties te verplaatsen naar de Haambergweg 11 en het Landbouwontwikkelingsgebied (LOG) Egchelse Heide.

De locatie is gelegen in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas op ongeveer 1.700 meter ten noordoosten van de kern van Heibloem, circa 2.950 meter ten zuidwesten van de kern van Beringe en circa 3.000 meter kern ten westen van de kern van Egchel. De directe omgeving van de locatie typeert zich als een agrarische omgeving verweven met enkele burgerwoningen. De dichtstbijzijnde woning van derden is gelegen op circa 144 meter vanaf de inrichtingsgrens. Het dichtstbijzijnde gebied dat valt onder de bescherming van de Natuurbeschermingswet 1998 ligt op circa 5.600 meter (Groote Peel). Het dichtstbij gelegen natuurgebied dat valt onder de bescherming van de Wet ammoniak en veehouderij bevindt zich op circa 570 meter (Waterbloem, gebied nr. 362).

De locatie is juridisch-planologisch geregeld in het bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas". Voor de gronden met de bebouwing geldt de bestemming "Agrarisch – Intensieve veehouderij". Deze bestemming valt samen met het bouwvlak. Het bestemmingsvlak/bouwvlak geeft de gronden aan waar de agrarische bebouwing opgericht mag worden. De omliggende gronden hebben de bestemming "Agrarisch". Deze bestemming regelt het agrarisch gebruik van de gronden. Bebouwing is slechts in beperkte mate toegestaan. Daarnaast bevat de planlocatie de gebiedsaanduiding "reconstructiewetzone – verwevingsgebied" en de gebiedsaanduiding "wro-zone – wijzigingsgebied 4 go". Deze laatste gebiedsaanduiding maakt het mogelijk om, onder voorwaarden, het bestemmingsvlak en bouwvlak te vergroten tot maximaal 2,5 hectare. Met name moet hierbij aandacht zijn voor de instandhouding van het grootschalige open ontginningslandschap.

Voor de inrichting is op 30 september 1991 een voor de gehele inrichting omvattende vergunning in het kader van de Hinderwet verleend. Met in werking treden van de Wet milieubeheer is dit van rechtswege een vergunning ingevolge 8.4 van de Wet milieubeheer geworden. Op d.d. 16 april 2002 is voor de inrichting een melding 8.19 Wet milieubeheer geaccepteerd. Met in werking treden van de Wabo is de vigerende vergunning van rechtswege een omgevingsvergunning in het kader van de Wabo geworden. Met het wijzigen van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2013 is de inrichting van rechtswege onder het Activiteitenbesluit gevallen met een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets MER (OBM-MER) (art. 2.2a, lid 1 onder f van het Bor). Conform de vergunde situatie mogen binnen de inrichting in totaal 500 vleesvarkens worden gehouden. De vergunde situatie wordt hierna als referentiesituatie 1 (Ref. 1) in beeld gebracht. In bijlage 1 zijn de emissiegegevens van Ref. 1 weergegeven.

Referentiesituatie 2 (Ref 2) van dit initiatief bestaat uit de feitelijke situatie. In de feitelijke situatie worden binnen de inrichting geen dieren gehouden.

In de beoogde situatie zullen op de locatie Haambergweg 11 zes pluimveestallen gerealiseerd worden voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal. In totaal zullen 210.000 vleeskuikens binnen de inrichting gehouden worden. De stallen zullen worden voorzien van emissiearme techniek. De voorkeur gaat uit naar warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02). De bestaande varkensstal zal worden gesloopt. De bestaande werktuigenberging en bedrijfswoning blijven behouden. Voor het realiseren van de 6 nieuw te bouwen

pluimveestallen is een vergroting van een bouwvlak van 1,7 hectare naar 2,5 hectare noodzakelijk. Omdat het bedrijf in één keer ontwikkeld zal worden en daarmee ook direct de eindsituatie van het bedrijf bereikt zal worden, is gekozen voor een omgevingsvergunningprocedure voor afwijken van het bestemmingsplan. Het college van burgemeester en wethouders van gemeente Peel en Maas heeft aangegeven in principe medewerking te willen verlenen aan vergroting van het agrarisch bouwvlak.

Voor de voorgenomen wijzigingen is een omgevingsvergunning (milieudeel, bouwdeel en afwijken regels ruimtelijke ordening), een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 en een sloopmelding noodzakelijk. De beoogde situatie wordt hierna als voorkeursalternatief (VKA) omschreven.

De belangrijkste emissies vanuit de inrichting zijn de emissies van ammoniak, geur en fijn stof. Wordt het voorkeursalternatief vergeleken met Ref. 1 en Ref. 2 dan is er een toename van ammoniakemissie en stikstofdepositie te constateren. In vergelijking met de referentiesituaties voor Natura-2000 gebieden (Ref.1 = Ref Nbw HR & VR) is er een toename van depositie op de Natura-2000 gebieden. Door gebruikmaking van saldering vanuit Rozenobel 33 is er geen toename van depositie op de Natura-2000 gebieden. Vanuit dit aspect is daarom geen significant verstorend effect op omliggende natuurgebieden te verwachten. Door de grote afstand tot de beschermde natuurgebieden zal dit initiatief ook geen significante verstorende effecten op verdroging, vernatting, verontreiniging, verstoring, versnippering e.d. van deze natuurgebieden hebben. Op de zeer kwetsbare gebieden vindt in het voorkeursalternatief ten opzichte van Ref. 1 een toename in stikstofdepositie plaats. Gezien het feit dat de inrichting met een afstand van meer dan 570 meter ruim buiten 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied ligt, vormt dit geen weigeringsgrondslag voor de omgevingsvergunning.

Verder zal in het voorkeursalternatief in vergelijking met Ref. 1 de geuremissie toenemen. Zowel de Ref. 1 als het voorkeursalternatief voldoen op alle getoetste geurgevoelige objecten aan de normstellingen uit de Wgv, de in concept vastgestelde Verordening geurhinder en veehouderij van de gemeente Peel en Maas en de Verordening geurhinder en veehouderij van de gemeente Leudal. Uit de berekeningen van de achtergrondbelasting geur kan worden geconcludeerd dat zowel in Ref. 1, Ref. 2 als in het voorkeursalternatief het woon- en leefklimaat acceptabel is. Tevens wordt voldaan aan de minimale afstanden uit de Wgv.

De belangrijkste geluidsbronnen van dit initiatief bestaan uit het laden/lossen van pluimvee, het afvoeren van mest, het leveren van voer en de stalventilatie. In de representatieve bedrijfssituatie wordt, ter plaatse van woningen van derden, overal voldaan aan de geluidsnormering. De voorkeursgrenswaarde voor de indirecte hinder (50 dB(A)) wordt ter plaatse van de relevante omliggende woningen niet overschreden. Dit betekent dat de omgevingsvergunning uit akoestisch oogpunt kan worden verleend.

Voor de stallen van een agrarisch bedrijf is alleen de uitstoot van fijn stof van belang. Dit vanwege de omvang van de emissie van fijn stof uit stallen. Hoewel ook andere stoffen uit de inrichting kunnen ontwijken, blijken deze emissies zeer gering te zijn ten opzichte van de achtergrondwaarden. Derhalve zal ten aanzien van de andere stoffen dan fijn stof (PM_{10} en $PM_{2,5}$) zonder problemen worden voldaan aan de Wlk 2007. Middels het toepassen van een warmtewisselaar als additionele techniek voor fijn stof zal de fijn stofemissie (PM_{10}) vanuit de stallen met 31% gereduceerd worden. Desondanks zal, door de omschakeling van vleesvarkens naar vleeskuikens, de fijn stofemissie in het VKA toenemen. Uit de rekenresultaten blijkt dat in zowel de referentiesituaties als het VKA op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007 wordt voldaan.

Een mogelijk alternatief is het toepassen van een verwarmingssysteem met warmteheaters en ventilatoren (BWL 2009.14.V3) in de pluimveestallen. Dit emissiearme stalsysteem is in het kader van de emissie van stoffen, de verspreiding van de stoffen en ook andere mogelijke effecten identiek aan het emissiearm huisvestingssysteem uit het VKA.

Tabel: Totaalvergelijking referentiesituaties en alternatieven

	Grenswaarde	Ref. 1	Ref. 2	VKA
ammoniakemissie (kg NH ₃ totaal)	-	1.250,0	0,0	7.350,0
ammoniakemissie (mol N/ha/jr) ⁰	-	2,74	0,0	0,47
geuremissie totaal	-	11.500	0,0	50.400
voorgroundbelasting buitengebied (OU _E /m ³) ¹	14	0,2	0,0	0,8
voorgroundbelasting kern (OU _E /m ³) ¹	4	0,1	0,0	0,3
aantal overbelaste objecten volgens Wgv	-	0	0,0	0,0
achtergrondbelasting vergund buitengebied (OU _E /m ³) ¹	28,3 ⁶ 28 ⁷	8,0	7,8	8,1
achtergrondbelasting vergund kern (OU _E /m ³) ¹	7,4 ⁶ 12 ⁷	4,6	4,6	4,7
achtergrondbelasting met ontwikkelingen buitengebied (OU _E /m ³) ¹	28,3 ⁶ 28 ⁷	8,1	8,1	8,3
achtergrondbelasting met ontwikkelingen kern (OU _E /m ³) ¹	7,4 ⁶ 12 ⁷	4,8	4,8	4,9
fijn stof emissie (PM ₁₀) (kg/jaar)	-	76,5	0,0	3.187,0
concentratie (PM ₁₀) (µg/m ³) ²	40	24	0,0	26
aantal overschrijdingsdagen PM ₁₀ ²	35	14	0,0,	18
elektraverbruik (kWh) ³⁴	-		0	290.000
gasverbruik (m ³ /jaar) ³⁴	-		0	194.000
geluidemissie (kwalitatief) ⁴	-	0	0	0

⁰ op dichtstbijzijnde punt van Natura 2000-gebied

¹ op dichtstbijzijnde geurgevoelig object in het buitengebied/kern

² op dichtstbijzijnde punt voor stof gevoelig object

³ schatting obv KWIN Veehouderij

⁴ 0 = neutraal, - = ongunstiger, + = gunstiger

⁵ exclusief zeezoutcorrectie en dubbelcorrectie

⁶ streefwaarden achtergrondbelasting geur gemeente Peel en Maas

⁷ streefwaarden achtergrondbelasting geur gemeente Leudal

Op gebied van gezondheidsaspecten speelt de vraag wat de mogelijke effecten van schaalvergroting op het vóórkomen en de verspreiding van zoönosen (zoals influenza) en resistente micro-organismen (zoals toxoplasma) en antibioticumresistentie zijn. Een mogelijk verband tussen schaalvergroting en het voorkomen en de verspreiding van zoönosen is niet eenvoudig vast te stellen. Er zijn diverse bedreigingen maar ook enkele kansen bij verdere schaalvergroting. De balans hangt sterk af van de wijze waarop de bedrijfsvoering en het stalconcept worden ingevuld. Er worden reeds maatregelen voor wat betreft hygiëne (zoals hygiënesluis) en ventilatie (zoals warmtewisselaar op een stal) getroffen. Daarnaast zal het antibioticumgebruik zoveel mogelijk beperkt worden.

Na deze stap verwacht de initiatiefnemer dat het bedrijf voldoende concurrentiekracht heeft om toekomstperspectief te hebben in de pluimveesector.

1. Inleiding

In het kader van het Besluit milieueffectrapportage 1994 onderdeel C van de bijlage van het Besluit M.E.R. is het verplicht om bij het uitbreiden, wijzigen of oprichten van een installatie voor meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders een M.E.R.-procedure in het kader van Besluit-M.E.R. te volgen. De beoogde situatie wordt in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verder aangemerkt als activiteit in strijd met het bestemmingsplan. Onder de Wabo kunnen activiteiten in strijd met een bestemmingsplan worden toegestaan als hiervoor een omgevingsvergunning wordt verleend (artikel 2.12 eerste lid sub a onder 3° Wabo). In dit kader zal volgens artikel 7.24 Wm, lid 4 onder b een uitgebreide M.E.R-procedure doorlopen moeten worden. Deze M.E.R.-procedure start met het indienen van een mededeling aan het bevoegd gezag. De mededeling van dit initiatief is op 13 november 2015 naar het college van burgemeester en wethouders van Peel en Maas verstuurd.

De mededeling heeft ter inzage gelegen van 27 november 2014 tot en met 7 januari 2015. Op 25 november 2014 heeft gemeente Peel en Maas de Commissie m.e.r. om advies verzocht. De Commissie m.e.r. heeft op 26 januari 2015 haar advies met betrekking tot de reikwijdte en het detailniveau van de milieueffectrapportage uitgebracht. Op 30 januari 2014 heeft gemeente Peel en Maas een brief verzonden waarin de gemeente aangeeft dat ze zich kan vinden in het advies van de Commissie m.e.r. en het advies volledig overneemt.

Op basis van dit advies over reikwijdte en detailniveau van het milieueffectrapport is onderhavige milieueffectrapportage opgesteld. De milieueffectrapportage dient als hulpmiddel bij de besluitvorming door het bevoegd gezag op de aan te vragen omgevingsvergunning.

2. Algemeen

2.1. Initiatiefnemer

Inrichtingshouder: Van der Linden Poultry Products B.V.
 Meijelseweg 13
 5986 NH Beringe
 KvK-nr. 12017531
 Vestigingsnr. 000016625552

Adres inrichting: Haambergweg 11
 5986 NX Beringe

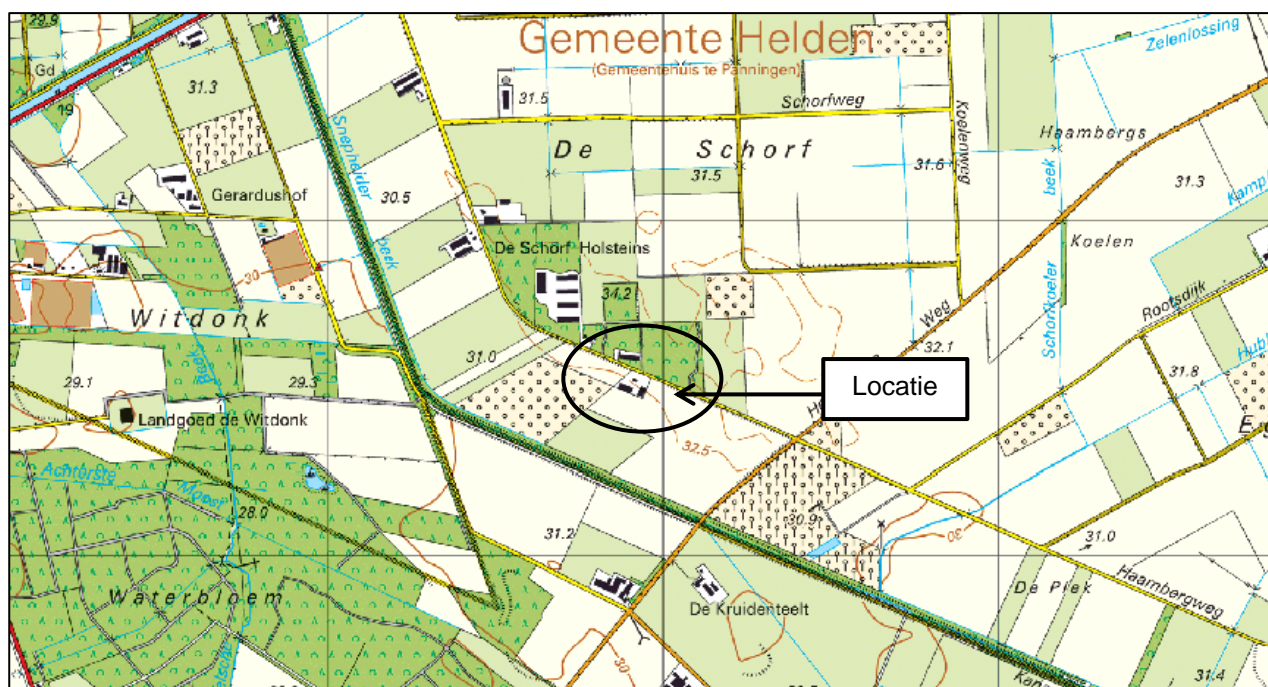
Kadastraal bekend als: Gemeente: Helden
 Sectie: X
 Nummers: 1018 (ged.), en 2578 (ged.)

2.2. Soort activiteit

De activiteit betreft het uitbreiden en wijzigen van een inrichting voor het houden van vleeskuikens. In het kader van het Besluit milieueffectrapportage 1994 is er een uitbreiding van een installatie met 210.000 mesthoenders. De activiteit die is opgenomen in de C-lijst (categorie C14) betreft een uitbreiding van de installatie met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders. Hiervoor is het doorlopen van een M.E.R.-procedure verplicht.

2.3. Plaats van de activiteit

De activiteit wordt verricht op het adres aan Haambergweg 11 te Beringe, kadastraal bekend als gemeente Helden, sectie X, nummers 1018 (ged.), 2576 en 2578 (ged.). Op onderstaande kaart is de topografische ligging van deze locatie weergegeven.

Figuur 2.3.1: Topografische ligging locatie (schaal 1:25.000)

De locatie is gelegen in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas op ongeveer 1.700 meter ten noordoosten van de kern van Heibloem, circa 2.950 meter ten zuidwesten van de kern van Beringe en circa 3.000 meter kern ten westen van de kern van Egchel. De dichtstbijzijnde woning van derden is gelegen op circa 144 meter vanaf de inrichtingsgrens. Het dichtstbijzijnde gebied dat valt onder de bescherming van de Natuurbeschermingswet 1998 ligt op circa 5.600 meter (Groote Peel). Het dichtstbij gelegen natuurgebied dat valt onder de bescherming van de Wet ammoniak en veehouderij bevindt zich op circa 570 meter (Waterbloem, gebied 362).

2.4. Soort activiteit en beschrijving locatie

De initiatiefnemer heeft het voornemen om op de locatie Haambergweg 11 de varkenshouderij om te zetten naar een pluimveebedrijf. Initiatiefnemer beschikt momenteel over enkele andere locaties in Beringe. Op de locatie Rozenobel 33 zullen in eerste instantie minder dieren gehouden worden. Het doel is om Rozenobel 33 en Meyelseweg 77 volledig te beëindigen en de bedrijfsactiviteiten vanuit deze twee locaties te verplaatsen naar de Haambergweg 11 en het Landbouwontwikkelingsgebied (LOG) Egchelse Heide.

De te saneren locaties geven gebruiksbeperkingen op het bedrijventerrein Snepheide als gevolg van de milieuhygiënische effecten van de bedrijfsvoering. Met name gaat het hierbij om geur- en fijn stofbelasting welke een verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein in de weg zitten. Voor de verdere ontwikkeling van het bedrijventerrein zijn al enkele jaren plannen in voorbereiding.

Beide locaties vertegenwoordigen een groot deel van de productiecapaciteit van de bedrijfsvoering en kunnen niet zonder grote consequenties beëindigd worden. De locatie Haambergweg 11 biedt de mogelijkheid om een deel op te vangen. Het overgrote deel van het bedrijf is beoogd om ingeplaatst te worden in het Landbouwontwikkelingsgebied Egchelse Heide. Aan dit bestemmingsplan is echter onlangs door de Raad van State goedkeuring onthouden waardoor het vestigen het bedrijf vooralsnog niet mogelijk is. Om de ontwikkeling van de locatie aan Haambergweg 11 door te laten gaan worden in eerste instantie een gedeelte van de vergunde rechten van de locatie Rozenobel 33 overgeheveld naar de onderhavige en te ontwikkelen locatie.

Binnen de inrichting aan Haambergweg 11 zullen zes pluimveestallen gerealiseerd worden voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal. In totaal zullen 210.000 vleeskuikens in de beoogde situatie gehouden worden. De stallen zullen worden voorzien van emissiearme techniek. De voorkeur gaat uit naar warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02). De bestaande varkensstal zal worden gesloopt. De bestaande werktuigenberging en bedrijfswoning blijven behouden. Op deze wijze kunnen op een bedrijfseconomisch verantwoorde manier dieren gehouden worden in een bedrijfsomvang die ook in de toekomst voldoende inkomen kan bieden.

De activiteit die is opgenomen op de C-lijst, waarvoor MER-plicht geldt, is het oprichten/wijzigen/uitbreiden van een installatie met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders.

Figuur 2.4.1: Luchtfoto huidige situatie

2.5. Vergunningen

2.5.1. Vigerende vergunning

Voor de inrichting is op 30 september 1991 een voor de gehele inrichting omvattende vergunning in het kader van de Hinderwet verleend voor het houden van 500 vleesvarkens met traditionele huisvesting. Met in werking treden van de Wet milieubeheer is dit van rechtswege een vergunning ingevolge 8.4 van de Wet milieubeheer geworden. Op d.d. 16 april 2002 is voor de inrichting een melding 8.19 Wet milieubeheer geaccepteerd. Deze melding heeft betrekking op het wijzigen van het voersysteem, de plaatsing van een kadaverkoeling en het realiseren van een schrobplaats. Met in werking treden van de Wabo is de vigerende vergunning van rechtswege een omgevingsvergunning in het kader van de Wabo geworden. Met het wijzigen van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2013 is de inrichting van rechtswege onder het Activiteitenbesluit gevallen met een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets MER (OBM-MER) (art. 2.2a, lid 1 onder f van het Bor).

Conform de vergunde situatie mogen binnen de inrichting in totaal 500 vleesvarkens worden gehouden. De vergunde situatie wordt hierna als referentiesituatie 1 (Ref. 1) in beeld gebracht. In bijlage 2.1 zijn de diersoorten en –aantallen met het betreffende huisvestingssysteem en de bijbehorende emissiegegevens van Ref. 1 weergegeven.

2.5.2. Noodzakelijke vergunningen

In de beoogde situatie zullen op de locatie Haambergweg 11 in totaal 210.000 vleeskuikens, verdeeld over zes pluimveestallen, gehouden worden. De bestaande vleesvarkensstal zal hierbij gesloopt worden. De bestaande bedrijfswoning en werktuigenberging blijven behouden. In de werktuigenberging wordt een kantine, kantoor en hygiënesluis gerealiseerd. Voor deze wijzigingen zijn de volgende vergunningen/meldingen noodzakelijk:

- Omgevingsvergunning;
 - milieudeel;
 - bouwdeel;
 - afwijken regels ruimtelijke ordening;
- Vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998;
- Sloopmelding.

Op 13 april 2015 is een aanvraag voor een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 bij provincie Limburg en Noord-Brabant ingediend. De ontvangstbevestigingen van deze aanvragen zijn als separate bijlagen toegevoegd.

De beoogde situatie wordt hierna als voorkeursalternatief (VKA) omschreven. Bijlage 2.3 geeft de diersoorten en –aantallen met het betreffende huisvestingssysteem en de bijbehorende emissiegegevens van het VKA weer.

2.6. Referentiesituaties en voorkeursalternatief

2.6.1. Referentiesituatie 1

Referentiesituatie 1 (Ref. 1) van dit initiatief bestaat uit de vergunde dieraantallen en huisvestingssysteem met bijbehorende emissies. Het vergund dieraantal bestaat in totaal uit 500 vleesvarkens. In onderstaande tabel is Ref. 1 met bijbehorende emissies weergegeven.

Tabel 2.6.1.1: Dieraantallen met bijbehorende emissies van Ref. 1

Stal nr.	Diercategorie	Huisvestings-systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)		Geur (OU _E /sec.)		Fijn stof (PM ₁₀)	
				Per dier	Totaal	Per dier	Totaal	Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	2,500	1.250,0	23,00	11.500,0	153	76,5
Totaal				kg NH₃	1.250,0	OU_E/s	11.500,0	kg PM₁₀	76,5

2.6.2. Referentiesituatie 2

Referentiesituatie 2 (Ref. 2) van dit initiatief bestaat uit de feitelijke situatie waarbij binnen de inrichting geen vleesvarkens gehouden worden. In onderstaande tabel zijn de feitelijke dieraantallen met de bijbehorende emissies (Ref. 2) weergegeven.

Tabel 2.6.2.1: Dieraantallen met bijbehorende emissies van Ref. 2

Stal nr.	Diercategorie	Huisvestings-systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)		Geur (OU _E /sec.)		Fijn stof (PM ₁₀)	
				Per dier	Totaal	Per dier	Totaal	Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	0	2,500	0,0	23,00	0,0	153	0,0
Totaal				kg NH₃	0,0	OU_E/s	0,0	kg PM₁₀	0,0

2.6.3. Voorkeursalternatief

Initiatiefnemer is voornemens de varkenshouderij aan Haambergweg 11 te beëindigen om hier een pluimveebedrijf op te kunnen richten. Deze locatie biedt immers binnen het huidig beleid de mogelijkheid om op een bedrijfseconomisch verantwoorde manier vleeskuikens te houden in een bedrijfsomvang die ook in de toekomst voldoende inkomen kan bieden. Om deze ontwikkeling mogelijk te maken worden de volgende wijzigingen aan te brengen in de vergunde bedrijfssituatie:

- Het slopen van de bestaande varkensstal;
- Het realiseren van zes pluimveestallen met emissiearme techniek (warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02) voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal met bijbehorende voorzieningen, zoals voedersilo's en poetswateropvangputten). Het ventilatiesysteem van de pluimveestallen zal bestaan uit een warmtewisselaar in combinatie met nok- en lengteventilatie;
- Het realiseren van een kantine, kantoor en hygiënesluis in de bestaande werktuigenberging.

De beoogde situatie wordt in deze milieueffectrapportage hierna als het voorkeursalternatief (VKA) omschreven. Onderstaand worden de gewenste dieraantallen en huisvestingssystemen met bijbehorende emissies per stal weergegeven.

Tabel 2.6.3.1: Dieraantallen met bijbehorende emissies van VKA

Stal nr.	Diercategorie	Huisvestings-systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)		Geur (OU _E /sec.)		Fijn stof (PM ₁₀)	
				Per dier	Totaal	Per dier	Totaal	Per dier	Totaal
1	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
2	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
3	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
4	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
5	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
6	Vleeskuikens	E5.14;BWL2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0	0,24	8.400,0	15,18 ¹	531,3
Totaal			210.000	kg NH₃	7.350,0	OU_E/s	50.400,0	kg PM₁₀	3.187,8

1 = PM₁₀-emissie na 31% PM₁₀-reductie van de additionele techniek is (22 gr PM₁₀ per dier per jaar – 31% PM₁₀-reductie => 15,18 gr PM₁₀ per dier per jaar.

2.7. Tijd en fasering

De planning is om eind 2015 te starten met het bouwen van de nieuwe pluimveestallen. De realisatie van dit initiatief zal naar schatting 6 maanden duren. Het tijdstip van ingebruikname ligt naar verwachting medio 2016. Mogelijk dat de aanlegfase later aanvangt. Dit is mede afhankelijk van de tijdspanne die de vergunningprocedures kosten.

Tijdens de aanlegfase zullen geen hogere emissies optreden dan tijdens de gebruiksfase.

3. Motivering van de activiteit

3.1. Aanleiding

Aanleiding voor de voorgenomen activiteit is de continuïteit van de onderneming op langere termijn. Het houden van vleeskuikens dient in voldoende omvang plaats te vinden om tegen een concurrerende prijs vlees te kunnen leveren. Daarnaast is er op dit moment een stijgende vraag naar verantwoord geproduceerd kippenvlees. Om aan deze marktaanvraag te kunnen voldoen is een verhoging van de productie nodig.

Hierbij is het creëren van een lage kostprijs per eenheid noodzakelijk. Investeren in een voldoende grote productieomvang op één locatie en het realiseren van lage investeringskosten per vleeskuiken zijn hierbij van wezenlijk belang. Tevens zal door de nieuwbouw worden voldaan aan de eisen ten aanzien van emissiearme technieken en wordt tevens voldaan aan de welzijnsregelgeving.

Het realiseren van dit initiatief leidt tot een omvang van in totaal 210.000 vleeskuikens. Het bedrijf is na het realiseren van dit initiatief van voldoende omvang om de continuïteit van de onderneming voor de komende jaren te kunnen waarborgen.

3.2. Doel

De voorgenomen activiteit past bij de visie die de ondernemer heeft geformuleerd, zijnde het behoud van de onderneming als inkomensbron voor de toekomst in combinatie met het optimaal rekening houden met de omgeving waarvan de onderneming deel uitmaakt. Deze visie is vertaald naar enkele doelstellingen die de ondernemer heeft geformuleerd, zijnde:

- Het zetten van een groeistap qua omvang;
- Het verlagen van de kostprijs per dier, met als speerpunten:
 - Lage investeringskosten;
 - Verlaging van de energiekosten;
 - Verhoging van de arbeidsproductiviteit.

Voor wat betreft de keuze van de huisvestingssystemen is gekozen voor een emissiearm systeem dat, rekening houdend met gewenste dierbezettingen, huisvestingseisen en investeringsniveau, toepasbaar is. De voorkeur bij de nieuw te bouwen pluimveestallen gaat uit naar een huisvestingssysteem voorzien van warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02). Reden voor de keuze van dit systeem is de beperking van de emissie van ammoniak én (fijn)stof die met dit gecombineerd systeem kan worden bereikt. Tevens is rekening gehouden met eisen uit de IPPC (BBT) alsmede met eisen uit het gepubliceerde Besluit huisvesting ammoniakemissie veehouderijen.

3.3. Mogelijke problemen

Mogelijke problemen kunnen optreden doordat veranderde regelgeving zorgt voor wettelijke belemmeringen die planrealisatie onmogelijk maken door het ontbreken van de noodzakelijke vergunningen.

3.4. Toekomstige ontwikkelingen

De inrichting is op basis van huidige inzichten na realisatie van onderhavige plannen van voldoende omvang om de continuïteit van het bedrijf te waarborgen. Andere toekomstige ontwikkelingen zijn niet te verwachten.

4. Kenmerken

4.1. Aard en omvang van de activiteit

Initiatiefnemer is voornemens dit bedrijf door te ontwikkelen in de vorm van een pluimveehouderij. In de beoogde situatie is de initiatiefnemer voornemens de bestaande varkensstal te vervangen door een zestal nieuwe stallen voor het houden van in totaal 210.000 vleeskuikens. Als emissiearm huisvestingssysteem gaat de voorkeur van de initiatiefnemer uit naar warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) met als additionele techniek voor fijn stof een warmtewisselaar (BWL 2011.02).

De oppervlakte aan bebouwing neemt in het VKA door het realiseren van de nieuwe pluimveestallen met ongeveer 9.576 m² toe ten opzichte van Ref. 1 en Ref. 2. Dit blijkt uit onderstaande overzichten.

Tabel 4.1.1: Gebouwdimensies Ref. 1 en Ref. 2

Gebouw nr.	Functie	Diersoort	Aantal dieren	Oppervlakte m ²
A	Varkensstal	Vleesvarkens	500	± 540
B	Werktuigenberging	-	-	± 724
	Bedrijfswoning	-	-	± 165
Totaal:				± 1.429

Tabel 4.1.2: Gebouwdimensies VKA

Gebouw nr.	Functie	Diersoort	Aantal dieren	Oppervlakte m ²
1	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
2	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
3	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
4	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
5	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
6	Pluimveestal	Vleeskuikens	35.000	± 1.686
7	Werktuigenberging	-	-	± 724
8	Bedrijfswoning	-	-	± 165
Totaal:				± 11.005

4.2. Productieproces

De vleeskuikens worden als eendagskuikens op het bedrijf aangevoerd. Na een groeiperiode tussen de 5 en 7 weken worden de vleeskuikens met een gewicht van ongeveer 1,9 kg per vleeskuiken van het bedrijf afgevoerd. De geproduceerde mest van de vleeskuikens wordt na iedere ronde met een loader uit de stal gehaald en vervolgens middels containers van het bedrijf afgevoerd. Nadat de mest uit de stal is gehaald wordt deze gereinigd en ontsmet. Na 1 tot 2 weken leegstand wordt een nieuwe ronde eendagskuikens opgezet. Eerst wordt nog een nieuwe, verse laag strooisel op de stalvloer aangebracht.

Er wordt gebruik gemaakt van automatische voerverstrekking middels voerlijnen. Ook de waterversprekking vindt automatisch plaats. Er worden lichtschema's en dimbare verlichting toegepast om het productieproces optimaal te laten verlopen. In de productieperiode vindt ziektepreventie en sporadisch ziektebestrijding plaats.

De stallen worden voorzien van een emissiearm systeem, namelijk stallen met warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1). Ammoniakemissiebeperking is gebaseerd op het drogen en verwarmen van de mest-/strooisellaag door middel van warmteheaters en continu draaiende circulatieventilatoren. De opgewarmde verse ventilatielucht wordt midden bovenin de stal uitgeblazen. Vervolgens wordt deze lucht door circulatieventilatoren vermengd met warme lucht bovenin de stal en naar één of beide staluiteinden gestuwd. Via de topgevelwand wordt de lucht terug over de strooisellaag geleid. Door het mengen van de stallucht wordt een gelijkmatige temperatuur in de gehele stal bereikt. De mest/strooisellaag wordt gedroogd en de kooldioxide (CO₂) wordt bij de dieren verdreven. De systeembeschrijving van stallen met warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag is als bijlage 12.1 toegevoegd.

Als additionele techniek voor emissiereductie van fijn stof worden alle nieuwe stallen voorzien van een warmtewisselaar (BWL 2011.02) met een emissiereductie fijn stof (PM₁₀) van 31%. De warmtewisselaar zorgt ervoor dat warme ventilatielucht vanuit de stal verse lucht opwarmt. De opgewarmde verse ventilatielucht wordt in de stal uitgeblazen. In het condensatievocht dat zich vormt op de pakketten in de wisselaar blijft stof achter. Samen met aanhechting van stof aan de wanden van de kanalen resulteert dit in een reductie van de emissie van fijn stof met 31% bij een minimale geïnstalleerde capaciteit van 1 m³ per vleeskuiken. De systeembeschrijving van de warmtewisselaar is als bijlage 12.2 toegevoegd.

Het ventilatiesysteem van de vleeskuikenstallen bestaat uit een combinatie van een warmtewisselaar, nok- en lengteventilatie. Totdat de maximale capaciteit van de warmtewisselaar is bereikt zijn de nok- en lengteventilatoren niet in werking en wordt alle ventilatielucht via de wisselaar af- en aangevoerd. Daarna blijft de capaciteit door de warmtewisselaar op 100% en worden de nok- en lengteventilatoren naar behoefte bijgeschakeld. Via de warmtewisselaar en de nokventilatoren treedt de stallucht verticaal naar buiten toe. De lengteventilatoren blazen de stallucht horizontaal naar buiten. Om deze reden is bij de verspreidingsberekeningen een default uittreesnelheid van 0,4 m/sec ingevoerd¹.

De geïnstalleerde capaciteit van de warmtewisselaar bedraagt in totaal 35.000 m³/h (1 m³/h per vleeskuiken). Als bijlage 17 is de berekening van de geïnstalleerde ventilatiecapaciteit weergegeven. Deze bedraagt 7,86 m³/h per vleeskuiken. Conform Klimaatplatform Pluimveehouderij (zie bijlage 17.1) de minimaal te installeren ventilatiecapaciteit, bij een gemiddeld eindgewicht van 1,9 kg per vleeskuiken, 6,84 m³/h per vleeskuiken te bedragen. Hieraan wordt voldaan. Het ventilatiesysteem is continue in bedrijf.

De aan- en/of afvoer van kuikens, voer en mest vindt plaats middels vrachtauto's. Dit gebeurt hoofdzakelijk in de dagperiode en incidenteel in de avond- en nachtperiode.

¹ Invoer verspreidingsberekeningen conform 'Gebruikershandleiding V-Stacks vergunning Versie 2010.1', d.d. 2 april 2010. Bron www.infomil.nl)

5. Effecten op het milieu

5.1. Ammoniakemissie

De vergunde situatie (Hinderwetvergunning d.d. 30 september 1991 en melding 8.19 Wm d.d. 16 april 2002) bestaat uit het houden van in totaal 500 vleesvarkens. Onderstaand is de ammoniakemissie van de vergunde situatie (Ref. 1) weergegeven.

Tabel 5.1.1: Ammoniakemissie van Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)	
				Per dier ¹	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	2,500	1.250,0
Totaal				kg. NH₃	1.250,0

1 = Regeling ammoniak en veehouderij d.d. 31 december 2013

Initiatiefnemer is voornemens om de volgende wijzigingen aan te brengen in de vergunde bedrijfssituatie:

- Het slopen van de bestaande varkensstal;
- Het realiseren van zes pluimveestallen met emissiearme techniek (warmteheaters met luchtmengsysteem voor droging strooisellaag (BWL 2011.13.V1) in combinatie met een warmtewisselaar (BWL 2011.02) voor het houden van 35.000 vleeskuikens per stal met bijbehorende voorzieningen, zoals voedersilo's en poetswateropvangputten). Het ventilatiesysteem van de pluimveestallen zal bestaan uit een warmtewisselaar in combinatie met nok- en lengteventilatie;
- Het realiseren van een kantine, kantoor en hygiënesluis in de bestaande werktuigenberging.

Binnen de inrichting zullen in totaal 210.000 vleeskuikens worden gehouden. In onderstaande tabel is de beoogde situatie (VKA) met bijbehorende ammoniakemissie weergegeven. De ammoniakemissie zal met 6.100 kg per jaar ten opzichte van Ref. 1 toenemen.

Tabel 5.1.2: Ammoniakemissie van VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)	
				Per dier ¹	Totaal
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,035	1.225,0
Totaal				kg. NH₃	7.350,0

1 = Regeling ammoniak en veehouderij d.d. 31 december 2013

5.2. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting) is in de Staatscourant van 28 december 2005 gepubliceerd in Staatsblad 675. Op 10 januari 2008 is een wijziging gepubliceerd in verband met intern salderen. Beide besluiten zijn op 1 april 2008 in werking getreden. In het besluit zijn grenswaarden opgenomen waaraan de maximale ammoniakemissie van een huisvestingssysteem direct moet voldoen in geval van nieuwbouw.

In onderstaande tabel is de op het initiatief van toepassing zijnde grenswaarden en de emissiewaarde van het toegepaste stalsysteem in beeld gebracht.

Tabel 5.2.1: Grenswaarden Besluit huisvesting

Diercategorie	Grenswaarde NH ₃ -emissie (kg/dier/jaar)	NH ₃ -emissie (kg/dier/jaar) toegepaste systemen	Voldoet?
Vleeskuikens	0,045	0,035	Ja

Het toegepast huisvestingssysteem heeft een lagere ammoniakemissie dan de toegestane grenswaarden. Daarmee wordt in het VKA voldaan aan de grenswaarden uit het Besluit huisvesting.

5.3. I.P.P.C.

5.3.1. Algemeen

Het betreft in deze aanvraag een inrichting met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, hetgeen betekent dat de inrichting valt onder de IPPC-richtlijn. De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wet algemene bepaling omgevingsrecht (Wabo). In artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht (Ro) zijn de documenten aangewezen, waarmee het bevoegd gezag bij de bepaling van beste beschikbare technieken (BBT) in het kader van de vergunningverlening rekening moet houden. Bijlage 1 van de Ro bevat een overzicht van de hiervoor bedoelde documenten. De BBT-vereiste wordt daarbij gezien als een invulling van het ALARA-beginsel. Op basis van de gepubliceerde lijst van technieken die voldoen aan BBT, kan worden geconcludeerd dat de toe te passen huisvestingssysteem hieraan voldoen.

Tevens dient in het kader van de IPPC-richtlijn met de lokale milieusituatie rekening gehouden te worden. Deze laatste toetsing geschiedt in deze rapportage voor de diverse milieuaspecten apart. Een bijzondere toetsing hierbij is de omgevingstoets volgens de op 25 juni 2007 vastgestelde 'Beleidslijn IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij'. Deze toetsing is hierna weergegeven.

Vanwege de IPPC-omvang van het bedrijf, is het bedrijf altijd vergunningsplichtig in het kader van de Wabo.

5.3.2. Beleidslijn IPPC-omgevingstoets

Op 25 juni 2007 is de Beleidslijn omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij vastgesteld. Dit is een beleidslijn waaraan getoetst kan worden om te beoordelen of een uitbreiding van dieraantallen bij IPPC bedrijven toelaatbaar is. Hoofdlijn is dat hoe groter de omvang van een bedrijf is, hoe strenger de eisen zijn die aan de maximale ammoniakemissie worden gesteld. In de beleidslijn zijn staffels van 0 – 5.000 kilogram emissie, 5.000 – 10.000 kilogram emissie en van meer dan 10.000 kilogram emissie opgenomen.

Bedrijven met na uitbreiding een emissieniveau van minder dan 5.000 kilogram dienen te voldoen aan het gebruikelijke BBT-niveau. Bedrijven die na uitbreiding bij toepassing van BBT een emissie tussen de 5.000 en 10.000 kilogram uitstoten, dienen voor het meerdere boven de 5.000 kilogram te voldoen aan strengere eisen dan BBT (zogenaamd BBT+). Bedrijven die na uitbreiding bij toepassing van BBT een emissie van meer dan 10.000 kilogram uitstoten dienen voor het deel boven de 10.000 kilogram te voldoen aan een veel strengere eis dan BBT (zogenaamd BBT++).

In het VKA wordt een emissie van 7.350 kilogram NH₃ per jaar aangevraagd. Bij toepassing van BBT bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie (210.000 x 0,045 =) 9.450 kg NH₃. Het emissieniveau tot 5.000 kg

NH₃ per jaar voldoet aan het gebruikelijke BBT-niveau. Voor het emissieniveau van 5.000 tot 9.450 kg NH₃ geldt een eis strenger dan BBT (BBT+). Voor BBT+ is in de Beleidslijn een emissie van 0,037 kg NH₃ per vleeskuiken per jaar vastgesteld. In de beoogde situatie worden alle vleeskuikens in emissiearme huisvesting met een emissie van 0,035 kg NH₃ per dier per jaar gehouden. Hiermee voldoet het VKA aan de Beleidslijn omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij.

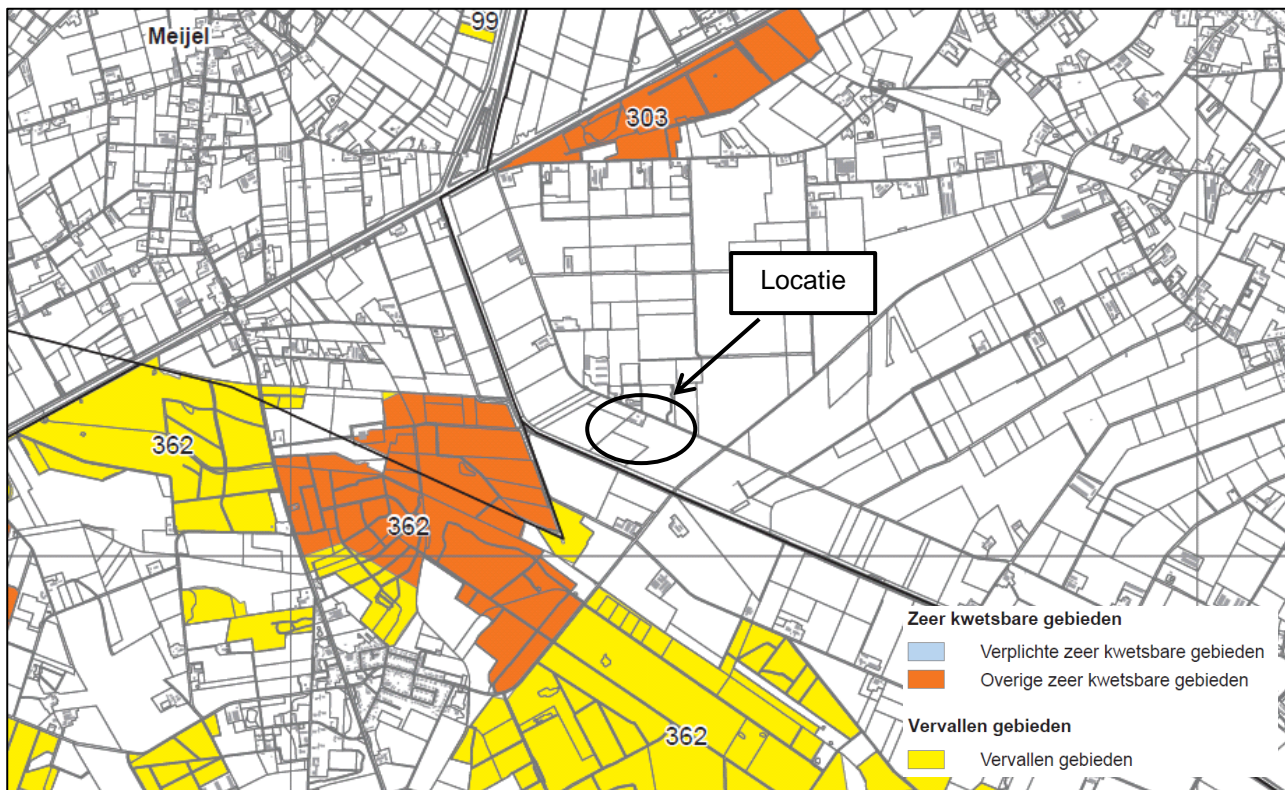
5.4. Directe ammoniakschade aan planten

Voor de bepaling of er mogelijk directe schade aan planten ontstaat, dient een aanvraag om een omgevingsvergunning te worden getoetst aan het rapport 'Stallucht en Planten' uit juni 1981 van het Instituut Plantenziektkundig Onderzoek (IPO). Op grond van dit rapport is gekeken of er binnen de daarin opgenomen afstanden van de inrichting voor ammoniak gevoelige planten aanwezig zijn. Hierbij is gekeken of binnen een afstand van 50 meter van de inrichting coniferen worden geteeld en/of dat binnen een afstand van 25 meter van de inrichting andere voor directe ammoniakschade gevoelige tuinbouwgewassen worden geteeld. Dit is niet het geval, zodat dit aspect in de onderhavige situatie geen belemmering vormt.

5.5. Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij bevat regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit dierverblijven. Deze regels moeten worden toegepast bij de verlening van milieuvergunningen voor veehouderijen. De regels zijn bedoeld ter bescherming van de zeer kwetsbare gebieden tegen de effecten van ammoniakdepositie. De wet geeft regels voor veehouderijen gelegen in zo'n zeer kwetsbare gebied of in een zone van 250 meter daaromheen. De wet bepaalt dat Provinciale Staten de zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. Provinciale Staten hebben het besluit zeer kwetsbare gebieden op 18 april 2008 vastgesteld. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft het besluit op 11 juli 2008 goedgekeurd.

De afstand tot een dergelijk gebied bedraagt circa 570 meter. Gezien het feit dat de inrichting buiten 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied ligt, vormt dit geen weigeringsgrondslag voor de omgevingsvergunning. In de depositieberekening van zowel Ref. 1 als het VKA is de depositie van de dichtst bijgelegen WAV-gebieden (nr. 362 'Waterbloem' en nr. 303 'De Snep') bepaald. Deze depositieberekeningen zijn in bijlagen 7.4 (Ref. 1) en 7.5 (VKA) opgenomen. De ligging van de toetspunten van deze zeer kwetsbare gebieden is als bijlage 13.9 opgenomen. Uit de rekenresultaten kan worden geconcludeerd dat de stikstofdepositie in het VKA op de zeer kwetsbare gebieden 'Waterbloem' en 'De Snep' toeneemt ten opzichte van Ref. 1.

Figuur 5.5.1.2: Ligging initiatief ten opzichte van zeer kwetsbare gebieden

5.6. Natuur, vermessing en verzuring

De bescherming van de Nederlandse natuurgebieden is geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw). Deze wet implementeert het gebiedsbeschermingsregime van de Vogel- en Habitatrichtlijn. Op basis van deze wet worden onder andere de volgende gebieden beschermd:

- Beschermde natuurmonumenten (art. 16 e.v.);
- Natura 2000-gebieden die zijn aangewezen in het kader van de Vogel- en Habitatrichtlijn (art.19a e.v.).

In de nabije omgeving zijn enkele Natura 2000-gebieden aanwezig die geheel of gedeeltelijk binnen provincie Limburg danwel provincie Noord-Brabant zijn gelegen. Voor provincie Limburg dienen alle beschermde natuurmonumenten en Natura 2000-gebieden binnen een straal van 10 kilometer meegenomen te worden in de toetsing aan de Natuurbeschermingswet. Provincie Noord-Brabant gaat uit van een straal van 25 kilometer.

5.6.1. Beschermde natuurmonumenten

Al onder de Natuurbeschermingswet 1967 werden natuurgebieden beschermd door het aanwijzen van Staats- en Beschermde Natuurmonumenten. Met de inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt het onderscheid tussen Staats- en Beschermde Natuurmonumenten, beide worden nu Beschermde Natuurmonumenten genoemd. Daarnaast komen die (delen van) Natuurmonumenten die overlappen met Natura 2000-gebieden te vervallen. De instandhoudingsdoelstellingen van het betreffende Natura 2000-gebied zullen wel mede betrekking hebben op de waarden die beschermd werden door het Natuurmonument.

Binnen een straal van 10 kilometer vanaf dit initiatief zijn geen beschermde natuurmonumenten gelegen. Ook binnen een straal van 25 kilometer zijn geen beschermde natuurmonumenten gelegen in provincie Noord-Brabant aanwezig.

5.6.2. Natura 2000

De voormalig minister van LNV heeft voor Nederland 162 Natura 2000-gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben deze gebieden een oppervlak van ruim 1,1 miljoen hectare. Ongeveer 69% is water, de rest (31%) is land. De Natura 2000-gebieden maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn.

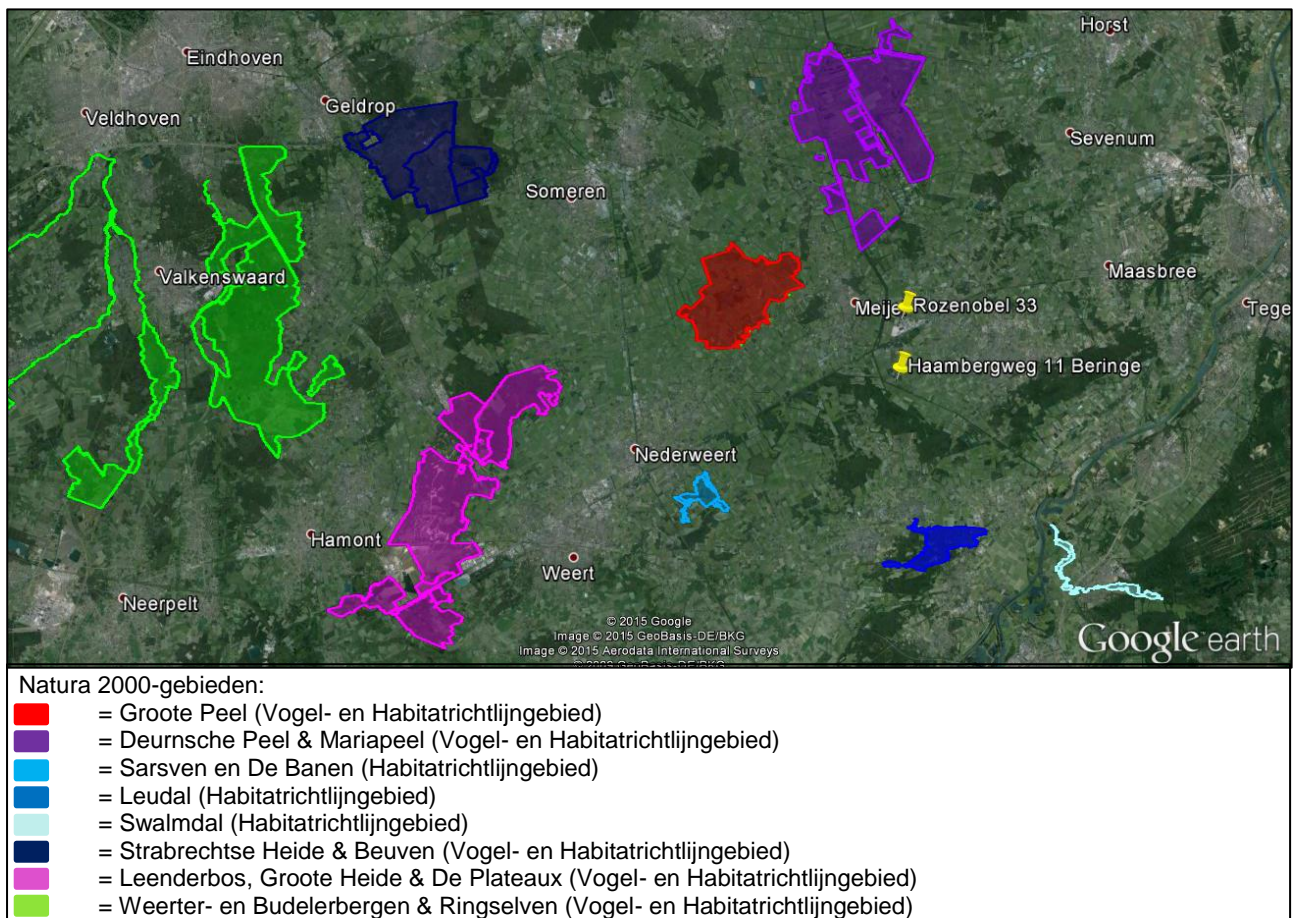
Binnen een straal van 10 kilometer vanaf dit initiatief zijn de volgende Natura 2000-gebieden gelegen:

- Groote Peel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied op circa 5,7 kilometer);
- Deurnsche Peel & Mariapeel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied op circa 5,8 kilometer);
- Sarsven en de Banen (Habitatrichtlijngebied op circa 9,2 kilometer);
- Leudal (Habitatrichtlijngebied op circa 6,0 kilometer);
- Swalmdal (Habitatrichtlijngebied op circa 9 kilometer).

Daarnaast bevinden zich binnen een straal van 25 kilometer vanaf dit initiatief de volgende in Noord-Brabant gelegen gebieden:

- Strabrechtse Heide & Beuven (Vogel- en Habitatrichtlijngebied op circa 19,6 kilometer);
- Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux (Vogel- en Habitatrichtlijngebied op circa 24,2 kilometer);
- Weerter- en Budelerbergen & Ringselven (Vogel- en Habitatrichtlijngebied op circa 14,7 kilometer).

Verder zijn er binnen een straal van 10 kilometer vanaf dit initiatief in provincie Limburg en binnen een straal van 25 kilometer vanaf dit initiatief in provincie Noord-Brabant geen Natura 2000-gebieden gelegen. Alle rondom de inrichting gelegen natuurgebieden zijn meegenomen in deze MER. Op andere, verder van de inrichting gelegen gebieden zijn geen (andere) significante negatieve effecten te verwachten. Op onderstaande kaart (figuur 5.6.1.2) is de ligging van bovengenoemde Natura 2000-gebieden ten opzichte van het initiatief weergegeven.

Figuur 5.6.2.1: Ligging initiatief ten opzichte van Natura 2000-gebieden

Voor de Natura 2000-gebieden zijn instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd in de aanwijzingsbesluiten van de betreffende gebieden. In de besluiten staat omschreven wat de doelen zijn met betrekking tot de oppervlakte en de kwaliteit van de habitattypen. Voor sommige doelen betreft dat behoud van oppervlakte en kwaliteit. Maar ook uitbreiding van oppervlakte en verbetering van kwaliteit of een combinatie daarvan zijn mogelijkheden. Nieuwe ontwikkelingen mogen geen negatief effect hebben op de instandhoudingsdoelstellingen van de habitattypen en soorten. Dit initiatief dient derhalve getoetst te worden aan de instandhoudingsdoelstellingen.

Om de effecten van een ontwikkeling op een Natura 2000-gebied te toetsen wordt de Habitattoets (passende beoordeling) uitgevoerd. De Habitattoets bestaat uit drie mogelijke onderzoekssituaties, die opeenvolgend doorlopen kunnen worden maar ook los van of in combinatie met elkaar. Deze drie onderzoekssituaties zijn:

- Oriëntatiefase (de Voortoets);
- Verslechteringstoets;
- Passende Beoordeling.

In de oriëntatiefase wordt aan de hand van een Voortoets gekeken of de ontwikkelingen waarin het plan voorziet mogelijk (significante) negatieve gevolgen kunnen hebben voor de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied. Van een negatief effect is sprake wanneer een verstoring optreedt van een kwalificerende soort of een verslechtering van een kwalificerend habitatype. Indien deze verstoring of verslechtering leidt tot een aantasting van de instandhoudingsdoelstellingen voor de betreffende soort of habitatype, dan is sprake van een significant negatief effect.

Indien uit de Voortoets blijkt dat het plan geen negatieve effecten met zich meebrengt is geen verder onderzoek noodzakelijk. Wanneer een significant negatief effect wel kan worden uitgesloten, maar er mogelijk toch sprake is van verslechtering van een habitatype of een habitat van een soort, wordt aan de hand van een verslechteringstoets gekeken welke gevolgen deze negatieve effecten hebben op de betreffende soort of het habitatype. Wanneer een significant negatief effect niet op voorhand uitgesloten kan worden dient een Passende Beoordeling te worden uitgevoerd.

Onderstaand wordt van elk Natura 2000-gebied de gebiedsomschrijving en de voor het gebied geformuleerde instandhoudingsdoelstellingen weergegeven. Vervolgens zal in paragraaf 5.6.2.2 (Habitattoets) bekeken worden of dit initiatief een significant negatief effect op de Natura 2000-gebieden veroorzaakt.

5.6.2.1. Gebiedsomschrijvingen en instandhoudingsdoelstellingen

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied 'Groote Peel'

Het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied "Groote Peel" (landelijk gebiedsnummer 140) behoort tot het Natura 2000-landschap "Hoogvenen" is op een afstand van circa 5,7 kilometer ten noordwesten van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Vogel- en Habitatrichtlijngebied bedraagt circa 1.410 hectare.

De Groote Peel vormt tezamen met de nabijgelegen Deurnsche Peel en Mariapeel het restant van wat eens een uitgestrekt oerlandschap was van levend hoogveen. Deze peelhoogvenen werden grotendeels afgegraven tot op de zandondergrond. De Groote Peel is samen met de Deurnsche Peel en Mariapeel de zuidelijkste representant van de vlakke subatlantische hoogvenen, die elders en ook in de Peelregio door afgraving, ontginning en verveningen grotendeels zijn verdwenen. In de Groote Peel is in het verleden wel turf gewonnen, maar het gebied is vervolgens niet in cultuur gebracht. Het Brabantse deel is machinaal verveend waardoor er nauwelijks een puttenstructuur aanwezig is. Het Limburgse deel is grotendeels met de hand verveend, waardoor een groot areaal veenputten aanwezig is. Door erosie van de resterende hoge delen is de puttenstructuur vaak onduidelijk. De Groote Peel wordt gekenmerkt door een complex van horsten en slenken. Het gebied kent daardoor een grote landschappelijke afwisseling van open vochtige en droge heideterreinen, pijpestrootjessavannen, struwelen en bosjes en moerassige laagten met veenputten en plaatselijk bossen en natte heide. Door eerdere vernattingsmaatregelen zijn verschillende grote plassen ontstaan. In enkele veenputten vindt veengroei plaats.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Grote Peel"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Grote Peel" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.1: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Grote Peel"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H4030 – Droge heiden	1.071	zeer ongunstig	behoud	behoud	7.02 ¹ , W ²
H7120 – Herstellende hoogvenen	500	gunstig	behoud	verbetering	-

¹ 7.02 = Initiëren hoogveenvorming: Op gang brengen of continueren van hoogveenvorming in herstellende hoogvenen H7120 in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) *H7110_A (waar nodig uitbreiding oppervlakte H7120). Instandhouding van huidige relicten als bronpopulaties fauna. Herstel van grote veengebieden met voldoende rust onder andere voor de niet-broedvogel kraanvogel A127.

² W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.2: Instandhoudingsdoelstellingen broedvogelsoorten Natura 2000-gebied "Grote Peel"

Broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie ¹	Kern-opgave
A004 - Dodaars	gunstig	behoud	behoud	40	-
A008 – Geoorde fuut	gunstig	behoud	behoud	40	-
A119 – Porseleinhoen	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	5	-
A272 – Blauwborst	gunstig	behoud	behoud	200	-
A276 – Roodborsttapuit	gunstig	behoud	behoud	80	-

¹ Draagkracht aantal paren: indicatief ten behoeve van draagkracht leefgebied.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.3: Instandhoudingsdoelstellingen niet-broedvogelsoorten Natura 2000-gebied "Grote Peel"

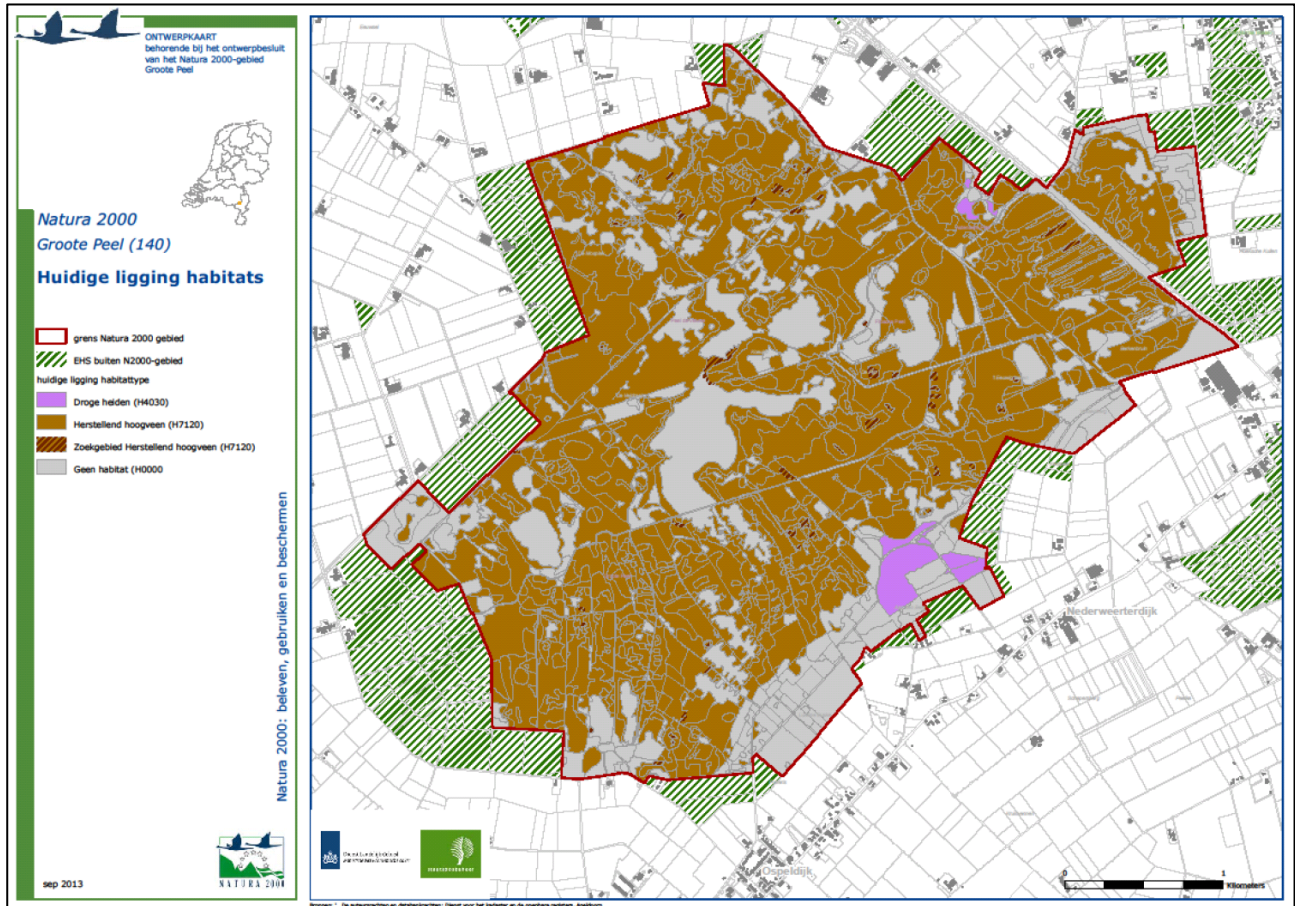
Niet-broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie	Kern-opgave
A039a - Taigarietgans	gunstig	behoud	behoud	-	-
A039b – Toendrarietgans	gunstig	behoud	behoud	-	-
A041 – Kolgans	gunstig	behoud	behoud	-	-
A127 – Kraanvogel	zeer ongunstig	behoud	behoud	-	7.02 ¹ , W ²

¹ 7.02 = Initiëren hoogveenvorming: Op gang brengen of continueren van hoogveenvorming in herstellende hoogvenen H7120 in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) *H7110_A (waar nodig uitbreiding oppervlakte H7120). Instandhouding van huidige relicten als bronpopulaties fauna. Herstel van grote veengebieden met voldoende rust onder andere voor de niet-broedvogel kraanvogel A127.

² W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied "Grote Peel" weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied 'Deurnsche Peel & Mariapeel'

Het Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel" (landelijk gebiedsnummer 139) dat behoort tot het Natura 2000-landschap "Hoogvenen" is op een afstand van circa 5,8 kilometer ten noorden van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Vogel- en Habitatrictlijngebied is circa 2.736 hectare.

Het gebied bestaat uit de drie deelgebieden: Deurnsche Peel, Mariapeel en Grauwveen. Tezamen met de nabijgelegen Grote Peel zijn het restanten van wat eens een uitgestrekt oerlandschap was van levend hoogveen. Deze peelhoogvenen werden grotendeels afgegraven tot op de zandondergrond. Deze gebieden zijn de zuidelijkste representanten van de vlakke subatlantische hoogvenen, die elders en ook in de Peelregio door afgraving, ontginning en verveningen grotendeels zijn verdwenen. Door de verschillende verveningsgeschiedenis van de onderdelen van het gebied is er een grote en fijnschalige variatie in vegetatie en landschap, met gradiënten naar iets mineraalrijker milieu. In de oudste veenputten is al lange tijd sprake van hoogveengroei op miniatuurschaal. Op de grote restveeneenheden is nog een relatief grote veendikte aanwezig, waarop door herstelbeheer inmiddels ook op verschillende plaatsen ontwikkeling van hoogveenbegroeiingen plaats vindt. De Deurnsche Peel is het Brabantse deel van het gebied en bestaat naast de kern die grenst aan de Mariapeel ook uit een drietal kleinere deelgebieden: De Bult in het noorden en Grauwveen en Het Zinkske in het zuiden. In de Deurnsche Peel is tot in de jaren zeventig turf gewonnen, de sporen hiervan zijn nog duidelijk zichtbaar. In sommige oude turfputten zijn goed ontwikkelde hoogveenvegetaties te vinden. Het gebied bestaat uit een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, natte heide op rustend hoogveen en droge heide op minerale gronden, opgaand loof- en naaldbos, gras- en bouwlanden en open water (sloten, kanalen en plassen). De Mariapeel bestaat uit drie complexen (Griendtsveen, De Driehonderd Bunders en Mariaveen). Het landschap kenmerkt zich door een rijke afwisseling van onder andere hogere, droge en lage, vochtige heideterreinen en moerasachtige gedeelten, open en gesloten bossen, veenputten, wijken, vennen en open water. Het

Mariaveen is een open heidegebied met enkele zandruggen. Na herstelmaatregelen in de jaren negentig herstelt het hoogveen zich weer. Grauwveen bestaat uit een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadiën van regenererend hoogveen, droge en vochtige heide, moeras en opgaand loofbos. Er zijn turf-gaten aanwezig.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.4: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H4030 – Droge heiden	1.071	zeer ongunstig	behoud	behoud	-
H7110A – *Actieve hoogvenen (hoogveenlandschap)	500	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	7.02 ¹ , W ³ 7.03 ² , W ³
H7120 Herstellende hoogvenen	500	gunstig	ontwerp-aanwijzingsbesluit heeft 'ten gunste van' formulering	verbetering	7.03 ² , W ³

¹ 7.02 = Initiëren hoogveenvorming: Op gang brengen of continueren van hoogveenvorming in Herstellende hoogvenen H7120 in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) *H7110_A (waar nodig uitbreiding oppervlakte H7120). Instandhouding van huidige relictfauna als bronpopulaties fauna. Herstel van grote veengebieden met voldoende rust onder andere voor de niet-broedvogel kraanvogel A127.

² 7.03 = Overgangszones grote venen: Ontwikkeling van overgangszones van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) *H7110_A incl. laggzones (met o.a. hoogveenbossen) *H91D0, zure vennen H3160 en porseleinhoen A119, paapje A275 en watersnip A153).

³ W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.5: Instandhoudingsdoelstellingen broedvogelsoorten Natura 2000-gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel"

Broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie ¹	Kern-opgave
A004 - Dodaars	gunstig	behoud	behoud	35	-
A224 - Nachtzwaluw	matig ongunstig	behoud	behoud	3	-
A272 – Blauwborst	gunstig	behoud	behoud	350	-
A276 – Roodborsttapuit	gunstig	behoud	behoud	120	-

¹ Draagkracht aantal paren: indicatief ten behoeve van draagkracht leefgebied.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

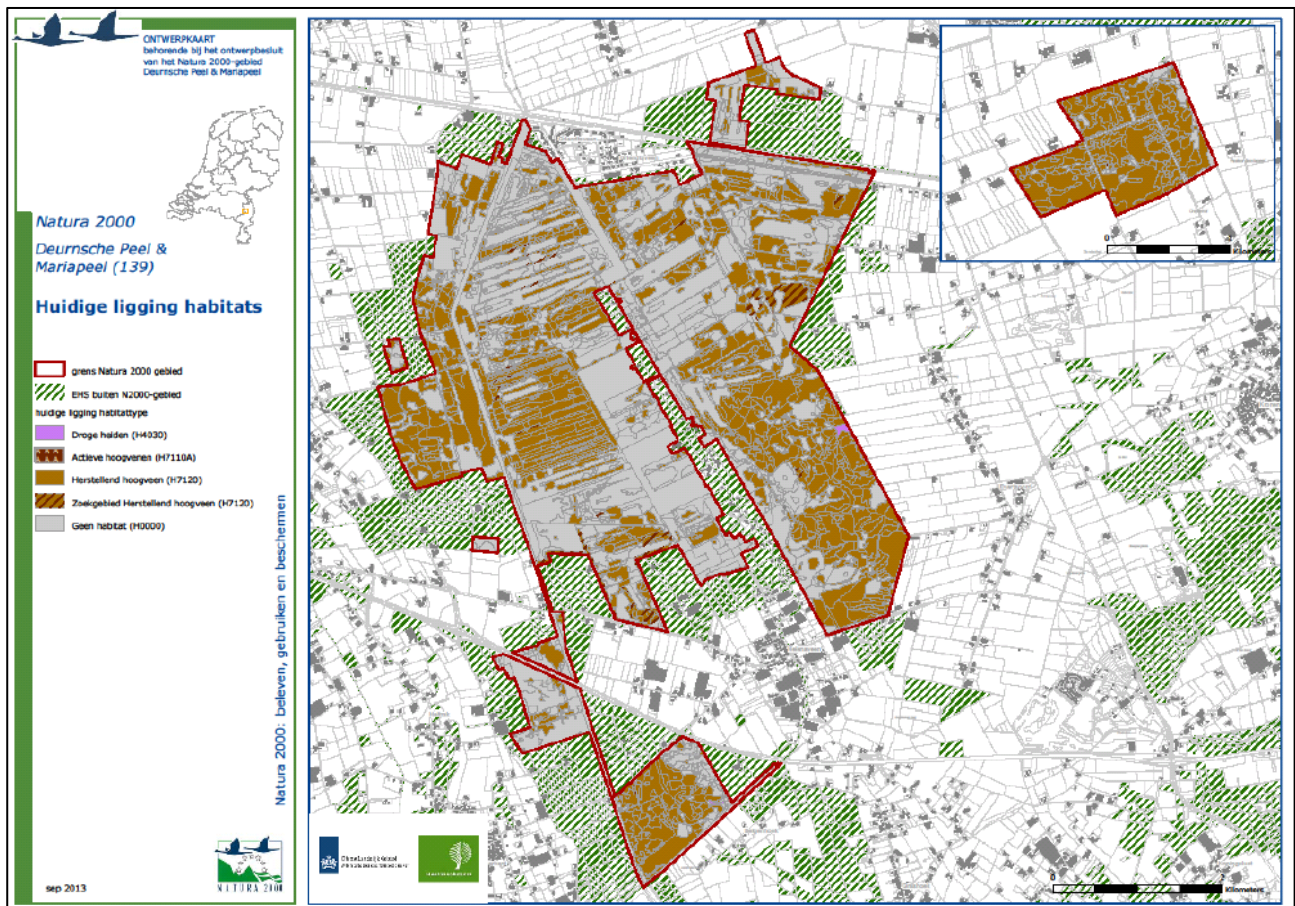
Tabel 5.6.2.1.6: Instandhoudingsdoelstellingen niet-broedvogelsoorten Natura 2000-gebied “Deurnsche Peel & Mariapeel”

Niet-broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie	Kern-opgave
A039a - Taigarietgans	gunstig	behoud	behoud	-	-
A041 – Kolgans	gunstig	behoud	behoud	-	-
A127 – Kraanvogel		behoud	behoud	-	7.02 ¹ , W ²

¹ 7.02 = Initiëren hoogveenvorming: Op gang brengen of continueren van hoogveenvorming in herstellende hoogvenen H7120 in kansrijke situaties, met het oog op ontwikkeling van actieve hoogvenen (hoogveenlandschap) *H7110_A (waar nodig uitbreiding oppervlakte H7120). Instandhouding van huidige relicten als bronpopulaties fauna. Herstel van grote veengebieden met voldoende rust onder andere voor de niet-broedvogel kraanvogel A127.
² W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied “Deurnsche Peel & Mariapeel” weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied "Swalmdal"

Het Natura 2000-gebied "Swalmdal" (landelijk gebiedsnummer 148) dat behoort tot het Natura 2000-landschap "Beekdalen" is op een afstand van circa 9,0 kilometer ten zuidoosten van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Habitatrictlijngebied is circa 122 hectare.

De Swalm is een meanderende beek in Midden-Limburg, diep ingesneden in het Maasterrassen landschap. De beek ligt op de overgang van het plateau tussen Maas en Rijn naar het Maasdal. Op diverse plaatsen aan de voet van de terrassen treedt kwel op en ontspringen bronnetjes; hier zijn soortenrijke elzenbroekbossen ontstaan. In de beek komt de gemeenschap van vlottende waterranonkel voor. Het gebied bestaat verder uit rietlanden, moeras, vochtige graslanden, plaatselijk inunderende hooilanden, bosjes en struwelen. Verder behoort ook een stroomdalgrasland nabij de Maas tot het gebied.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Swalmdal"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Swalmdal" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.7: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Swalmdal"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H3260A – Beken en rivieren met waterplanten (waterranonkels)	2.400	matig ongunstig	behoud	behoud	-
H6120 - *Stroomdalgraslanden	1.286	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	-
H91E0C - *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	1.857	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	5.07 ¹ , W ²

¹ 5.07= Vochtige alluviale bossen: Herstel kwaliteit en vergroting areaal vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen) *H91E0_B en (beekbegeleidende bossen) *H91E0_C en behoud leefgebied zeggekorfslak H1016.
² W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

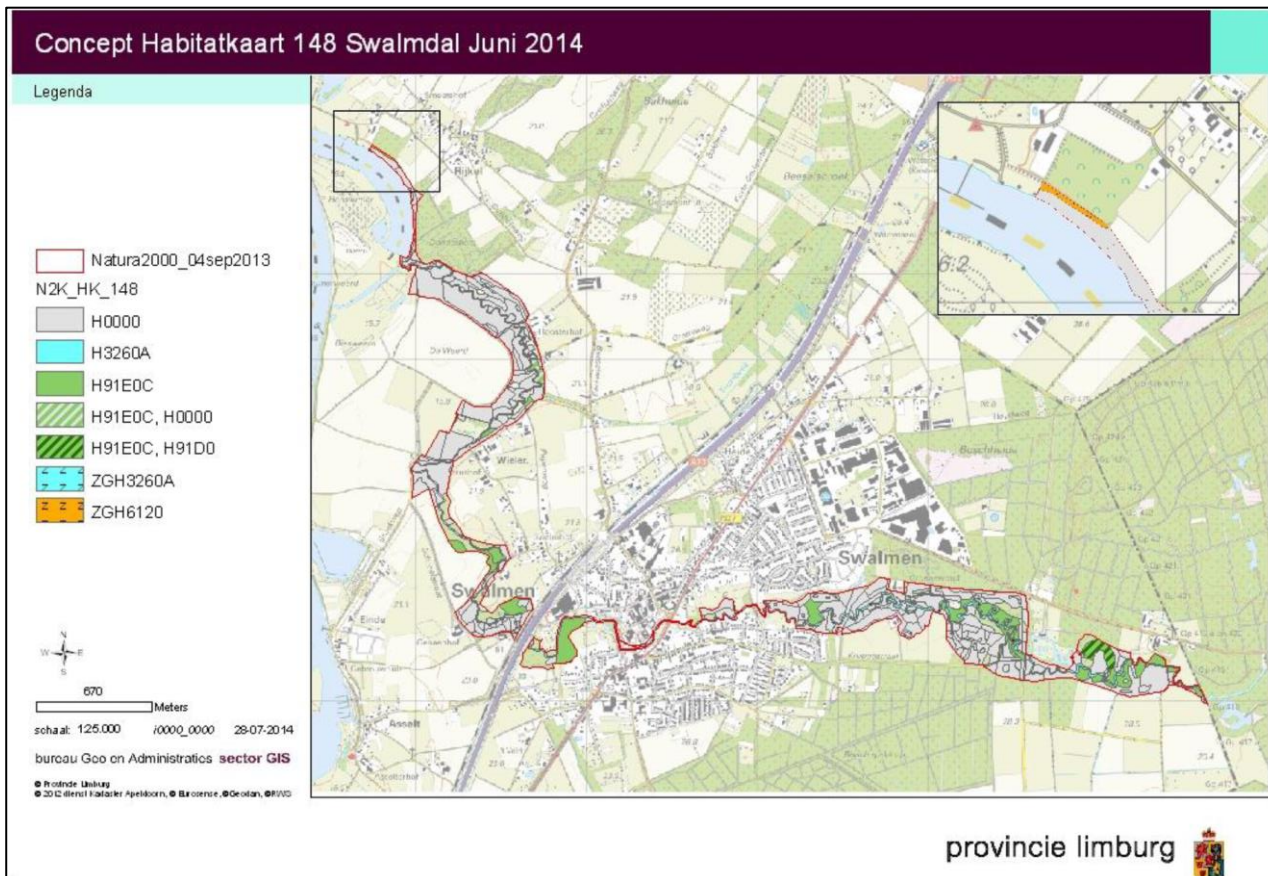
Tabel 5.6.2.1.8: Instandhoudingsdoelstellingen habitatsoorten Natura 2000-gebied "Swalmdal"

Habitatsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1016 – Zeggekorfslak	zeer ongunstig	behoud	behoud	behoud	5.07 ¹ , W ³
Rivieronderpad	matig ongunstig	behoud	behoud	behoud	5.02 ² , W ³
Bever	matig ongunstig	behoud	behoud	uitbreiding	-

¹ 5.07= Vochtige alluviale bossen: Herstel kwaliteit en vergroting areaal vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen) *H91E0_B en (beekbegeleidende bossen) *H91E0_C en behoud leefgebied zeggekorfslak H1016.
² 5.02 = Herstel beeklopen met natuurlijke morfologie, dynamiek en waterkwaliteit, op landschapsschaal, o.a. t.b.v. gaffelibel H1037, beekprik H1096, rivierprik H1099, rivieronderpad H1163 met name: Drentsche Aa, Swalm, Dinkel en Roer.
³ W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied "Swalmdal" weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven"

Het Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven" (landelijk gebiedsnummer 137) dat behoort tot het Natura 2000-landschap "Hogere zandgronden" is op een afstand van circa 19,6 kilometer ten noordwesten van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Vogel- en Habitatrictlijngebied is circa 1.859 hectare.

De Strabrechtse Heide bestaat grotendeels uit glooiend dekzandlandschap, met daarnaast een deel stuifzandlandschap. Het gebied wordt gekenmerkt door een afwisseling van droge stukken met heide (deels op voormalig stuifzand), kleine stuifzanden en laagtes met natte heide en vennen. In het oosten van het gebied ligt het Beuven, het grootste ven van ons land. Hier is één van de eerste venherstelprojecten uitgevoerd, wat geleid heeft tot de terugkeer van zeldzame soorten. In dit ven wordt water uit de Peelrijt via een bezinkingsbekken ingelaten. Een aantal vennen worden deels gevoed door lokale kwel. De omringende bossen van het gebied bestaan vooral uit grove dennen. Aan de noordwestkant van het gebied ligt het beekdal van de Kleine Dommel, met alluviale bossen, wilgenstruweel, moerasruigten en vochtige schraallanden.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.9: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H2310 – Stui/zandheiden met struikhei	1.071	zeer ongunstig	behoud	behoud	6.08 ¹
H2330 – Zandverstuivingen	714	zeer ongunstig	behoud	behoud	6.08 ¹
H3110 – Zeer zwakgebufferde vennen	429	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.01 ² , W ⁵
H3130 – Zwakgebufferde vennen	571	matig ongunstig	behoud	verbetering	
H3160 – Zure vennen	714	matig ongunstig	behoud	behoud	
H4010A – Vochtige heiden (hogere zandgronden)	1.214	matig ongunstig	behoud	verbetering	6.05 ³ , W ⁵
H4030 Droge heiden	1.071		behoud	behoud	
H91E0C - *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	1.857	matig ongunstig	behoud	verbetering	5.07 ⁴ , W ⁵

¹ 6.08 = Structuurrijke droge heiden: Vergroting areaal stui/zandheiden met struikhei H2310, binnenlandse kraaiheibegroeiingen H2320, droge heiden H4030 en zandverstuivingen H2330 én verbeteren van de kwaliteit door vergroting van de variatie in structuur en ontwikkeling van geleidelijke overgangen met bos, mede t.b.v. vogelsoorten als duinpieper A255, korhoen A107, nachtzwaluw A224, draaihal A233 en tapuit A277.

² 6.01 = Zeer zwakgebufferde vennen: Herstel en duurzaam behoud van grote zeer zwak gebufferde vennen H3110 in grote open heidevelden.

³ 6.05 = Natte heiden: Kwaliteitsverbetering en vergroting oppervlakte vochtige heiden H4010 en pioniervegetaties met snavelbiezen H7150 en actieve hoogvenen (heideveentjes) *H7110_B.

⁴ 5.07 =

⁵ W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.10: Instandhoudingsdoelstellingen habitatoorten Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven"

Habitatoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1831 – Drijvende waterweegbree	matig ongunstig	behoud	behoud	behoud	-

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.11: Instandhoudingsdoelstellingen broedvogelsoorten Natura 2000-gebied "Strabrechtse Heide & Beuven"

Broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie ¹	Kern-opgave
A021 - Roerdomp	zeer ongunstig	behoud	behoud	5	-
A022 – Woudaapje	zeer ongunstig	behoud	behoud	2	-

¹ Draagkracht aantal paren: indicatief ten behoeve van draagkracht leefgebied.

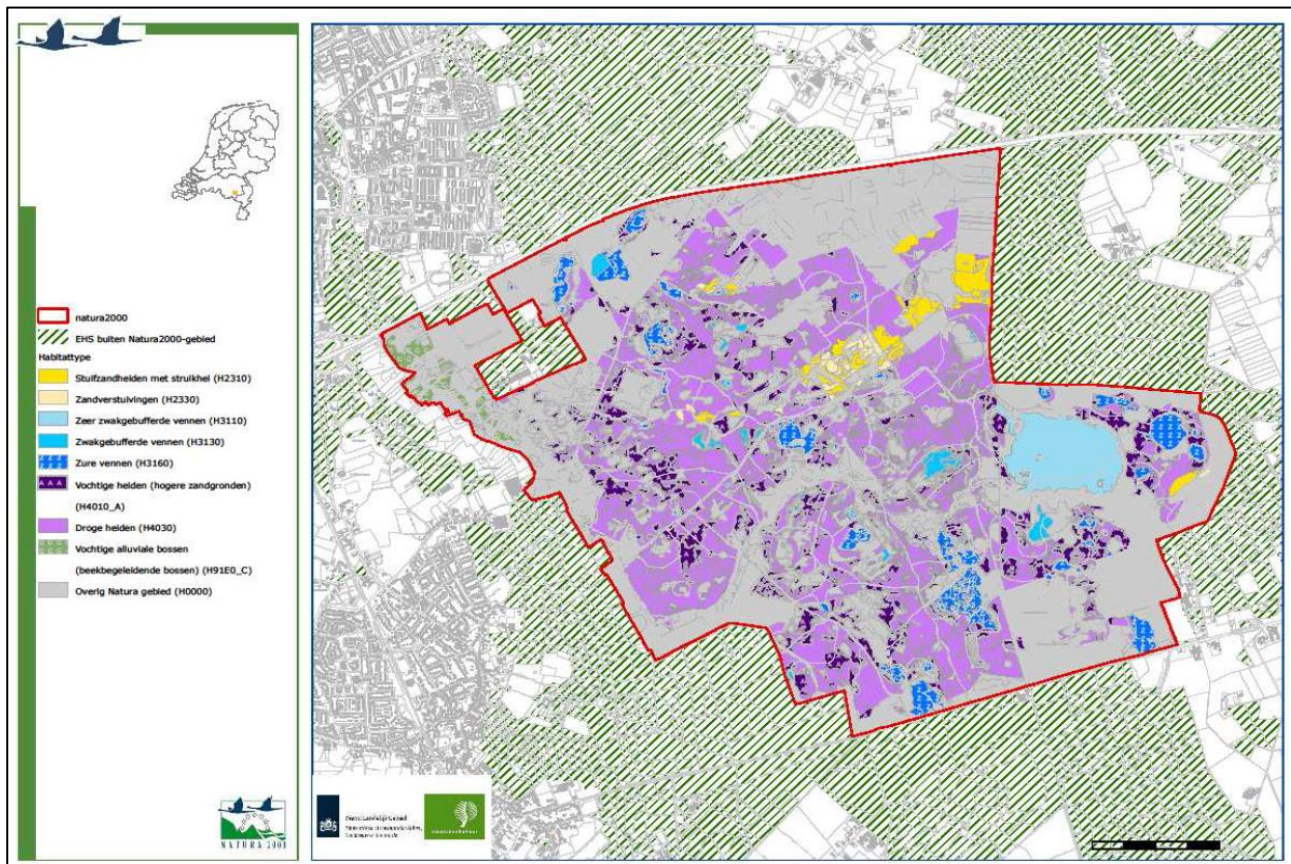
Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.12: Instandhoudingsdoelstellingen niet-broedvogelsoorten Natura 2000-gebied “Strabrechtse Heide & Beuven”

Niet-broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie	Kern-opgave
A127 – Kraanvogel	zeer ongunstig	behoud	behoud	-	-

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied “Strabrechtse Heide & Beuven” weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied “Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux”

Het Natura 2000-gebied “Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux” (landelijk gebiedsnummer 136) dat behoort tot het Natura 2000-landschap “Hogere zandgronden” is op een afstand van circa 24,2 kilometer ten westen van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Vogel- en Habitatrichtlijngebied is circa 4.356 hectare.

Het gebied bestaat uit twee delen. Het oostelijk deel omvat de Groote Heide in het noorden, de gemeentebossen van Heeze, de landgoederen Valkenhorst en Heezerheide en de boswachterij Leende. Het gebied is onderdeel van het Kempische landschap dat gekenmerkt wordt door hoogteverschillen die tijdens de laatste ijstijd zijn ontstaan door dekzandafzettingen. Over het algemeen is het landschap glooiend, maar plaatselijk is het dekzandlandschap verstoven, waardoor een sterker reliëf aanwezig is. Tot het begin van de twintigste eeuw was de dekzandrug bedekt met onafzienbare heide. Grote delen zijn in de crisisjaren van de vorige eeuw op grote schaal bebost. Delen van het heidelandschap zijn echter gespaard gebleven, zoals ook een aantal vennen in de heide en de bossen. Het Klein Hasselsven is een pingo-ruïne. Het heidelandschap wordt doorsneden door - deels gekanaliseerde - laaglandbeken, die plaatselijk omzoomd zijn door hooilanden, beekbegeleidende bossen en hakhoutpercelen. Op de overgang naar de beken is

sprake van een hogere grondwaterstand en uittredende kwel. Het westelijk deel betreft De Plateaux, het dal van de Dommel en gedeelten van de beeklopen van de Run en de Keersop. De Plateaux is een deels bebost heidegebied. Tegen de Belgische grens aan liggen vloeivelden: hooilanden die al sinds lange tijd bevoeid worden met (kalkrijk) Maaswater door middel van een lang stelsel van geulen en kanaaltjes. In de heide van de Malpie liggen een aantal grote vennen. Op meerdere lokaties zijn kleine jeneverbesstruwelen aanwezig. Langs de Dommel liggen vochtige en natte graslanden en bossen.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.13: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H2310 – Stuiwandheiden met struikhei	1.071	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.08 ¹
H2330 – Zandverstuivingen	714	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.08 ¹
H3130 – Zwakgebufferde vennen	571	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.02 ² , W ⁵
H3160 – Zure vennen	714	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.03 ³ , W ⁵
H3260A – Beken en rivieren met waterplanten (waterranonkels)	2.400	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	5.01 ⁴ , W ⁵
H4010A – Vochtige heiden (hogere zandgronden)	1.214	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	-
H4030 – Droge heiden	1.071	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.08 ¹
H5130 - Jeneverbesstruwelen	1.071	matig ongunstig	behoud	behoud	-
H6510A – Glanshaver- en vossenstaartheilanden (glanshaver)	1.429	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	-
H7110B - *Actieve hoogvenen (heideveentjes)	786	zeer ongunstig	behoud	verbetering	-
H7150 – Pioniervegetaties met snavelbiezen	1.429	matig ongunstig	behoud	behoud	-
H7210 - *Galigaanmoerassen	1.571	matig ongunstig	behoud	behoud	-
H91D0 - *Hoogveenbossen	1.786	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	-
H91E0C - *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	1.857	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	-

¹ 6.08 = Structuurrijke droge heiden: Vergroting areaal stuiwandheiden met struikhei H2310, binnenlandse kraaiheibegroeiingen H2320, droge heiden H4030 en zandverstuivingen H2330 én verbeteren van de kwaliteit door vergroting van de variatie in structuur en ontwikkeling van geleidelijke overgangen met bos, mede t.b.v. vogelsoorten als duinpieper A255, korhoen A107, nachtzwaluw A224, draaihal A233 en tapuit A277.

² 6.02 = Zwak gebufferde vennen: Kwaliteitsverbetering (ook latere successiestadia) van zwakgebufferde vennen H3130 mede als habitat voor gevleete witsnuitlibel H1042 en geoorde fuut A008.

³ 6.03 = Zure vennen: Kwaliteitsverbetering van zure vennen H3160.

⁴ 5.01 = Waterplanten: Verbetering waterkwaliteit en morfodynamiek, inclusief toestroom van grondwater, t.b.v. beken en riviertjes met waterplanten (waterranonkels) H3260_A en soorten als drijvende waterweegbree H1831.

⁵ W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische zaken

Tabel 5.6.2.1.14: Instandhoudingsdoelstellingen habitaatsoorten Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux"

Habitatsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1042 - Gevlekte witsnuitlibel	zeer ongunstig	uitbreiding	verbetering	uitbreiding	6.02 ¹ , W ³
H1096 – Beekprik	zeer ongunstig	behoud	behoud	behoud	-
H1134 – Bittervoorn	matig ongunstig	behoud	behoud	behoud	-
H1166 – Kamsalamander	matig ongunstig	behoud	behoud	behoud	5.01 ² , W ³
H1831 – Drijvende waterweegbree	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	verbetering	-

¹ 6.02 = Zwak gebufferde vennen: Kwaliteitsverbetering (ook latere successiestadia) van zwakgebufferde vennen H3130 mede als habitat voor gevlekte witsnuitlibel H1042 en geoorde fuut A008.
² 5.01 = Waterplanten: Verbetering waterkwaliteit en morfodynamiek, inclusief toestroom van grondwater, t.b.v. beken en riviertjes met waterplanten (waterranonkels) H3260_A en soorten als drijvende waterweegbree H1831.
³ W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

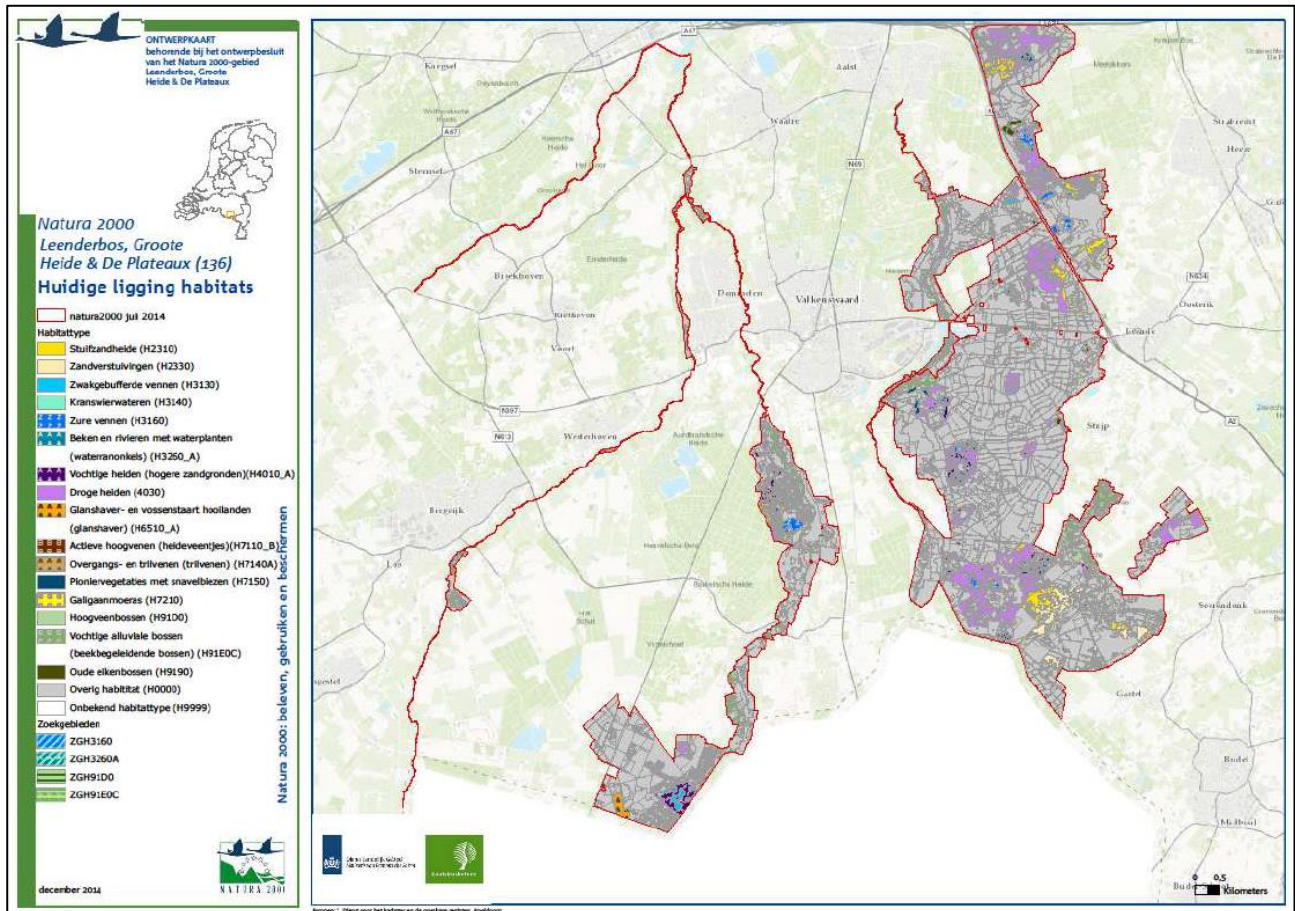
Tabel 5.6.2.1.15: Instandhoudingsdoelstellingen broedvogelsoorten Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux"

Broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie ¹	Kern-opgave
A 224 – Nachtzwaluw	matig ongunstig	behoud	behoud	30	6.08 ²
A246 – Boomleeuwerik	gunstig	behoud	behoud	55	-
A 276 - Roodborsttapuit	gunstig	behoud	behoud	60	-

¹ Draagkracht aantal paren: indicatief ten behoeve van draagkracht leefgebied.
² 6.08 = Structuurrijke droge heiden: Vergroting areaal stuifzandheiden met struikhei H2310, binnenlandse kraaiheibegroeiingen H2320, droge heiden H4030 en zandverstuivingen H2330 én verbeteren van de kwaliteit door vergroting van de variatie in structuur en ontwikkeling van geleidelijke overgangen met bos, mede t.b.v. vogelsoorten als duinpieper A255, korhoen A107, nachtzwaluw A224, draaihals A233 en tapuit A277.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied "Leenderbos, Grootte Heide & De Plateaux" weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven”

Het Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven” (landelijk gebiedsnummer 138) dat behoort tot het Natura 2000-landschap “Hogere zandgronden” is op een afstand van circa 14,7 kilometer ten zuidwesten van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Vogel- en Habitatrichtlijngebied is circa 3.179 hectare.

Dit gebied bestaat uit de deelgebieden Weerterbos, Ringselven en Kruispeel (Habitatrichtlijngebied) en de Hugterheide en de Weerter- en Budelerbergen (Vogelrichtlijngebied). Het Weerterbos is een oud bosgebied. Daarvoor was het een moerasgebied omgeven door heide en moeras. Het wordt gekenmerkt door een gecompliceerde bodemopbouw met leemarm en lemig dekzand en lokale veenontwikkeling. Soortenarme dennenaanplanten bepalen tegenwoordig in sterke mate het aanzien van het terrein. Op natte delen, in slenken en geïsoleerde laagtes staat relatief zuur berkenbroekbos. In deze laagten liggen vele watertjes en worden zwak gebufferde vennen hersteld. De Hugterheide ligt in Noord Brabant en is een bosgebied dat voornamelijk bestaat uit grove dennen en is aangeplant op stuifzand. De stuifzanden zijn nog duidelijk te herkennen in het heuvelachtige terrein. Het naastgelegen gebied Hugterbroek en 'In den Vloed' aan de Limburgse zijde bestaan uit moeras en bos. De Weerter en Budelerbergen bestaan uit een aaneengesloten (naald)bosgebied met een centraal gelegen heide- en stuifzandterrein. Het Ringselven en de Kruispeel zijn gelegen aan weerszijden van de Zuid-Willemsvaart. Het Ringselven is een ven omgeven door moerasvegetaties. De Kruispeel bestaat uit berken- en elzenbroekbossen, met enkele vennen gelegen langs de Tungelroysche beek.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven”

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven” is aangewezen. Per soort en habitattype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van

instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitattypen in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.16: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven”

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H3130 – Zwakgebufferde vennen	571	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	6.02 ¹ , W ²
H7210 - *Galigaanmoerassen	1.571	matig ongunstig	behoud	verbetering	
H91D0 - *Hoogveenbossen	1.786	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	

¹ 6.02 = Zwak gebufferde vennen: Kwaliteitsverbetering (ook latere successiestadia) van zwakgebufferde vennen H3130 mede als habitat voor gevlekte witsnuitlibel H1042 en geoorde fuut A008.
² W = Kernopgave met wateropgave.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.17: Instandhoudingsdoelstellingen habitatoorten Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven”

Habitatoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1149 – Kleine modderkruiper	gunstig	behoud	behoud	behoud	-
H1166 - Kamsalamander	matig ongunstig	behoud	behoud	behoud	-

Bron: Ministerie van Economische Zaken

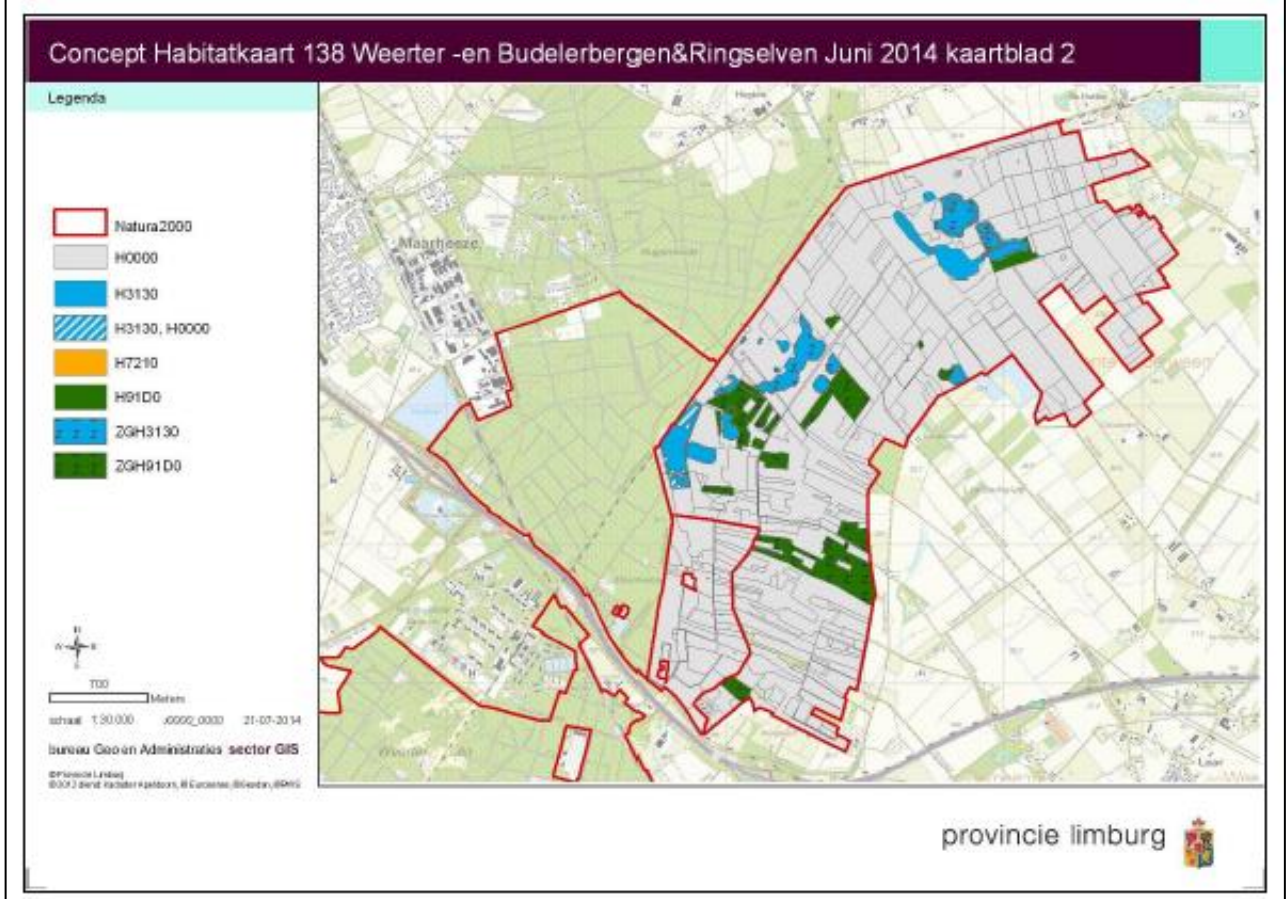
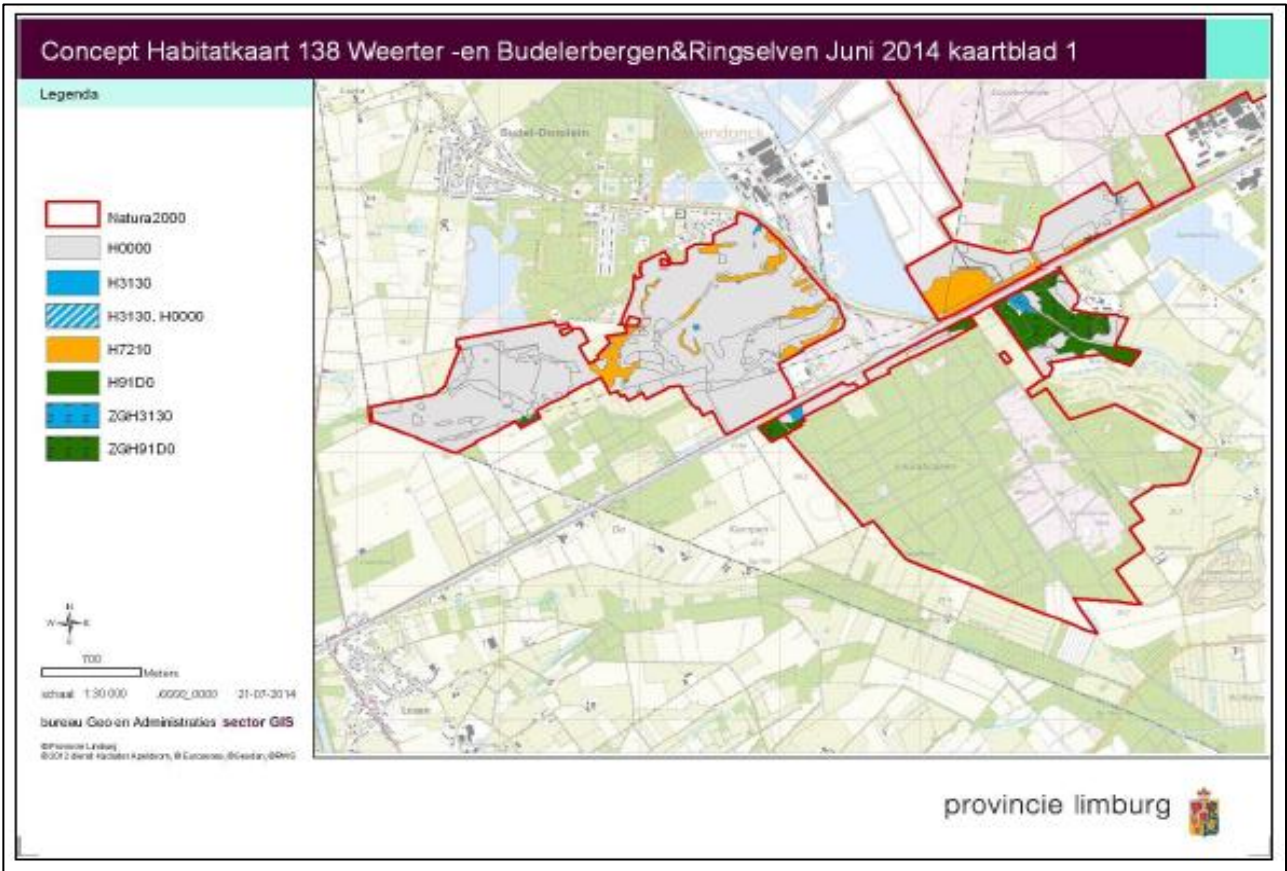
Tabel 5.6.2.1.18: Instandhoudingsdoelstellingen broedvogelsoorten Natura 2000-gebied “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven”

Broedvogelsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling omvang leefgebied	Doelstelling kwaliteit leefgebied	Omvang populatie ¹	Kern-opgave
A224 – Nachtzwaluw	matig ongunstig	behoud	behoud	18	6.08 ²
A246 – Boomleeuwerik	gunstig	behoud	behoud	55	
A276 - Roodborsttapuit	gunstig	behoud	behoud	20	

¹ Draagkracht aantal paren: indicatief ten behoeve van draagkracht leefgebied.
² Zwak gebufferde vennen: kwaliteitsverbetering (ook latere successiestadia) van zwakgebufferde vennen H3130 mede als habitat voor gevlekte witsnuitlibel H1042 en geoorde fuut A008.

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaarten is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied “Leenderbos, Grote Heide & De Plateaux” weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied "Leudal"

Het Natura 2000-gebied "Leudal" (landelijk gebiedsnummer 147) dat behoort tot het Natura 2000-landschap "Beekdalen" is op een afstand van circa 6,0 kilometer ten zuiden van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Habitatrichtlijngebied is circa 315 hectare.

Het Leudal omvat de dalen van een aantal beken die vanuit de Roerdalslenk naar het dal van de Maas stromen. Door het hoogteverschil zijn de beken diep ingesneden en is de stroomsnelheid van het water vrij groot. De kern van het beekdal wordt gevormd door twee meanderende beken, de Zelsterbeek of Roggelsebeek en de Leubeek of Tungelroysebeek. Met name de Zelsterbeek is voor een groot deel aan kanalisatie ontkomen, ditzelfde geldt voor het stroomafwaartse deel van de Leubeek. De genormaliseerde trajecten van beide beken zijn in 2000 weer meanderend gemaakt. De vegetatie rondom de beken is zeer gevarieerd. De afgesneden meanders van de beken herbergen soortenrijke moerasvegetaties. Ten oosten van het klooster liggen veldrusschraallanden. De natte tot vochtige bossen behoren tot het elzenbos, vogelkers-essenbos en haagbeukenbos. Lokaal komen gagelstruwelen en berkenbroekbossen voor. Hoger op de gradiënt, op de flanken van de beekdalen, bestaan de bossen uit eiken-beukenbossen, eiken-berkenbossen en naaldbossen. Plaatselijk komen matig voedselrijke tot voedselrijke graslanden voor en zijn enkele heideterreintjes aanwezig.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Leudal"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Leudal" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.19: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Leudal"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H3260A – Beken en rivieren met waterplanten (waterranonkels)	2.400	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	
H9160A – Eiken-haagbeukenbossen (hogere zandgronden)	1.429	zeer ongunstig	uitbreiding	behoud	
H91E0C - *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)	1.857	matig ongunstig	uitbreiding	verbetering	5.07 ¹ , W ²

¹ 5.07 = Vochtige alluviale bossen: Herstel kwaliteit en vergroting areaal vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen) *H91E0_B en (beekbegeleidende bossen) *H91E0_C en behoud leefgebied zeggekorfslak H1016.
² W = Kernopgave met wateropgave.

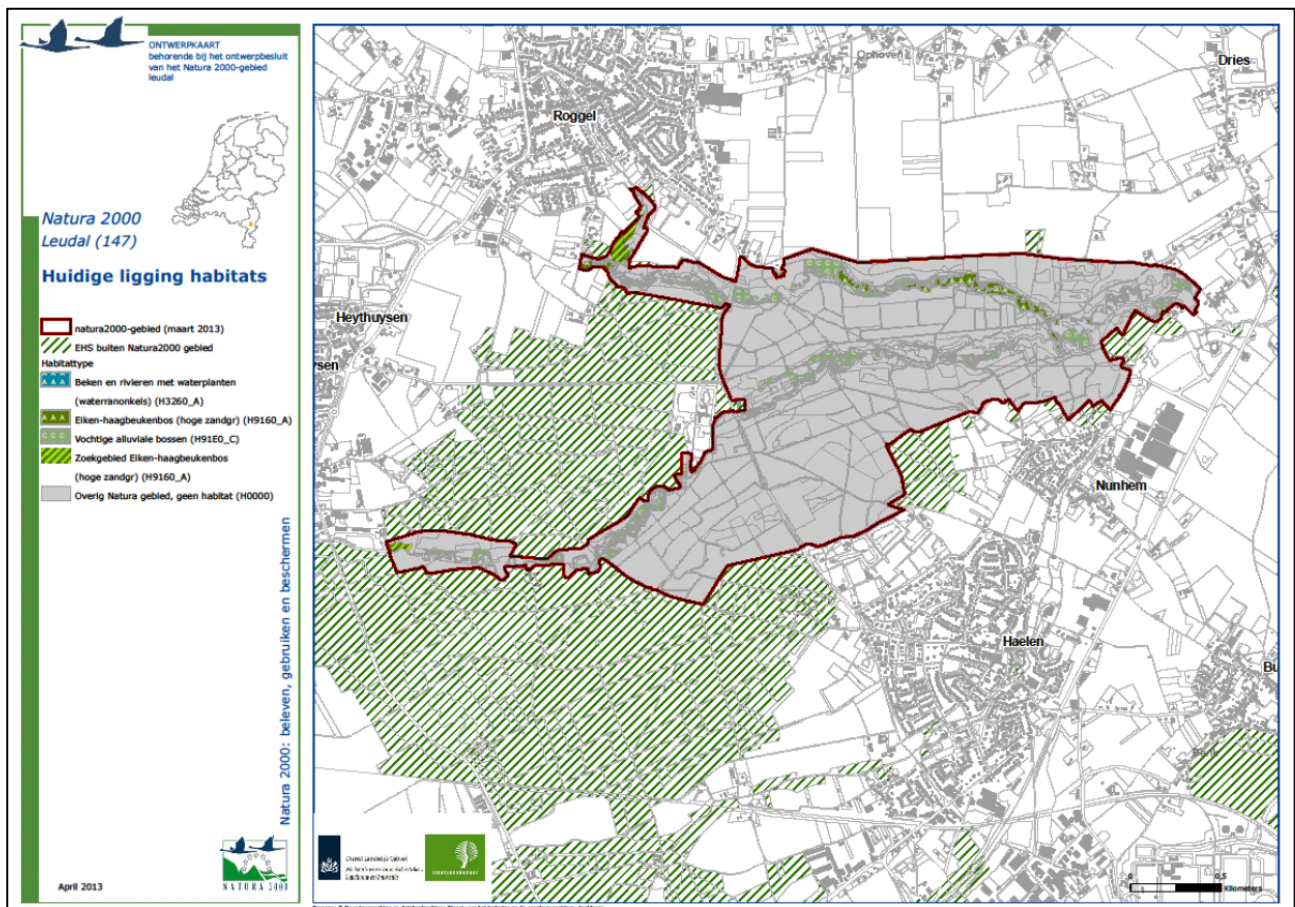
Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.20 Instandhoudingsdoelstellingen habitatsoorten Natura 2000-gebied "Leudal"

Habitatsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1337 – Bever	matig ongunstig	behoud	behoud	uitbreiding	-

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaart is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied "Leudal" weergegeven.

Gebiedsomschrijving Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen"

Het Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen" (landelijk gebiedsnummer 146) dat behoort tot het Natura 2000-landschap "Hogere zandgronden" is op een afstand van circa 9,2 kilometer ten zuidwesten van dit initiatief gelegen. De oppervlakte van dit Habitatrictlijngebied is circa 156 hectare.

Het Sarsven en De Banen zijn twee naast elkaar gelegen heidevennen in Midden-Limburg. Het is een Peelrestant. Gezoned en in mozaïek met elkaar komen gemeenschappen voor van zeer zwak gebufferde wateren en van zwak gebufferde wateren. De venen worden deels gevoed met kwelwater uit omliggende hoge gronden. Het gebied is gelegen in één van de laagten die worden aangetroffen in de voedselarme zandafzettingen van het middenterras van de Maas. Plaatselijk komt moerasveen voor, variërend in diepte. Het bestaat uit een samenstel van venen, wilgen- en gageelstruweel, elzen- en berkenbroekbos en zowel natte als drogere graslanden.

Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen"

In onderstaande tabellen zijn alle soorten en habitattypen weergegeven waarvoor het Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen" is aangewezen. Per soort en habitatype is een oordeel gegeven over de landelijke staat van instandhouding. Deze beoordeling is afkomstig uit het profielen/doelendocument. Tevens is het belang van het gebied aangegeven. Op grond van de staat van instandhouding en het relatief belang van soorten en habitattypen zijn de belangrijkste verbeteropgaven en doelen op landelijk niveau vastgesteld. Deze landelijke doelen vormen de kaders voor de formulering van instandhoudingsdoelen op gebiedsniveau. De gebiedsdoelen zijn geformuleerd in termen van behoud, verbetering van de kwaliteit en uitbreiding verspreiding. Daarnaast is de kritische depositiewaarde per habitatype in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.6.2.1.21: Instandhoudingsdoelstellingen habitattypen Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen"

Habitattypen	KDW (mol N/ha/jr)	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Kern-opgave
H3110 – Zeer zwakgebufferde vennen	429	zeer ongunstig	uitbreiding	behoud	6.01 ¹ , W ³
H3130 – Zwakgebufferde vennen	571	matig ongunstig	uitbreiding	behoud	6.02 ² , W ³
H3140 - Kranswierwateren	571	zeer ongunstig	uitbreiding	behoud	

¹ 6.01 = Zeer zwakgebufferde vennen: Herstel en duurzaam behoud van grote zeer zwak gebufferde vennen H3110 in grote open heidevelden.
² 6.02 = Zwak gebufferde vennen: Kwaliteitsverbetering (ook latere successiestadia) van zwakgebufferde vennen H3130 mede als habitat voor gevlekte witsnuitlibel H1042 en geoorde fuut A008.
³ W = Kernopgave met wateropgave.

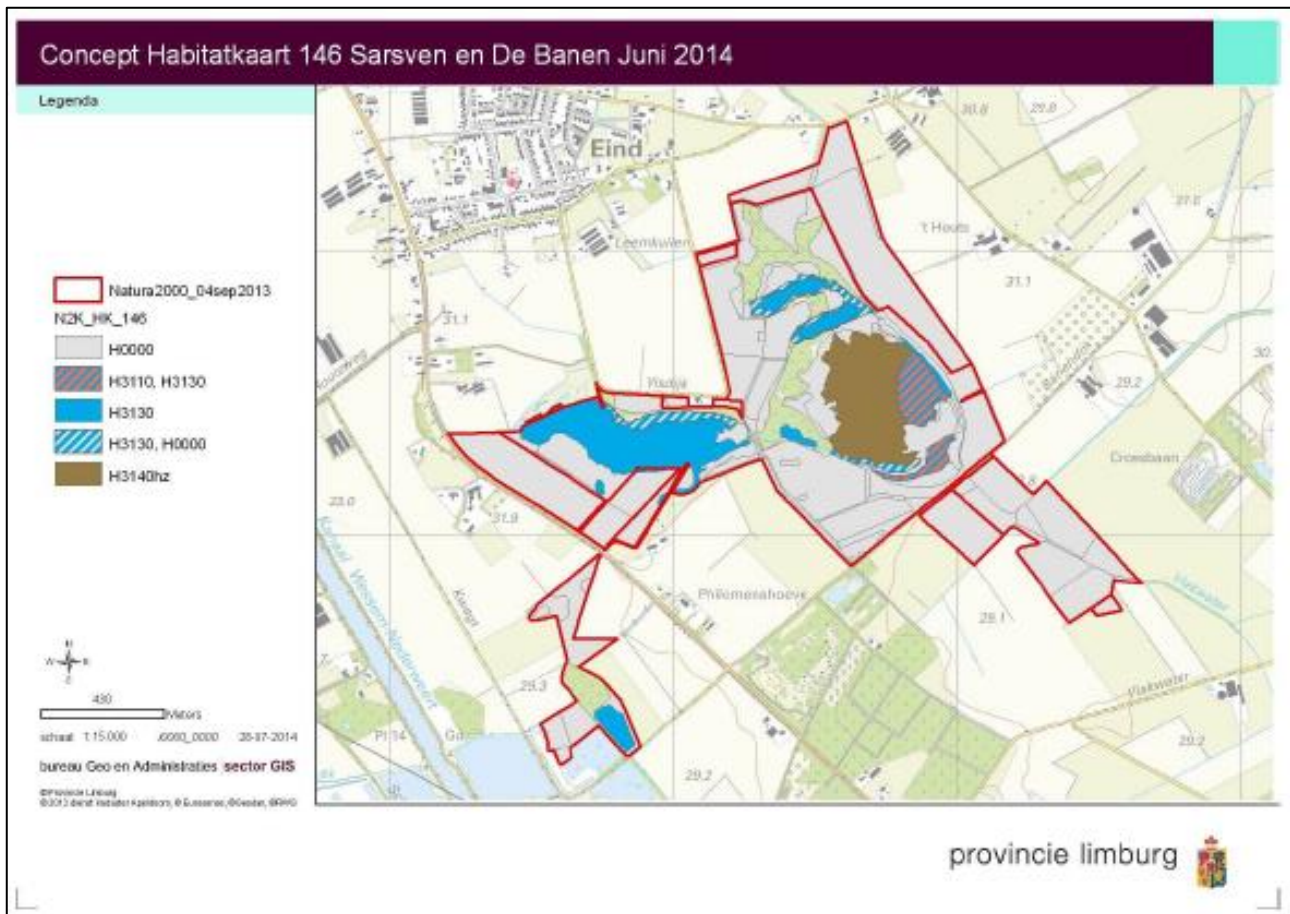
Bron: Ministerie van Economische Zaken

Tabel 5.6.2.1.22: Instandhoudingsdoelstellingen habitaatsoorten Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen"

Habitatsoorten	Landelijke staat van instandhouding	Doelstelling oppervlakte	Doelstelling kwaliteit	Doelstelling populatie	Kern-opgave
H1831 – Drijvende waterweegbree	matig ongunstig	uitbreiding	behoud	uitbreiding	-

Bron: Ministerie van Economische Zaken

Op onderstaande kaarten is de ligging van de voor stikstof gevoelige habitats in het Natura 2000-gebied "Sarsven en De Banen" weergegeven.

5.6.2.2. Habitattoets

De Habitattoets is de naam voor verschillende procedures (toetsen) die met betrekking tot vergunningverlening onder de Natuurbeschermingswet 1998 vallen. Dit zijn de verslechteringstoets en de passende beoordeling. Als er een kans bestaat dat een activiteit verslechtering en/of significante verstoring met zich meebrengt, bestaat vergunningplicht en dient de habitattoets te worden uitgevoerd. De habitattoets vindt zowel plaats in het kader van toetsing van nieuwe activiteiten bij de vergunningverlening als bij de toetsing van bestaand gebruik in beheerplannen en bij de vaststelling van andere plannen. In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) is er vergunningplicht voor activiteiten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstrend effect kunnen hebben op soorten waarvoor een gebied is aangewezen (art. 19d Nbw). Met de habitattoets worden activiteiten getoetst op hun precieze invloed op de instandhoudingsdoelstellingen en of (en onder welke voorwaarden) toestemming voor de activiteit kan worden verleend.

Art. 19d Nbw 1998 is te beschouwen als een soort voortoets van de te verwachten effecten: heeft een activiteit waarvoor vergunning is aangevraagd mogelijk negatieve effecten?

- Indien negatieve effecten op voorhand uit te sluiten zijn is er geen vergunning nodig.
- Indien er mogelijke negatieve effecten zullen zijn, die zeker niet significant zijn, dan dient een verslechterings- en verstoringstoets te worden uitgevoerd.
- Indien significante negatieve effecten niet kunnen worden uitgesloten, dient er een passende beoordeling te worden uitgevoerd.

Of een effect significant is, moet bekeken worden vanuit de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied. Zodra de instandhoudingsdoelstellingen in gevaar dreigen te komen, is er sprake van significantie. In de ecologie zijn veel effecten moeilijk voorspelbaar en lastig toe te wijzen aan een bepaalde oorzaak. Indien significante negatieve effecten niet uit te sluiten zijn, dient een passende beoordeling uitgevoerd te worden. Bij een passende beoordeling wordt getoetst of het nieuwe project afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of handelingen, significante effecten kan hebben voor omliggende Natura 2000-gebieden. Er dient dus gekeken te worden naar de mogelijke significante effecten van het project zelf, maar ook naar de cumulatieve effecten. Indien blijkt dat er werkelijk sprake is van mogelijk significant negatieve effecten dan kan alleen toestemming voor de activiteit gegeven worden als er geen alternatieven voor de activiteit zijn, er dwingende redenen van groot openbaar belang mee gediend zijn en de negatieve gevolgen gecompenseerd worden (de ADC-toets). In deze paragraaf wordt hierop ingegaan.

Zolang de beheerplannen niet definitief waren, vormde de Nbw 1998 het kader ter beoordeling van de vergunningplicht alsook de beoordeling. Naast het werken aan beheerplannen voor de genoemde gebieden, is op landelijk niveau gewerkt aan een methode om in de praktijk tot beoordeling van vergunningaanvragen te komen. De Crisis- en herstelwet stelt regels met betrekking tot de versnelde ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten. In de Crisis- en herstelwet zijn artikelen opgenomen die een wijziging van de Nbw 1998 tot gevolg hebben. Deze wet is sinds 31 maart 2010 van kracht. Op basis van artikel 19kd worden in de beoordeling van de gevolgen van stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied niet de gevolgen betrokken die een handeling kan hebben door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige habitats voor zover die handeling reeds op 7 december 2004 werd verricht. Daarmee is de op 7 december 2004 vergunde situatie in het kader van de toenmalige Wet Milieubeheer, een soort basisrecht geworden in het kader van de Nbw 1998 voor Habitatrichtlijngebieden (art. 19d). De voor onderhavige inrichting op 7 december 2004 geldende vergunningssituatie is vastgelegd in de op 30 september 1991 verleende revisievergunning en de daaropvolgende melding van 16 april 2002. Deze is afgegeven voor een ammoniakemissie van in totaal 1.250,0 kilogram per jaar. In onderstaande tabel is de op 7 december 2004 vigerende vergunning met bijbehorende ammoniakemissie weergegeven (Ref. Nbw HR).

Tabel 5.6.2.2.1: Vigerende vergunning op 7 december 2004 (Ref. Nbw HR)

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Ammoniak (kg/jr)	
				Per dier ¹	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	2,500	1.250,0
Totaal				kg. NH₃	1.250,0

Verder heeft de uitspraak van de Raad van State (zaaknummer 201003301/1/R2) gevolgen voor de toetsing aan de Natuurbeschermingswet 1998. In deze uitspraak heeft de Raad van State allereerst geoordeeld dat ook bij voldoen aan artikel 19kd Nbw 1998, een vergunning op grond van artikel 19d Nbw vereist is. Daarnaast heeft de Raad van State geconcludeerd dat artikel 19kd Nbw strijdig is met de Habitatrichtlijn en buiten toepassing moet blijven voor Vogelrichtlijngebieden die reeds vóór 7 december 2004 zijn aangewezen. Als referentiesituatie voor deze gebieden geldt de vergunde situatie in het kader van de Wet milieubeheer of Hinderwet op de aanwijzdatum van het betreffende Vogelrichtlijngebied, mits dit geen datum betreft vóór 10 juni 1994.

Binnen een straal van 10 kilometer zijn de Vogelrichtlijngebieden “Groote Peel” en “Deurnsche Peel & Mariapeel” gelegen. De referentiesituatie voor deze twee Vogelrichtlijngebieden is de vergunde situatie op 10 juni 1994.

Binnen een straal van 25 kilometer zijn de Vogelrichtlijngebieden “Strabrechtse Heide”, “Leenderbos, Groote Heide & De Plateuax” en “Weerter- en Budelerbergen & Ringselven” gelegen. De referentiesituatie voor deze drie Vogelrichtlijngebieden is de vergunde situatie op respectievelijk 8 mei 2013 en 24 maart 2000.

De voor onderhavige inrichting op 10 juni 1994, 24 maart 2000 en 8 mei 2013 gelende vergunningssituatie is vastgesteld in de op 30 september 1991 verleende revisievergunning. Deze is afgegeven voor een ammoniakemissie van in totaal 1.250,0 kilogram per jaar.

De voor onderhavige inrichting op 8 mei 2013 gelende vergunningssituatie is vastgesteld in de op 30 september 1991 verleende revisievergunning met de daarop volgende melding van 16 april 2002. Deze is afgegeven voor een ammoniakemissie van in totaal 1.250,0 kilogram per jaar.

Er is voor dit initiatief op 14 april 2015, vóór het indienen van de omgevingsvergunning, een vergunningaanvraag in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 bij de provincies Limburg en Noord-Brabant ingediend.

In onderstaande paragraaf wordt de stikstofdepositie op de omliggende natuurgebieden als gevolg van de ammoniakemissie van de referentiesituatie en het VKA in beeld gebracht en wordt bekeken of dit initiatief geen significant verstorend effect op de beschermde natuurgebieden heeft.

5.6.3. Effectbepaling en beoordeling stikstofdepositie

Bij de beoordeling van de effecten van dit initiatief op de Natura 2000-gebieden zijn de volgende gegevens van belang:

- de kritische depositiewaarde (KDW) van kwalificerende habitattypen;
- de achtergronddepositie;
- de bijdrage van de landbouwkundige ontwikkelingen aan de uitstoot van stikstofdepositie.

Kritische depositiewaarde

De kritische depositiewaarde (KDW) is de grens waarboven het niet kan worden uitgesloten dat de kwaliteit van een habitatype significant wordt aangetast door stikstofdepositie (verzuring/vermesting). Aangezien depositie van invloed kan zijn op de vegetatie en habitattypen (en daarmee op instandhoudingsdoelen van Natura 2000-gebieden), is er een studie uitgevoerd om kritische depositiewaarden van habitattypen in Nederland te bepalen (Dobben & Hinsberg, 2008). In het Alterra-rapport ‘Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000’ (H.F. van Dobben, R. Bobbink, D. Bal en A. van Hinsberg, Wageningen 2012, Alterra-rapport 2397). In paragraaf

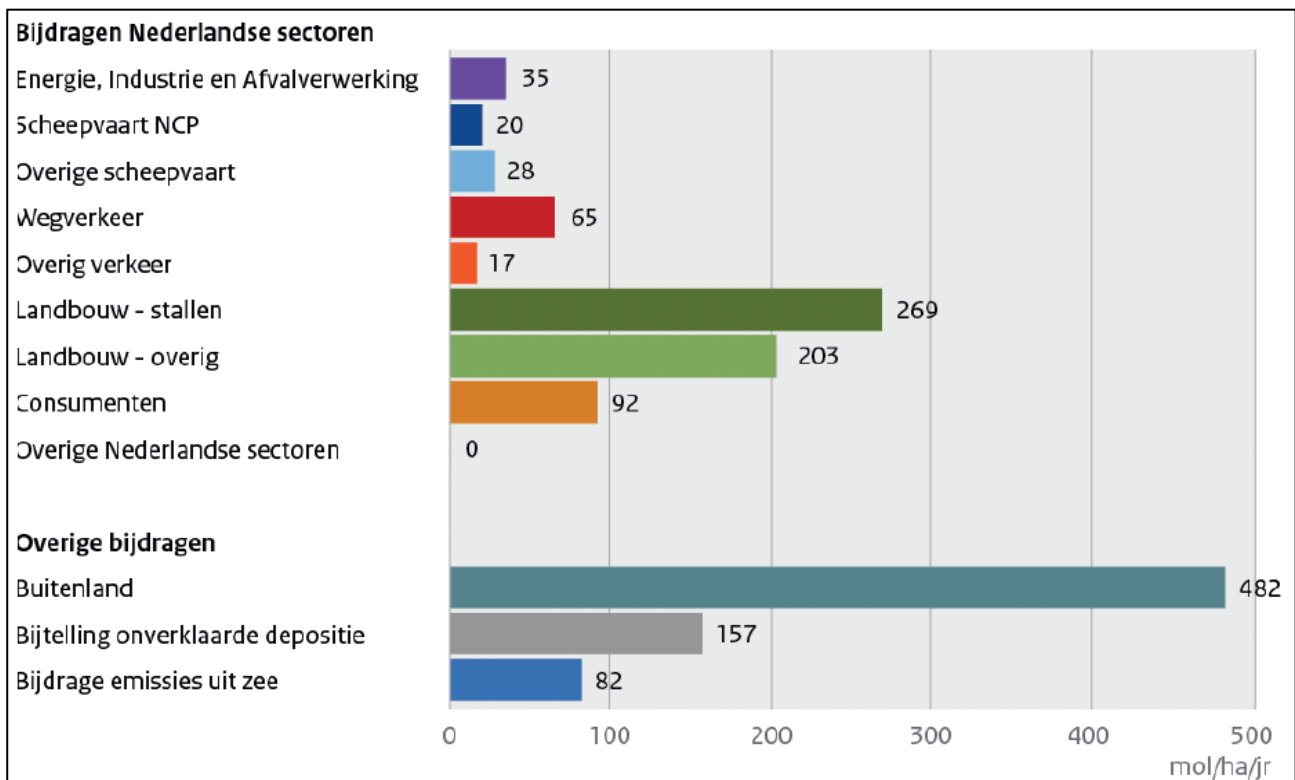
5.6.2.1 zijn de omliggende Natura 2000-gebieden omschreven en zijn per gebied de gevoelige habitats met de instandhoudingsdoelstellingen aan bod gekomen. Hierbij is aangegeven wat de KDW van elk habitattype en – soort is.

Onderstaand is de KDW binnen de Natura 2000-gebieden (habitatrichtlijngebieden) samengevat weergegeven:

- KDW Groote Peel:	500 tot 1.071 mol N/ha/jr
- KDW Deurnsche Peel & Mariapeel:	500 tot 1.071 mol N/ha/jr
- KDW Sarsven en De Banen:	429 tot 571 mol N/ha/jr
- KDW Leudal:	1.429 tot 2.400 mol N/ha/jr
- KDW Swalmdal:	1.286 tot 2.400 mol N/ha/jr
- KDW Strabrechtse Heide & Beuven:	429 tot 1.857 mol N/ha/jr
- KDW Leenderbos, Groote Heide & De	571 tot 2.400 mol N/ha/jr
- KDW Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	571 tot 1.786 mol N/ha/jr

Achtergronddepositie

De N-depositie in Nederland bestaat uit ammoniak (NH_x) en stikstofoxiden (NO_x). De uitstoot van N-verbindingen bestaat bij verkeer en industrie voornamelijk uit stikstofoxiden (NO_x) en bij de landbouw uit ammoniak (NH_3). De landbouw krijgt veel aandacht bij de stikstofproblematiek. Deze sector veroorzaakt ook een groot gedeelte van de stikstofdepositie in Nederland. Echter, ook andere sectoren veroorzaken stikstofdepositie. De stikstofdepositie op natuurgebieden is voor de helft afkomstig uit de Nederlandse landbouw, in de vorm van ammoniak. Een kleiner deel van de stikstofdepositie is, in de vorm van stikstofoxides, afkomstig van verkeer en industrie. Ongeveer 35% van de stikstofdepositie is afkomstig uit het buitenland (zie onderstaande figuur).

Figuur 5.6.3.1: Landelijke opbouw gemiddelde stikstofdepositie in 2014 berekend met AERIUS Monitor 14.2 (Bron: Plan-MER Programma Aanpak Stikstof)

De huidige stikstofdepositie binnen het plangebied wordt in deze rapportage onderscheiden in de depositie van het initiatief zelf en de depositie vanuit het totaal aan bronnen, de zogenaamde achtergronddepositie. De bijdrage van het initiatief zelf wordt berekend middels het verspreidingsmodel AAgro-Stacks. De totale depositie wordt ontleend aan de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland (GCN en GDN) van het RIVM.

De achtergronddeposities in Nederland zijn in onderstaande tabel weergegeven. Dit betreft de achtergronddepositie op het punt van het gebied waar de depositie vanuit het initiatief het grootst is. In de meeste gevallen betreft dit eveneens het dichtst bij het initiatief gelegen punt.

Tabel 5.6.3.1: Achtergronddepositie (in mol N/ha/jr) binnen de Natura 2000-gebieden

Natura 2000-gebied	Achtergrond-depositie 2014 in mol N/ha/jr
Groote Peel	1.942
Deurnsche Peel & Mariapeel	1.979
Sarsven en De Banen	2.770
Leudal	2.245
Swalmdal	1.588
Strabrechtse Heide & Beuven	2.444
Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux	1.616
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	1.702

Bron: RIVM, Grootchalige Concentratie- en Depositiekaarten, jaar

Geconcludeerd kan worden dat op alle gebieden de kritische depositiewaarden vanuit de achtergronddepositie reeds overschreden wordt. De verwachting is dat ook in de toekomst (2020) nog steeds een overschrijding van de kritische depositiewaarden plaatsvindt op deze stikstofgevoelige habitattypen.

In het kader van de gewenste ontwikkeling aan Haambergweg 11 te Beringe worden onderstaand de mogelijke effecten op de Natura 2000-gebieden in beeld gebracht. Het betreft onderstaande Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied), hierna als "Groote Peel" vernoemd;
- Deurnsche Peel & Mariapeel (Vogel- en Habitatrichtlijngebied), hierna als "Deurnsche Peel" vernoemd;
- Sarsven en De Banen (Habitatrichtlijngebied), hierna als "Sarsven" vernoemd;
- Leudal (Habitatrichtlijngebied), hierna als "Leudal" vernoemd;
- Swalmdal (Habitatrichtlijngebied), hierna als "Swalmdal" vernoemd;
- Strabrechtse Heide & Beuven (Vogel- en Habitatrichtlijngebied), hierna als "Strabrechtse Heide" vernoemd;
- Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux (Vogel- en Habitatrichtlijngebied), hierna als "Leenderbos" vernoemd;
- Weerter- en Budelerbergen & Ringselven (Vogel- en Habitatrichtlijngebied), hierna als "Weerterbergen" vernoemd.

Voor de beoordeling naar de mogelijke effecten van dit initiatief op Natura 2000-gebieden is gebruik gemaakt van de effectenindicator "Natura 2000 – ecologische randvoorwaarden en storende factoren". De effectenindicator is een instrument waarmee mogelijke schadelijke effecten ten gevolge van de activiteit en plannen kunnen worden verkend. Dit instrument, dat via de website van het ministerie van Economische Zaken interactief is, geeft informatie over de gevoeligheid van soorten en habitattypen voor de meest voorkomende storende factoren.

In de effectenindicator worden negentien potentiële effectoorzaken besproken. Onderstaand wordt met behulp van de genoemde effectoorzaken een overzicht gegeven van de effecten die mogelijk veroorzaakt kunnen worden door dit initiatief.

1. Oppervlakteverlies

Kenmerk: afname beschikbaar oppervlak leefgebied soorten en/of habitattypen.
Initiatief: er wordt niet binnen de Natura 2000 beschermde gebieden uitgebreid.
Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

2. Versnippering

Kenmerk: van versnippering is sprake bij het uiteenvallen van het leefgebied van soorten.
Initiatief: door dit initiatief wordt geen doorsnijding van de Natura 2000-gebieden (of de ecologische hoofdstructuur) veroorzaakt. Er is geen toename van verkeer langs of door de beschermde natuurgebieden.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

3. Vermesting

Kenmerk: Vermesting is de 'verrijking' van ecosystemen met name stikstof en fosfaat. Het kan gaan om aanvoer door de lucht (droge en natte neerslag van ammoniak en stikstofoxiden) of nitraat- en fosfaataanvoer door het oppervlaktewater.

Initiatief: vegetaties in zoete oppervlaktewateren zijn fosfaat gelimiteerd. Daarnaast is ammoniak voor vrijwel alle planten geen geschikte stikstofbron. Er zijn aanwijzingen dat de depositie van ammoniak de groei van enkele organismen (o.a. knolrus) kan bevorderen. In ieder geval is aanwezigheid van een dominantie van knolrus in oppervlaktewater een indicatie dat de kwaliteit van dat oppervlaktewater niet aan de gestelde normen voldoet.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:"

- Groote Peel: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Deurnsche Peel: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Sarsven: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Leudal: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Swalmdal: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Strabrechtse Heide: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Leenderbos: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten
- Weerterbergen: middels saldering geen toename, dus geen negatief effect te verwachten

4. Verzoeting

Kenmerk: Verzoeting treedt op als het chloridegehalte in het water afneemt, en niet meer geschikt is voor de beoogde zoute of brakke natuurtypen.

Initiatief: Vanuit dit initiatief wordt geen lozing (direct of indirect) van oplosbare zouten veroorzaakt. Er is geen sprake van verzilting of verzoeting als gevolg van de voorgenomen activiteiten. Bijkomend is dat de aanwezige of kwalificerende habitats niet gevoelig zijn voor verzoeting.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

5. Verzilting

Kenmerk: verzilting betreft de ophoping van oplosbare zouten (kalium, natrium, magnesium, calcium) in bodems en wateren. In wateren komt verzilting over het gehele spectrum tussen zoet (<200 mg Cl/l) en zeer zout (> 30.000 mg Cl/l) voor en is dus niet beperkt tot zoet en brak water.

Initiatief: vanuit dit initiatief wordt geen lozing (direct of indirect) van oplosbare zouten veroorzaakt. Ook is er geen verandering van het hydrologisch systeem van de Natura 2000-gebieden te verwachten als gevolg van de bouwplannen. Er is geen sprake van verzilting of verzoeting als gevolg van de voorgenomen activiteiten. Bijkomend is dat de aanwezige of kwalificerende habitats niet gevoelig zijn voor verzoeting.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

6. Verontreiniging

Kenmerk: er is sprake van verontreiniging als er verhoogde concentraties van stoffen in een gebied voorkomen, welke stoffen onder natuurlijke omstandigheden niet of in zeer lage concentraties aanwezig zijn. Bij verontreiniging is sprake van een zeer brede groep van ecosysteem/gebiedsvreemde stoffen: organische verbindingen, zware metalen, schadelijke stoffen die ontstaan door verbranding of productieprocessen, straling (radioactief en niet radioactief), geneesmiddelen, endocrien werkende stoffen etc. Deze stoffen werken in op de bodem, grondwater, lucht.

Initiatief: er is geen sprake van toename van exogene stoffen die een effect kunnen hebben op de kwaliteit van de Natura 2000-gebieden.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

7. Verdroging

Kenmerk: verdroging uit zich in lagere grondwaterstanden en/of afnemende kwel. De actuele grondwaterstand is zo lager dan de gewenste/benodigde grondwaterstand.

Initiatief: Het waterverbruik betreft hoofdzakelijk drinkwater voor de dieren, waarvoor leidingwater wordt gebruikt. Er vindt door dit initiatief geen toename van grondwateronttrekking plaats ten opzichte van de referentiesituatie.

De neerslag die op de verharding en de gebouwen valt wordt opgevangen in retentie en geïnfiltreerd in de bodem. Zo er al verandering van het grondwaterregime is, dan is deze marginaal en lokaal. Er is geen effect op de waterhuishouding van de Natura 2000-gebieden als gevolg van dit initiatief.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Deurnsche Peel: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Sarsven: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Leudal: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Swalmdal: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Strabrechtse Heide: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Leenderbos: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten
- Weerterbergen: grote afstand tot natuurgebied, dus geen negatief effect te verwachten

8. Vernatting

Kenmerk: vernatting manifesteert zich in hogere grondwaterstanden en/of toenemende kwel veroorzaakt door menselijk handelen.

Initiatief: de verschillende habitats in de Natura 2000-gebieden zijn niet gevoelig voor vernatting. Een eventuele toename van de grondwaterspiegel rondom de stallen heeft evenmin een effect dat zo groot is dat er sprake kan zijn van vernatting van de Natura 2000-gebieden.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

9. Verandering stroomsnelheid

Kenmerk: Verandering van stroomsnelheid van beken en rivieren kan optreden door menselijke ingrepen zoals plaatsen van stuwen, kanaliseren of weer laten meanderen.

Initiatief: er zijn geen beken of andere waterlopen die negatief beïnvloed worden door een veranderde afstroming.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

10. Verandering overstromingsfrequentie

Kenmerk: De duur en/of frequentie van de overstroming van beken en rivieren verandert door menselijke activiteiten.

Initiatief: er zijn geen beken of andere waterlopen die negatief beïnvloed worden door een veranderde afstroming.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

11. Verandering dynamiek substraat

Kenmerk: er treedt een verandering op in de bodemdichtheid of bodemsamenstelling van terrestrische of aquatische systemen, bijvoorbeeld door aanslibbing of verstuing.

Initiatief: er worden geen werkzaamheden of activiteiten binnen de Natura 2000-gebieden uitgevoerd of gepland. Een verandering in het substraat is niet te verwachten.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

12. Verstoring door geluid

Kenmerk: verstoring door onnatuurlijke geluidsbronnen; permanent zoals geluid wegverkeer dan wel tijdelijk zoals geluidsbelasting bij evenementen. Geluid is een hoorbare trilling, gekenmerkt door geluidsdruk en frequentie.

Initiatief: Geluid wordt voornamelijk geproduceerd door de verkeersbewegingen, het laden en lossen van dieren, vullen van voersilo's en de ventilatoren. De conclusie is dat de normstelling zoals deze in deze omgeving gebruikelijk is, niet wordt overschreden.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

13. Verstoring door licht

Kenmerk: verstoring door kunstmatige lichtbronnen, zoals licht uit woonwijken en industrieterreinen, glastuinbouw etc.

Initiatief: de buitenverlichting van dit initiatief heeft een vergelijkbaar niveau als straatverlichting en is dus zeer beperkt. Er is geen sprake van strooilicht dat verder gaat dan de directe omgeving van dit initiatief.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

14. Verstoring door trilling

Kenmerk: er is sprake van trillingen in bodem en water als dergelijke trillingen door menselijke activiteiten veroorzaakt worden, zoals bij boren, heien, draaien van rotorbladen etc.

Initiatief: Voor het aanpassen van het bedrijf is het niet noodzakelijk om te heien. Er komen geen grote motoren op het bedrijf die trillingen zouden kunnen veroorzaken.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

15. Optische verstoring

Kenmerk: optische verstoring betreft verstoring door de aanwezigheid en/of beweging van mensen dan wel voorwerpen die niet thuishoren in het natuurlijke systeem.

Initiatief: dit initiatief is niet zichtbaar vanuit de Natura 2000-gebieden. Er is als gevolg van de uitbreiding geen toename van recreatie te verwachten.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

16. Verstoring door mechanische effecten

Kenmerk: onder mechanische effecten vallen verstoring door betreding, golfslag, luchtwervelingen etc. die optreden ten gevolge van menselijke activiteiten. De oorzaken en gevolgen zijn bij deze storende factor zeer divers.

Initiatief: de verandering van het bedrijf heeft geen gevolg voor betreding, golfslag, luchtwervelingen of andere mechanische effecten binnen de Natura 2000-gebieden.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

17. Verandering in populatiedynamiek

Kenmerk: de storende factor verandering in populatiedynamiek treedt op indien er een direct effect is van een activiteit op de populatie-opbouw en/of populatiegrootte. Er wordt hier vooral bedoeld of de situatie wanneer er sprake van sterfte van individuen door wegverkeer, windmolens, of door jacht of visserij.

Initiatief: als gevolg van dit initiatief is er geen toename van verkeer te verwachten langs de beschermde natuurgebieden. Er is geen directe ingreep op de populatiedynamiek als gevolg van de bouw op ruime afstand van de natuurgebieden. Daarnaast is er geen windmolen gepland binnen dit initiatief.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

18. Bewuste verandering soortensamenstelling

Kenmerk: er is sprake van bewust ingrijpen in de natuur door herintroductie van soorten, introductie van exoten, uitzetten van vis, inzaaien van genetisch gemodificeerde organismen enzovoorts.

Initiatief: er worden geen ingrijpen op de soortensamenstelling veroorzaakt door dit initiatief.

Mogelijk effect op Natura 2000-gebieden:

- Groote Peel: geen
- Deurnsche Peel: geen
- Sarsven: geen
- Leudal: geen
- Swalmdal: geen
- Strabrechtse Heide: geen
- Leenderbos: geen
- Weerterbergen: geen

19. Verzuring

- Kenmerk:** verzuring van bodem of water is een gevolg van de uitstoot (emissie) van vervuulende gassen door bijvoorbeeld fabrieken en (vracht)auto's. De uitstoot bevat onder andere zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO_x), ammoniak (NH₃) en vluchtige organische stoffen (VOS). Deze verzurende stoffen komen via lucht of water in de grond terecht en leiden aldus tot het zuurder worden van het biotische milieu. De belangrijkste bronnen van verzurende stoffen zijn de landbouw, het verkeer en de industrie.
- Initiatief:** vanuit de inrichting wordt ammoniak geïmiteerd. In droge natuurtype geeft een depositie van ammoniak een verzurend effect. In natte natuur leidt ammoniak alleen in een specifieke (oxiderende) omgeving tot verzuring (Beekman 2005). De kritische depositiewaarden die is opgegeven voor de verschillende habitats is leidend voor de kans op effecten veroorzaakt door ammoniak. Voor de depositie van stikstofverbindingen is bepaald dat deze niet mag toenemen boven de kritische depositiewaarden van het betreffende habitat. Onderstaand wordt voor dit initiatief de depositie op Natura 2000-gebieden in beeld gebracht.

Zoals uit de vorige paragraaf blijkt zijn voor toetsing aan de Natuurbeschermingswet voor dit initiatief verschillende referentiesituaties van belang. Enerzijds de referentiesituatie voor de Habitatrichtlijnen, Ref HR (vergunde situatie op 7 december 2004) en anderzijds de referentiesituaties voor de Vogelrichtlijngebieden, Ref VR (vergunde situatie op 10 januari 1994, vergunde situatie op 24 maart 2000 en vergunde situatie op 8 mei 2013). In onderstaande tabel worden ammoniakemissies van VKA vergeleken met ammoniakemissies op bovengenoemde referentiedata.

Tabel 5.6.3.2: Overzicht vergunningen en VKA Haambergweg 11 te Beringe

Vergunning	Gelden op referentiedatum Nbw	Ammoniakemissie (kg/jaar)
Revisievergunning 30 september 1991	10 juni 1994 ¹ 24 maart 2000 ²	1.250,0
Revisievergunning 30 september 1991 en melding 16 april 2002	7 december 2004 ³ 8 mei 2013 ⁴	1.250,0
VKA	-	7.350,0

¹ = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebieden 'Grote Peel' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel';

² = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebieden 'Leenderbos, Grote Heide & De Plateaux' en 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven';

³ = Referentiesituatie Habitatrichtlijngebieden;

⁴ = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebied 'Strabrechtse Heide & Beuven'.

Uit bovenstaande tabel kan geconcludeerd worden dat in het VKA een toename in ammoniakemissie is in vergelijking met de referentiedatum voor de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden.

Hierna is de stikstofdepositie op de dichtstbij gelegen punten van de grens van in paragraaf 5.6.2.1 vernoemde Natura 2000-gebieden in beeld gebracht. In de bijlagen 13.1 tot en met 13.8 zijn de toetspunten van de betreffende gebieden weergegeven. De stikstofdepositie is berekend met AAgro-Stacks. De depositieberekeningen van zowel Ref. 1 en VKA alsmede de invoergegevens en uitgangspunten voor deze berekeningen zijn ook als bijlagen toegevoegd. De rekenresultaten staan in onderstaande tabel samengevat weergegeven. Het betreft hierbij de depositie op het dichtstbij gelegen toetspunt per natuurgebied.

Tabel 5.6.3.3: stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden Haambergweg 11

Naam toetspunt	Beschermings status	achtergrond depositie in mol N/ha/jr	KDW in mol N/ha/jr	Ref. 1 / Ref.Nbw ³	Ref. 2 ³	VKA ³
Groote Peel	N-2000 VR + HR	1.942	500	0,47	0,0	2,74
Deurnsche Peel & Mariapeel	N-2000 VR + HR	1.979	500	0,40	0,0	2,31
Sarsven en De Banen	N-2000 HR	2.770	429	0,20	0,0	1,17
Leudal	N-2000 HR	2.245	1429	0,28	0,0	1,65
Swalmdal	N-2000 HR	1.588	1286	0,16	0,0	0,98
Strabrechtse Heide & Beuven	N-2000 VR + HR	2.444	429	0,06	0,0	0,34
Leenderbos, Groote Heide & Plateaux	N-2000 VR + HR	1.616	571	0,03	0,0	0,18
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	N-2000 VR + HR	1.702	571	0,07	0,0	0,39

¹Achtergronddepositie (totaal stikstof) in 2015 (gegevens GCN 2012) op betreffend toetspunt (Bron: RIVM, Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland (GCN en GDN).

² Laagste Kritische depositiewaarde (KDW) voor het betreffend Natura 2000-gebied (Bron: Alterra Wageningen UR, Wageningen 2012 'Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000 Alterra, Wageningen, 2008 (Alterra-rapport 2397).

³ Hoogste stikstofdepositie in mol N/ha/jr uit rekenresultaten op betreffende Natura 2000-gebied.

Uit bovenstaande tabel kan worden geconcludeerd dat in de omgeving van dit initiatief de achtergronddepositie reeds hoger is dan de laagste kritische depositiewaarde van de betreffende Natura 2000-gebieden. Verder kan worden geconcludeerd dat de stikstofdepositie in het VKA in vergelijking met de referentiesituatie voor de Natuurbeschermingswet op alle gebieden toeneemt.

Mitigerende maatregelen

Door een stikstoftoename van depositie in het VKA ten opzichte van de referentiesituatie kan een significant verstrend effect op Natura-2000 gebieden op dit punt als gevolg van dit initiatief niet uitgesloten worden. Om significante effecten op de Natura 2000-gebieden te voorkomen, zullen mitigerende maatregelen genomen worden. De mitigerende maatregel bestaat uit het salderen met ammoniakrechten vanuit een andere veehouderij om de gewenste ontwikkeling aan Haambergweg 11 te kunnen realiseren. Op 3 april 2015 is een intrekingsverzoek voor de locatie Rozenobel 33 te Beringe bij de gemeente ingediend met het verzoek om de vigerende vergunning (revisievergunning 25 maart 1997) gedeeltelijk in te trekken. In totaal zal 12.136 kg ammoniakemissie per jaar ingetrokken worden ten behoeve van de inrichting op het adres aan Haambergweg 11 te Beringe. Op 16 mei 2015 is het ontwerpbesluit op dit intrekingsverzoek genomen. Het intrekingsverzoek alsmede het ontwerpbesluit is als bijlage 17 toegevoegd. Onderstaand is een overzicht van verleende vergunningen voor de locatie Rozenobel 33 te Beringe weergegeven, waarbij de referentiesituaties voor de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden zijn bepaald

Tabel 5.6.3.4: Overzicht vergunningen Rozenobel 33 te Beringe

Vergunning	Gelden op referentiedatum Nbw	Ammoniakemissie (kg/jaar)
Revisievergunning d.d. 25 maart 1997	10 juni 1994 ¹ 24 maart 2000 ² 7 december 2004 ³ 8 mei 2013 ⁴	30.536,0 waarvan 12.136 kg NH ₃ t.b.v. Haambergweg 11
Hinderwetvergunning d.d. 12 februari 1979	-	40.000,0

¹ = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebieden 'Groote Peel' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel';

² = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebieden 'Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux' en 'Weerter- en Budelerbergen & Ringselven';

³ = Referentiesituatie Habitatrichtlijngebieden;

⁴ = Referentiesituatie Vogelrichtlijngebied 'Strabrechtse Heide & Beuven'.

De revisievergunning van 25 maart 1997 is de referentiesituatie voor zowel de Vogel- als de Habitatrichtlijngebieden. Ook voor de Vogelrichtlijngebieden 'Groote Peel' en 'Deurnsche Peel & Mariapeel', omdat de ammoniakemissie van de revisievergunning van 25 maart 1997 lager is dan de op de referentiedatum geldende vergunning (hinderwetvergunning van 12 februari 1979).

Vervolgens is van de locatie Rozenobel 33 een depositieberekening uitgevoerd met de ingetrokken kilogrammen ammoniakemissie ten behoeve van Haambergweg 11 te Beringe (12.136 kg NH₃ per jaar) om zo de depositie vanuit de saldering te kunnen bepalen. Voor het bepalen van de uitgangspunten voor deze depositieberekening is de revisievergunning van 25 maart 1997 en de gegevens uit het (ontwerp)intrekkingsbesluit met bijbehorend intrekkingsverzoek genomen. De depositieberekening van deze saldering alsmede de uitgangspunten zijn als bijlage 7.3 en 9.3 toegevoegd. Tevens is als bijlage 8.1 (toetsing VKA) een tabel opgenomen, waarbij per toetspunt de stikstofdepositie van de referentiesituatie van zowel Haambergweg 11 als de salderingslocatie Rozenobel 33 en het VKA in beeld wordt gebracht. In onderstaande tabel is deze stikstofdepositie op omliggende Natura 2000-gebieden samengevat weergegeven.

Tabel 5.6.3.5: Stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden Haambergweg 11

Naam toetspunt	Beschermings status	Ref. Nbw	VKA
Groote Peel	N-2000 VR + HR	4,61	2,74
Deurnsche Peel & Mariapeel	N-2000 VR + HR	7,98	2,31
Sarsven en De Banen	N-2000 HR	1,57	1,17
Leudal	N-2000 HR	2,02	1,65
Swalmdal	N-2000 HR	1,43	0,98
Strabrechtse Heide & Beuven	N-2000 VR + HR	0,56	0,34
Leenderbos, Groote Heide & De Plateaux	N-2000 VR + HR	0,34	0,18
Weerter- en Budelerbergen & Ringselven	N-2000 VR + HR	0,76	0,39

Uit tabel 5.6.3.5 en bijlage 8.1 kan worden geconcludeerd dat in het VKA met saldering de stikstofdepositie op alle gebieden afneemt in vergelijking met de referentiesituatie voor de Nbw (Ref. 1). Middels saldering is dan ook een significant verstrend effect vanuit het aspect 'vermesting' en 'verzuring' uit te sluiten.

5.6.3.1. Conclusie habitattoets

Als compenserende/mitigerende maatregel wordt de veehouderij aan Rozenobel 33 te Beringe gedeeltelijk ingetrokken. De stikstofdepositie zal middels deze compenserende/mitigerende maatregel in het VKA op alle omliggende Natura 2000-gebieden afnemen ten opzichte van de betreffende referentiesituatie. Vanuit dit aspect zijn er daarom geen significante negatieve effecten te verwachten. Daarnaast blijkt uit de effectindicator dat door de grote afstand tot de beschermde natuurgebieden dit initiatief geen enkel effect op de overige (a)biotische factoren zoals verdroging, vernatting, verontreiniging, verstoring, versnippering van deze natuurgebieden zal hebben. Vergunningverlening in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is derhalve mogelijk. Een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is reeds bij de provincies Noord-Brabant en Limburg aangevraagd.

5.6.4. Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg

Op 4 oktober 2013 hebben Provinciale Staten van Limburg ingestemd met de “Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg”. Deze verordening is op 11 oktober 2013 in werking getreden. Voor pluimvee- en varkensbedrijven is deze verordening eerder aangekondigd en treedt om deze reden voor pluimvee- en varkensbedrijven met terugwerkende kracht per 23 juli 2010 in werking.

De verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg is van toepassing op alle veehouderijbedrijven in de provincie Limburg en is gebaseerd op een convenant dat op 29 september 2009 met diverse partijen is bereikt. Deze partijen zijn de provincie Noord-Brabant, provincie Limburg, Brabantse Milieufederatie (BMF), Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie (ZLTO), Limburgse Land- en Tuinbouwbond (LLTB), Stuurgroep Dynamisch Platteland, Brabants Landschap, Limburgs Landschap, Staatsbosbeheer en Vereniging Natuurmonumenten. Een overmaat aan ammoniak is een groot probleem bij de implementatie van Natura 2000. Met het convenant en de daaruit voortvloeiende verordening is een balans gevonden tussen de bescherming van waardevolle natuur enerzijds en ontwikkelings- mogelijkheden voor de agrarische sector anderzijds.

De Verordening veehouderijen en Natura 2000 provincie Limburg schrijft voor dat veehouderijen vergaande ammoniakemissie reducerende staltechnieken in nieuwe stallen moeten toepassen. Wanneer nieuwe stallen worden gebouwd moeten deze voldoen aan de maximale emissienormen uit bijlage 1 van deze verordening. Het begrip “nieuwe stal” is niet beperkt tot de nieuwbouw van stallen maar omvat mede de renovatie van bestaande stallen en het installeren van emissiearme technieken in en buiten bestaande stallen.

Doel van de verordening stikstof is het verminderen van de stikstofbelasting op Natura 2000-gebieden in Limburg, maar door het toepassen van de strengere technieken kan de geur- en fijn stofproblematiek lokaal ook verminderen. Dit initiatief voldoet aan de eisen uit deze verordening.

5.7. Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) van 5 oktober 2006 scheidt een beoordelingskader voor geurhinder vanwege tot veehouderij behorende dierverblijven. Deze wet is 1 januari 2007 in werking getreden. Er wordt gekeken naar de geurbelasting van veehouderijbedrijven op de in de omgeving liggende geurgevoelige objecten. Nederland is opgesplitst in concentratie en niet concentratie gebieden. In deze gebieden wordt weer onderscheid gemaakt tussen objecten die buiten of binnen de bebouwde kom zijn gelegen.

Hierna wordt de geur, uitgedrukt als geurconcentratie in Europese odour units per kubieke meter lucht (OU_E/m^3). De normstelling van de geurnorm is in het concentratie gebied, buiten de bebouwde kom 14 OU_E/m^3 . Binnen de bebouwde kom is dit 3 OU_E/m^3 . In de niet concentratie gebieden is de geurnorm voor buiten de bebouwde kom 8 OU_E/m^3 en voor binnen de bebouwde kom 2 OU_E/m^3 .

Iedere gemeente heeft de mogelijkheid om binnen de vastgestelde grenzen voor andere normstelling te kiezen. Deze aangepaste normen dienen in een verordening te worden vastgelegd en in een gebiedsvisie te worden onderbouwd. De ruimte uitgedrukt in OU_E/m^3 , waarbinnen gemeenten beleidsvrijheid hebben, is in onderstaande tabel weergegeven.

Tabel 5.7.1: Normstellingen en beleidsvrijheid geur volgens Wgv

	Concentratiegebied			Niet concentratiegebied		
	Minimum	Norm	Maximum	Minimum	Norm	Maximum
Buiten bebouwde kom	3	14	35	2	8	20
Binnen bebouwde kom	0,1	3	14	0,1	2	8

Gemeente Peel en Maas heeft momenteel nog geen definitieve geurverordening binnen het gemeentelijk grondgebied vastgesteld. Wel heeft de gemeenteraad van gemeente Peel en Maas op 5 november 2013 een aanhoudingsbesluit ter voorbereiding van een geurverordening genomen. De gemeenteraad van Peel en Maas heeft in de raadsvergadering van 30 september 2014 een ontwerp-geurverordening vastgesteld. In de normstellingen hierna is reeds rekening gehouden met deze ontwerp-geurverordening.

Gemeente Leudal is tevens in de invloedssfeer van dit initiatief gelegen. De gemeenteraad van de gemeente Leudal heeft in de raadsvergadering van 13 november 2007 de Verordening geurhinder en veehouderij 2007 vastgesteld. Verder heeft de gemeenteraad op 6 september 2011 een gewijzigde Verordening geurhinder en veehouderij 2011 vastgesteld. Op 10 september 2013 heeft de gemeenteraad een aanpassing van onderdeel 3.4 Aanvaardbaar geurhinderniveau van de gebiedsvisie behorende bij de Verordening geurhinder en veehouderij 2011 vastgesteld. In de normstelling hierna is tevens rekening gehouden met deze geurverordening.

5.7.1. Geurgevoelige objecten

De omgeving zelf kan worden getypeerd als een agrarische omgeving met verwevenheid van objecten met een woonfunctie de zogenaamde geurgevoelige objecten. In de omgeving van de inrichting zijn een aantal geurgevoelige objecten aanwezig. (Voormalige) bedrijfswoningen² behorende bij veehouderijbedrijf worden niet gezien als een geurgevoelig object. Deze hoeven dan ook niet meegenomen te worden in de geurberekening. Wel is voor de bescherming van deze bedrijfswoningen een minimale afstand vanaf het emissiepunt van de stal tot aan de gevel van de woning van toepassing. Dit zal in § 5.7.6 aan de orde komen. In onderstaande tabel staan de geurgevoelige objecten met de bijbehorende geurnorm vermeld.

² Een voormalige bedrijfswoning is een woning die op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij.

Tabel 5.7.1.1: Geurgevoelige objecten met bijbehorende geurnorm

Geurgevoelig object	X-coördinaat	Y-coördinaat	Ligging	Geurnorm (OU _E /m ³)
Witdonk 20, Meijel	190 819	369 965	Buitengebied	14,0
Elzenweike 13, Heibloem	190 728	368 200	Kern	4,0
Hoekerstraat 15, Egchel	195 390	369 912	Kern	3,0
Kampweg 25, Beringe	193 783	371 746	Kern	3,0
Katsberg 30, Meijel (camping)	191 012	370 869	Buitengebied	14,0
Kanaaldijk 3, Meijel	190 846	370 593	Buitengebied	14,0

De Wet geurhinder en veehouderij geeft 2 methoden voor het beoordelen van de geur van veehouderij bij een vergunning aanvraag:

1. Geurbelasting op een geurgevoelig object berekend met het geurverspreidingsmodel 'V-Stacks Vergunning' en getoetst aan de waarde voor de geurbelasting.
2. De minimum afstanden tussen veehouderij en een geurgevoelig object.

Hierna wordt op deze aspecten ingegaan. De uitgangspunten van geurberekeningen alsmede de berekeningen van de geurbelasting zijn als bijlagen toegevoegd. Dit voor zowel de referentiesituatie als het VKA.

5.7.2. Geuremissie

In de onderstaande tabellen staan de geuremissies per diercategorie, alsmede de totale geuremissie van Ref. 1, Ref. 2 en het VKA vernoemd.

Tabel 5.7.2.1: Geuremissie Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Geuremissie (OU _E /s) ¹	
				Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	23,00	11.500,0
Totaal				OU_E/s	11.500,0

1 = Regeling geurhinder en veehouderij d.d. 31 december 2013

Tabel 5.7.2.2: Geuremissie Ref. 2

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Geuremissie (OU _E /s) ¹	
				Per dier	Totaal
A	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	0	23,00	0,0
Totaal				OU_E/s	0,0

1 = Regeling geurhinder en veehouderij d.d. 31 december 2013

Tabel 5.7.2.3: Geuremissie VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Geuremissie (OU _E /s) ¹	
				Per dier	Totaal
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	0,24	8.400,0
Totaal				OU_E/s	50.400,0

1 = Regeling geurhinder en veehouderij d.d. 31 december 2013

Door de omschakeling naar vleeskuikens neemt de geuremissie in het VKA met 38.900 OU_E/s toe ten opzichte van de referentiesituatie. Onderstaand wordt getoetst of dit initiatief voldoet aan de eisen uit de Wgv.

5.7.3. Voorgrondbelasting geur

Met de voorgrondbelasting wordt de geurbelasting op een geurgevoelig object veroorzaakt door één veehouderij bedoeld. Bij bepaling van geurverspreiding van enkel het initiatief wordt middels het verspreidingsmodel V-Stacks Vergunning een berekening gemaakt.

5.7.3.1. Geurverspreidingsmodel

Voor het bepalen van de hoogte van de voorgrondbelasting is voor de nieuwe situatie middels V-Stacks vergunning een geurberekening uitgevoerd. In deze geurberekening is per stal rekening gehouden met:

- het soort en aantal dieren;
- het huisvestingsstelsel;
- de situering van het emissiepunt;
- de gemiddelde gebouwhoogte;
- de hoogte van het emissiepunt;
- de diameter van het emissiepunt;
- en de uitreesnelheid.

Bovengenoemde uitgangspunten voor de geurberekening zijn bepaald aan de hand van de Gebruikershandleiding V-Stacks vergunning Versie 2010.1 d.d. 2 april 2010.

5.7.3.2. Rekenresultaten

Hierna zijn de rekenresultaten weergegeven van de voorgrondbelasting ten aanzien van geur op in de omgeving liggende voor geur gevoelige objecten. De geurberekeningen van de voorgrondbelasting zijn als bijlagen toegevoegd.

Tabel 5.7.3.2.1: Totaaloverzicht voorgrondbelasting geur

Geurgevoelig object	X-coörd.	Y-coörd.	Ligging	Geur-norm (OU _E /m ³)	Voorgrond-belasting Ref. 1 (OU _E /m ³)	Voorgrond-belasting VKA (OU _E /m ³)
Witdonk 20, Meijel	190 819	369 965	Buitengebied	14,0	0,2	0,8
Elzenweike 13, Heibloem	190 728	368 200	Kern	4,0	0,1	0,5
Hoekerstraat 15, Egchel	195 390	369 912	Kern	3,0	0,0	0,2
Kampweg 25, Beringe	193 783	371 746	Kern	3,0	0,1	0,3
Katsberg 30, Meijel (camping)	191 012	370 869	Buitengebied	14,0	0,2	0,7
Kanaaldijk 3, Meijel	190 846	370 593	Buitengebied	14,0	0,2	0,7

Uit de resultaten van de geurberekeningen blijkt dat de normstelling ten aanzien van de voorgrondbelasting in zowel de referentiesituatie als in het VKA op de geurgevoelige objecten ruimschoots wordt voldaan aan de geldende normstellingen.

5.7.4. Achtergrondbelasting geur

Onder de achtergrondbelasting wordt de geurbelasting als gevolg van de veelheid aan veehouderijen in de omgeving van een geurgevoelig object verstaan. De achtergrondbelasting is een maat voor het leefklimaat. De achtergrondbelasting wordt berekend door de individuele geurbelasting van veehouderijen op geurgevoelige objecten op een bepaalde manier bij elkaar op te tellen. Omdat de geuremissie van veehouderijen tot een afstand van twee kilometer een bijdrage kunnen leveren aan de achtergrondbelasting zijn alle veehouderijen met geuremissie³ (intensieve veehouderijbedrijven) in een zone van vier kilometer rondom het initiatief bij de berekening van de achtergrondbelasting meegenomen. De berekening van de achtergrondbelasting is middels V-Stacks gebied V-2010.1 uitgevoerd. De verzamelde gegevens zijn voor het rekenen van de achtergrondbelasting ingevoerd in twee rekenbestanden, één voor de bronnen (veehouderijen) en één voor de receptoren (geurgevoelige objecten). Voor de benodigde gegevens over de veehouderijbedrijven is door de gemeente Peel en Maas en de gemeente Leudal een veehouderijenbestand inclusief de benodigde parameters (ligging emissiepunt, emissiepunthoogte, gemiddelde gebouwhoogte, diameter, uittreesnelheid en geuremissie) verstrekt. Daarnaast is door gemeente Peel en Maas een receptorenbestand verstrekt.

Het bronnenbestand bevat alle intensieve veehouderijbedrijven in een zone van vier kilometer rondom het initiatief. In de berekening van de achtergrondbelasting is uitgegaan van twee situaties:

- Omliggende veehouderijen met vergunde geuremissies ('vergund');
- Omliggende veehouderijen inclusief de nieuwe voorziene ontwikkelingen, zoals een drietal nieuw vestigingen in het LOG Egchel en lopende aanvraagprocedures van bestaande veehouderijen ('inclusief ontwikkelingen').

Uit het door de gemeentes verstrekte veehouderijenbestand blijken naast dit initiatief in totaal 155 andere bestaande intensieve veehouderijen in een straal van 4 km gelegen te zijn. In het bronnenbestand inclusief de nieuwe voorziene ontwikkelingen zijn naast dit initiatief nog 158 intensieve veehouderijen meegenomen. De bronnenbestanden met de omliggende veehouderijen inclusief de benodigde parameters zijn als bijlage 10 toegevoegd. Van het initiatief zijn dezelfde parameters ingevoerd als die voor de berekening van de voorgrondbelasting.

Het receptorenbestand (zie bijlage 10) bevat dezelfde geurgevoelige objecten zoals meegenomen bij de berekening van de voorgrondbelasting geur. Daaraan toegevoegd zijn alle geurgevoelige objecten binnen een straal van 2 kilometer vanaf dit initiatief. Voor de kernen en bedrijventerreinen binnen een straal van 2 kilometer zijn hiervoor toetspunten op de rand van de kern danwel het bedrijventerrein opgenomen.

³ Veehouderijbedrijven waar dieren gehouden worden waarvoor in de Rgv emissiefactoren zijn vastgesteld, de intensieve veehouderijbedrijven.

De rekenresultaten uit V-Stacks Gebied V-2010.1 van de achtergrondbelasting geur inclusief de milieukwaliteit is in bijlage 5 weergegeven. Bijlage 5.1 tot en met 5.3 geeft de rekenresultaten van de berekening met het bronnenbestand 'vergund' van respectievelijk Ref. 1., Ref. 2 en het VKA weer. In bijlage 5.4 tot en met 5.6 staan de rekenresultaten van de berekening met het bronnenbestand 'inclusief ontwikkelingen' vermeld. Daarnaast is in bijlage 5 per situatie een kaart met de achtergrondbelasting en de beoordeling van het leefklimaat (milieukwaliteit) opgenomen.

In onderstaande tabellen staat de achtergrondbelasting geur van Ref. 1, Ref. 2 en VKA op de omliggende geurgevoelige objecten, zoals ook opgenomen in de voorgrondbelasting, vermeld. Voor de achtergrondbelasting ter hoogte van de andere geurgevoelige objecten verwijst ik u naar bijlagen 5.

Tabel 5.7.4.1: totaaloverzicht achtergrondbelasting vergund

Achtergrondbelasting geur (OU_E/m^3) en beoordeling leefklimaat			
Geurgevoelig object	Ref. 1 Niveau (Milieukwaliteit)	Ref. 2 Niveau (Milieukwaliteit)	VKA Niveau (Milieukwaliteit)
Witdonk 20 Meijel	8,0 (goed-redelijk goed)	7,8 (goed-redelijk goed)	8,1 (goed-redelijk goed)
Elzenweike 13 Heibloem	4,6 (goed)	4,6 (goed)	4,7 (goed)
Katsberg 30 Camping	10,7 (redelijk goed)	10,7 (redelijk goed)	11,2 (redelijk goed)
Kanaaldijk 3 Meijel	11,0 (redelijk goed)	11,0 (redelijk goed)	11,2 (redelijk goed)

1 = Volgens bijlage 6 en 7 van de handreiking bij de Wgv (Infomil 1 mei 2007)

Tabel 5.7.4.1: totaaloverzicht achtergrondbelasting inclusief ontwikkelingen

Achtergrondbelasting geur (OU_E/m^3) en beoordeling leefklimaat			
Geurgevoelig object	Ref. 1 Niveau (Milieukwaliteit)	Ref. 2 Niveau (Milieukwaliteit)	VKA Niveau (Milieukwaliteit)
Witdonk 20 Meijel	8,1 (goed-redelijk goed)	8,1 (goed-redelijk goed)	8,3 (goed-redelijk goed)
Elzenweike 13 Heibloem	4,8 (goed)	4,8 (goed)	4,9 (goed)
Katsberg 30 Camping	11,5 (redelijk goed)	11,5 (redelijk goed)	11,8 (redelijk goed)
Kanaaldijk 3 Meijel	11,7 (redelijk goed)	11,7 (redelijk goed)	11,9 (redelijk goed)

1 = Volgens bijlage 6 en 7 van de handreiking bij de Wgv (Infomil 1 mei 2007)

Ter hoogte van de geurgevoelige objecten in de nabije omgeving zal de achtergrondbelasting geur iets toenemen. Volgens de 'Handreiking ruimtelijke plannen' van de gemeente Peel en Maas is een achtergrondbelasting tot $7,4 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ binnen de bebouwde kom en een achtergrondbelasting tot $28,3 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ buiten de bebouwde kom aanvaardbaar.

Op 10 september 2013 heeft de gemeenteraad van Leudal een aanpassing van onderdeel 3.4 Aanvaardbaar geurhinderniveau van de gebiedsvisie behorende bij de Verordening geurhinder en veehouderij 2011 vastgesteld. Hierin is per gebiedstype opgenomen wat de maximale geurbelasting voor de voor- en achtergrondbelasting mag bedragen met daarbij het bijbehorende geurhinderpercentage en het woon- en leefklimaat (milieukwaliteit). In onderstaande tabel is dit samengevat weergegeven.

Tabel 5.7.8.2: Aanvaardbaar geurhinderniveau gemeente Leudal

Gebied	Maximale voorgrondbelasting	Maximale achtergrondbelasting	Maximaal % geurhinder	Woon- en leefklimaat (worst-case)
De 16 kernen	6	12	14	Redelijk goed
Industrieterreinen	14	28	25	Tamelijk slecht
Kernrandzone	8	16	17	Matig
Buitengebied	14	28	25	Tamelijk slecht

Bron: gemeente Leudal, Paragraaf 3.4 Gebiedsvisie d.d. 10 september 2013

Uit de rekenresultaten van de achtergrondbelasting 'vergund' blijkt dat de achtergrondbelasting van het initiatief voldoet aan de gestelde grenswaarden uit de 'Handreiking ruimtelijke plannen' van gemeente Peel en Maas. Ook wordt voldaan aan het aanvaardbaar geurhinderniveau van de gemeente Leudal.

Verder blijkt dat de milieukwaliteit van de achtergrondbelasting ten aanzien van geur in het VKA op de omliggende geurgevoelige objecten ten opzichten van de huidige situatie (Ref. 1) en werkelijke situatie (Ref. 2) gelijk zal blijven. In zowel de huidige situatie (Ref. 1) als de werkelijke situatie (Ref. 2) en het VKA varieert de milieukwaliteit van redelijk goed tot goed.

Ook uit de rekenresultaten van de achtergrondbelasting inclusief ontwikkelingen blijkt dat de achtergrondbelasting voldoet aan de gestelde grenswaarden en dat de milieukwaliteit in het VKA ten opzichte van Ref. 1 en Ref. 2 gelijk zal blijven. In deze situatie varieert de milieukwaliteit tevens van redelijk goed tot goed.

In de bijlage 5 is de achtergrondbelasting en milieukwaliteit in beide situaties (vergund en met ontwikkelingen) op de overige gevoelige objecten binnen een straal van 2 kilometer weergegeven. Voor beide situaties geldt dat de achtergrondbelasting in het VKA op de meeste getoetste objecten voldoet aan het beleid van gemeente Peel en Maas en gemeente Leudal met betrekking op de grenswaarden van een aanvaardbaar geurhinderniveau. Op twee gevoelige objecten buiten de bebouwde kom van gemeente Peel en Maas, Meijlsegweg 16 en Meijlsegweg 17, wordt met een achtergrondbelasting van respectievelijk $33,4 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ en $44,5 \text{ OU}_E/\text{m}^3$ niet aan de grenswaarden voldaan. Er vindt ter hoogte van deze twee geurgevoelige objecten echter geen verslechtering van de achtergrondbelasting en verslechtering van de milieukwaliteit als gevolg van dit initiatief plaats.

Geconcludeerd kan worden dat zowel in Ref 1, Ref. 2 als in het VKA het woon- en leefklimaat acceptabel is.

5.7.5. Minimale afstanden

Naast een belasting van geur uitgedrukt in OU_E/sec . zijn er in de Wgv minimale afstanden die in acht moeten worden genomen. De minimale vaste afstanden kunnen hierbij van belang zijn:

1. De afstand tussen de gevel van een stal en de gevel van een geurgevoelig object voor dieren waarvoor een geuremissiefactor is vastgesteld;
2. De afstand tussen de gevel van een stal en de gevel van een geurgevoelig object, én de afstand tussen de emissiepunten en de gevel van het geurgevoelig object. Dit bij dieren waarvoor géén geuremissiefactor is vastgesteld;
3. De afstand tussen het dichtstbijzijnde emissiepunt en een woning van een andere veehouderij of een woning die op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij (voormalige veehouderij), of een in het kader van ruimte voor ruimte gerealiseerde woning op basis van art. 14 Wgv.

Ad. 1.

De minimale afstand tussen de gevel van een dierenverblijf en de gevel van een geurgevoelig object moet op basis van de Wet geur en veehouderij, binnen de bebouwde kom minimaal 50 meter en buiten de bebouwde kom minimaal 25 meter zijn. Het dichtst bijgelegen geurgevoelig object buiten de bebouwde kom, Witdonk 20, is circa 1.200 meter van de gevel van een stal gelegen. Er wordt derhalve voldaan aan de minimale afstand van 25 meter. Geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom liggen een afstand van meer dan 1.700 meter, en daarmee buiten de minimale gevelafstand van 50 meter.

Ad. 2.

Voor bedrijven met dieren waarvoor geen geuremissiefactoren zijn vastgesteld geldt op basis van de Wgv een minimumafstand tussen het dichtstbij gelegen emissiepunt en de buitenzijde van een geurgevoelig object. Deze minimum afstand is binnen de bebouwde kom 100 meter en buiten de bebouwde kom 50 meter. Omdat er bij dit initiatief geen dieren zonder geuremissiefactor aanwezig zijn, is deze afstand niet van toepassing.

Ad. 3.

Voor woningen behorende bij een (voormalige) veehouderij of ruimte voor ruimte woningen gelegen buiten de bebouwde kom geldt een vaste afstand van minimaal 50 meter tussen emissiepunt van het dierenverblijf en de gevel van het geurgevoelig object. Voor deze woningen gelegen binnen de bebouwde kom geldt een minimale afstand van 100 meter. De dichtstbijzijnde woning behorende bij een andere veehouderij en gelegen in het buitengebied, Haambergweg 10, ligt op ongeveer 213 meter vanaf het dichtstbij gelegen emissiepunt en is hiermee ruimschoots voldoende.

5.7.6. Conclusie

In vergelijking met de huidige vergunde situatie (Ref. 1) zal in de beoogde situatie (VKA) de geuremissie toenemen. Ondanks deze toename van geuremissie zal in het VKA ruimschoots aan de geldende normstellingen op de geurgevoelige objecten worden voldaan.

Ter hoogte van de geurgevoelige objecten in de nabije omgeving zal de achtergrondbelasting geur iets toenemen. Hier wordt echter wel voldaan aan de grenswaarden uit de 'Handreiking ruimtelijke plannen'. Ter hoogte van twee geurgevoelige objecten wordt de grenswaarden overschreden. Op twee punten binnen de bebouwde kom en twee punten buiten de bebouwde kom wordt niet aan de grenswaarden voldaan. Er vindt op deze punten echter geen verslechtering van de achtergrondbelasting als gevolg van dit initiatief plaats. De milieukwaliteit zal op alle geurgevoelige objecten in het VKA gelijk blijven ten opzichte van beide referentiesituaties.

Ook wordt voldaan aan de vaste afstanden die voor dit initiatief gelden.

5.8. Geluid

Geluid wordt voornamelijk geproduceerd door de afvoer van mest, lossen van voer, laden en lossen van pluimvee en de ventilatie van de stallen. Er is voor dit initiatief een akoestisch onderzoek uitgevoerd conform de "handreiking industrielawaai en vergunningverlening" zoals deze ook voor onderhavige inrichting van toepassing is. In dit rapport (M&A Milieu Adviesbureau, rapportnummer 215-BH11-il-v1, d.d. 26 maart 2015) zijn alle aspecten van de bedrijfsvoering die invloed hebben op de akoestiek weergegeven. Aan de hand hiervan zijn de berekeningen uitgevoerd van de geluidsbelasting naar de omgeving toe. Het akoestisch rapport is als separate bijlage toegevoegd.

Het akoestisch onderzoek is gebaseerd op het VKA. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat in de representatieve bedrijfssituatie, ter plaatse van woningen van derden, overall wordt voldaan aan de geluidsnormering.

De voorkeursgrenswaarde voor de indirecte hinder (50 dB(A)) wordt ter plaatse van de relevante omliggende woningen niet overschreden.

Dit betekent dat de omgevingsvergunning uit akoestisch oogpunt kan worden verleend.

5.9. Luchtkwaliteit

Als primair kader voor onderzoek en beoordeling van de luchtkwaliteit geldt de Wet luchtkwaliteit (Wlk 2007). Deze wet vormt een onderdeel van de Wet milieubeheer en is een vertaling van Europese regelgeving ten aanzien van luchtkwaliteit in de Nederlandse wetgeving.

In de Wlk 2007 worden regels en richtlijnen aangegeven betreffende hoe om te gaan met concentraties van luchtverontreinigende stoffen. De stoffen die worden gereguleerd zijn stikstofdioxiden, stikstofoxiden, zwaveldioxide, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, benzeen en koolmonoxide. In de Wlk 2007 zijn grenswaarden, plandrempels en alarmdrempels opgenomen. Verder is een AMvB opgesteld, waarin wordt gesteld dat indien een nieuwe situatie niet 'in betekende mate' bijdraagt aan de luchtkwaliteit, deze niet wordt belemmerd door de wetgeving.

Ten eerste worden er voor alle voorgenoemde parameters grenswaarden gesteld. Grenswaarden geven een niveau van de buitenluchtkwaliteit aan dat op een gegeven moment moet zijn bereikt of in stand dient te worden gehouden. In de Wlk 2007 zijn verschillende grenswaarden opgenomen met daarbij een termijn waarop de luchtkwaliteit uiterlijk aan de grenswaarden dient te voldoen.

Naast de grenswaarden zijn ook plandrempels opgenomen voor zwevende deeltjes en stikstofdioxide. Een plandrempel geeft een kwaliteitsniveau aan van de buitenlucht, waarboven het maken van een actieplan verplicht is. Met behulp van deze actieplannen dient uiterlijk bij de grenswaarden vermelde termijnen aan de betreffende grenswaarden te worden voldaan. Voor stikstofdioxide is deze termijn 1 januari 2010 en voor PM₁₀ was deze 1 januari 2005.

Tenslotte zijn er voor zwaveldioxide en stikstofdioxide alarmdrempels opgenomen. Deze alarmdrempels geven de concentratie aan die bij kortstondige overschrijdingsrisico's voor de gezondheid van de mens inhoudt. De volgende immissiegetallen worden berekend en getoetst:

- NO₂: Jaargemiddelde;
Grenswaarden m.b.t. het aantal overschrijdingen van het uurgemiddelde per jaar (voor zeer drukke verkeerssituaties);
Plandrempel m.b.t. het aantal overschrijdingen van het uurgemiddelde per jaar (voor zeer drukke verkeerssituaties);
- PM₁₀: Jaargemiddelde;
Grenswaarden m.b.t. het aantal overschrijdingen van het daggemiddelde per jaar;
- Benzeen: Jaargemiddelde;
- SO₂: Jaargemiddelde;
Aantal overschrijdingen 24-uurs gemiddelde;
- CO: 98-percentiel (8 uur).

Voor de stallen van een agrarisch bedrijf is alleen de uitstoot van fijn stof van belang. Dit vanwege de omvang van de emissie van fijn stof uit stallen. Hoewel ook andere stoffen uit de inrichting kunnen ontwijken, zoals NO_x en SO₂ (stookinstallaties, loader), blijken deze emissies zeer gering te zijn ten opzichte van de achtergrondwaarden. Derhalve zal ten aanzien van de andere stoffen dan fijn stof (PM₁₀) zonder problemen worden voldaan aan de Wlk 2007.

5.9.1. Emissiecijfers fijn stof (PM₁₀) dieren

Vanwege de aanwezigheid van dieren is een emissie van stof te verwachten. De in de stal geproduceerde stof slaat ten dele neer in de stal zelf. Een ander deel van de stof verlaat de stal samen met de ventilatielucht. Middels een fijn stofberekening kan worden aangetoond hoe hoog de concentratie fijn stof (PM₁₀) is. De berekening van zowel de referentiesituaties als het VKA is uitgevoerd met het programma ISL3a, waarbij getoetst is op de omliggende woningen. Voor de berekening van de uitstoot van fijn stof ten gevolge van het houden van de aanwezige dieren is gebruik gemaakt van de door ministerie van I&M gepubliceerde emissienormen voor fijn stof van dieren (versie maart 2014). In de onderstaande tabellen zijn voor beide referentiesituaties en het VKA de emissiegegevens met betrekking tot fijn stof (PM₁₀) opgenomen.

Tabel 5.9.1.1: Fijn stofemissie (PM₁₀) Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal In kg
1	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	153	76,5
Totaal				kg. PM₁₀/jaar	76,5

1 = Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij (VROM) versie maart 2014

Tabel 5.9.1.1: Fijn stofemissie (PM₁₀) Ref. 2

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal In kg
1	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	0	153	0,0
Totaal				kg. PM₁₀/jaar	0,0

1 = Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij (VROM) versie maart 2014

Tabel 5.9.1.2: Fijn stofemissie (PM₁₀) VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal In kg
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	15,18 ²	531,3
Totaal				kg. PM₁₀/jaar	3.187,8

1 = Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij (VROM) versie maart 2014

2 = PM₁₀-emissie na 31% PM₁₀-reductie van de additionele techniek voor fijn stof is (22 gr PM₁₀ per dier per jaar – 31% PM₁₀-reductie ⇒ 15,18 gr PM₁₀ per dier per jaar.

Ondanks het toepassen van een additionele techniek voor fijn stof, neemt de fijn stofemissie in de beoogde situatie (VKA) met 3.111,3 kg. PM₁₀ per jaar toe ten opzichte van de huidige vergunde situatie (Ref. 1). In de feitelijke situatie (Ref. 2) worden geen dieren binnen de inrichting gehouden, waardoor ten opzichte van deze referentiesituatie de fijn stofemissie met 3.187,8 kg PM₁₀ per jaar zal toenemen. Middels berekeningen kan worden aangetoond dat het initiatief voldoet aan de gestelde normen. In de volgende paragraaf wordt dit initiatief getoetst aan de normstellingen uit Wlk 2007.

5.9.2. Toetsing fijn stof (PM₁₀)

Onderstaand wordt getoetst of de referentiesituaties en het VKA voldoet aan de bepalingen omtrent luchtkwaliteit uit de Wlk 2007. Volgens de Wlk 2007 dient getoetst te worden aan een tweetal criteria:

1. De concentratie fijn stof van 50 µg/m³ mag niet meer dan 35 keer per jaar worden overschreden;
2. De gemiddelde concentratie fijn stof per jaar mag niet hoger dan 40 µg/m³ bedragen.

Verder is de manier van toetsen nader uitgewerkt in de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 (Rbl 2007). Hierin is het toepasbaarheidsbeginsel geïntroduceerd waar nader wordt aangegeven welke objecten gevoelig zijn voor fijn stof, en welke niet. De berekeningen van fijn stof (PM_{10}) zijn uitgevoerd met het verspreidingsmodel ISL3a (versie 2014-1). De rekenresultaten alsmede de uitgangspunten van de verspreidingsberekeningen zijn als bijlage 6 en 9 toegevoegd. In onderstaande tabel is de gemiddelde concentratie fijn stof per jaar en het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ per te beschermen object samengevat weergegeven. Dit cijfer is inclusief achtergrondconcentratie ter plekke. De achtergrondconcentratie (GCN) in de omgeving van dit initiatief is $23 \mu\text{g}/\text{m}^3$ inclusief zeezoutcorrectie.

Voor Ref. 2 is geen fijn stofberekening uitgevoerd, omdat bij deze referentiesituatie geen dieren binnen de inrichting gehouden worden en hierdoor ook geen fijn stofemissie vanuit de dieren zal plaatsvinden. De hoogte van de concentratie fijn stof en het aantal dagen overschrijding van de norm van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ is dan ook in Ref. 2 gelijk aan de gegevens uit de GCN. Deze gegevens zijn in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.9.2.1: Resultaten fijn stofberekening (ISL3a versie 2014-1)

Te beschermen objecten ¹	Jaarnorm			Etmaalnorm				
	Gem. concentratie ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) ²			Norm ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	Concentratie > $50 \text{ mg}/\text{m}^3$ (dagen) ²			Norm (dagen)
	Ref. 1	Ref. 2	VKA		Ref. 1	Ref. 2	VKA	
Haambergweg 10 (VVH)	23	23	24	40	12	12	16	35
Haambergweg 15 (VH)	23	23	24	40	12	12	14	35
Haambergweg 14 (VH)	23	23	24	40	12	12	14	35

1 = VVH = (voormalige) bedrijfswoning behorende bij een veehouderij

2 = Inclusief zeezoutcorrectie

Uit de rekenresultaten blijkt dat in het VKA de concentratie fijn stof en het aantal dagen overschrijding van $50 \text{ mg}/\text{m}^3$ ter hoogte van Haambergweg 10 stijgt. In zowel de referentiesituaties als het VKA wordt op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007 voldaan.

5.9.3. Emissiecijfers fijn stof ($PM_{2,5}$) dieren

Naast emissie van fijn stof (PM_{10}) is voor stallen bij een veehouderijbedrijf ook fijn stof ($PM_{2,5}$) van belang. Middels een fijn stofberekening kan worden aangetoond hoe hoog de concentratie fijn stof is. ISL3a versie 2014-1 biedt niet de mogelijkheid om $PM_{2,5}$ te berekenen. Om deze reden is de fijn stofberekening van $PM_{2,5}$ voor zowel de referentiesituaties als het VKA met het verspreidingsmodel Pluim PLUS 4.31 uitgevoerd. Tot op heden zijn nog geen emissienormen van $PM_{2,5}$ vastgesteld. Hiervoor zijn de emissiefactoren genomen zoals vermeld in het rapport 'Emissiefactoren methaan, lachgas en $PM_{2,5}$ voor stalsystemen, inclusief toelichting (Wageningen UR Livestock Research, Rapport 496, november 2011). In de onderstaande tabellen zijn voor beide referentiesituaties en het VKA de emissiegegevens met betrekking tot fijn stof ($PM_{2,5}$) opgenomen.

Tabel 5.9.1.1: Fijn stofemissie (PM_{10}) Ref. 1

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie ($PM_{2,5}$) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal in kg/jaar
1	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	500	7,2	3,6
Totaal				kg. PM_{10} per jaar	3,6

1 = Bron: Wageningen UR Livestock Research, Rapport 496, november 2011

Tabel 5.9.1.1: Fijn stofemissie (PM₁₀) Ref. 2

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM _{2,5}) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal in kg/jaar
1	Vleesvarkens	D 3.100.1; traditioneel	0	7,2	0,0
Totaal				kg. PM10 per jaar	0,0

1 = Bron: Wageningen UR Livestock Research, Rapport 496, november 2011

Tabel 5.9.1.2: Fijn stofemissie (PM₁₀) VKA

Stalnr.	Diercategorie	Huisvestings- systeem (RAV-, BWL-code)	Aantal dieren	Fijn stofemissie (PM ₁₀) ¹	
				Per dier in g/dier/jaar	Totaal in kg/jaar
1	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
2	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
3	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
4	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
5	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
6	Vleeskuikens	E 5.14; BWL 2011.13.V1 + E 7.6; BWL 2011.02	35.000	1,6	56,0
Totaal				kg. PM₁₀ per jaar	336,0

1 = Bron: Wageningen UR Livestock Research, Rapport 496, november 2011

De fijn stofemissie (PM_{2,5}) zal in het VKA toenemen ten opzichte van de referentiesituaties. Middels berekeningen kan worden aangetoond dat het initiatief voldoet aan de gestelde normen. In de volgende paragraaf wordt dit initiatief getoetst aan de normstellingen uit Wlk 2007.

5.9.4. Toetsing fijn stof (PM_{2,5})

Nieuwe inzichten van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) geven aan dat PM_{2,5} schadelijker is voor de mens dan PM₁₀. De oorzaak hiervan is onder andere dat PM_{2,5} dieper in de longen doordringt (WHO, 2006; Brunekreef and Forsberg, 2005). De grootste bronbijdrage aan de emissies van primair PM_{2,5} in Nederland komt van het verkeer gevolgd door de zeescheepvaart op het Nederlands continentaal plat. De grootste bijdragen aan PM_{2,5} bestaat uit ammoniumsulfaat en ammoniumnitraat, deeltjes die worden gevormd uit de gassen zwaveldioxide, stikstofoxiden die vrijkomen bij verbrandingsprocessen en ammoniak, dat vooral vrijkomt uit mest in de landbouw.

Op 11 juni 2008 is de nieuwe EG-richtlijn luchtkwaliteit betreffende luchtkwaliteit en schonere lucht in werking getreden. De nieuwe richtlijn luchtkwaliteit bevat grens- en streefwaarden voor PM_{2,5} (zie tabel 5.9.3.1).

De grenswaarde voor de jaargemiddelde PM_{2,5}-concentratie is 25 µg/m³. Hieraan moet vanaf 2015 worden voldaan. Deze grenswaarde is overal van toepassing. Er is een indicatieve waarde voor de jaargemiddelde PM_{2,5}-concentratie van 20 µg/m³ vanaf 2020.

Nieuw is de aanpak bij PM_{2,5} om de gemiddelde stadsachtergrondconcentratie te beperken met de zogenoemde Blootstellings Concentratie Verplichting en te verminderen met de zogenoemde Verminderingsdoelstelling van de Gemiddelde Blootstellings Index. Deze aanpak is erop gericht om de blootstelling van mensen aan fijn stof grootschalig terug te dringen. Dit komt in plaats van de beperking van

lokale hoge concentraties langs bijvoorbeeld straten en wegen. De EU-maat voor de gemiddelde stadsachtergrondconcentratie is de Gemiddelde Blootstellings Index (GBI). Dit is de gemiddelde van de gemeten concentraties op stedelijke achtergrondlocaties in Nederland, via middeling over een periode van drie jaar.

Tabel 5.9.4.1: Grenswaarden en streefwaarden voor PM_{2,5} volgens de nieuwe Richtlijn Luchtkwaliteit

Grenswaarden		
Jaargemiddelde PM _{2,5} concentratie ¹⁾	25 µg/m ³	2015
Blootstellings-concentratieverplichting ²⁾	20 µg/m ³	2015
Streefwaarden³⁾		
Gemiddelde-blootstellingsindex ⁴⁾	-15% / -20%	In 2020 t.o.v. 2010
Jaargemiddelde PM _{2,5} concentratie ⁵⁾	20 µg/m ³	2020

- 1) Geldt in 2010 al als streefwaarde.
- 2) Blootstellings-concentratieverplichting (*bcv*) in het Engels: exposure concentration obligation (*eco*). De *bcv*-norm is een grenswaarde die geldt voor de gemiddelde PM_{2,5} stadsachtergrond concentratie, en wordt bepaald als drie-jaars voortschrijdend gemiddelde over de periode 2013-2015.
- 3) In 2013 zal de Europese Commissie de streefwaarden evalueren en mogelijk omzetten in juridisch bindende grenswaarden. Ook de voortgang in het Europese bronbeleid is onderdeel van de evaluatie in 2013.
- 4) De gemiddelde-blootstellingsindex (*gbi*) wordt gebaseerd op metingen op stedelijke achtergrondlocaties. De *gbi* is de drie-jaars voortschrijdend jaargemiddelde concentratie gemiddeld over de meetpunten. Een minimum aantal meetpunten is hierbij voorgeschreven. Een blootstellings-verminderingdoelstelling (*bvd*) van 15% geldt bij een *gbi* tussen 13 en 18 µg/m³ in 2010. Als de *gbi* 18 µg/m³ of hoger is in 2010 geldt een *bvd* van 20%. De *gbi* in 2010 wordt bepaald als drie-jaars voortschrijdend gemiddelde over 2008-2010, of, als PM_{2,5} metingen voor 2008 niet beschikbaar zijn, als gemiddelde over 2009-2010 of 2009-2011.
- 5) Indicatieve grenswaarde (streefwaarde). Bij de evaluatie van de Richtlijn in 2013 wordt door de Europese Commissie gezien of de streefwaarde omgezet kan worden in een grenswaarde.

Onderstaand wordt getoetst of de referentiesituaties en het VKA voldoet aan de bepalingen omtrent luchtkwaliteit uit de Wlk 2007.

De berekeningen van fijn stof (PM_{2,5}) zijn uitgevoerd met het verspreidingsmodel Pluim PLUS 4.31. De rekenresultaten alsmede de uitgangspunten van de verspreidingsberekeningen zijn als bijlage 6 en 9 toegevoegd. In onderstaande tabel zijn de rekenresultaten per te beschermen object samengevat weergegeven. Dit cijfer is inclusief achtergrondconcentratie ter plekke. De achtergrondconcentratie PM_{2,5} (GCN) in de omgeving van dit initiatief is 15 µg/m³.

Voor Ref. 2 is geen fijn stofberekening uitgevoerd, omdat bij deze referentiesituatie geen dieren binnen de inrichting gehouden worden en hierdoor ook geen fijn stofemissie vanuit de dieren zal plaatsvinden. De hoogte van de concentratie fijn stof is dan ook in Ref. 2 gelijk aan de gegevens uit de GCN. Deze gegevens zijn in onderstaande tabel opgenomen.

Tabel 5.9.3.2: Gemiddelde concentratie fijn stof (PM_{2,5})

Te beschermen objecten	Gem. concentratie PM _{2,5} (µg/m ³)				
	Ref. 1	Ref. 2	VKA	Norm (µg/m ³)	Voldoet?
Haambergweg 10 (VVH)	15	15	15	25	ja
Haambergweg 15 (VH)	15	15	15	25	ja
Haambergweg 14 (VH)	15	15	15	25	ja

1 = VVH = (voormalige) bedrijfswoning behorende bij een veehouderij

Uit de rekenresultaten blijkt dat de concentratie fijn stof ($PM_{2,5}$) in het VKA afgerond gelijk blijft ten opzichte van beide referentiesituaties. In zowel de referentiesituaties als het VKA wordt op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wk 2007 voldaan.

5.9.5. Verkeersbewegingen (NIBM)

Vanuit de verkeersbewegingen is, naast emissie van fijn stof, ook emissie van stikstofdioxiden (NO_2) te verwachten. De verkeersbewegingen van, naar en binnen de inrichting kunnen we verdelen in twee groepen, licht verkeer (zoals personenauto's) en zwaar verkeer (zoals vrachtwagens en tractoren). Als sprake is van een beperkte toename van de luchtverontreiniging die niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie PM_{10} of NO_2 in de buitenlucht (NIBM), hoeft een project niet langer meer getoetst te worden. Dit volgt uit artikel 5.16, lid 1, sub c, van de Wet milieubeheer. Het Besluit NIBM legt vast wat geldt als niet in betekenende mate bijdragen. Na inwerkingtreding van het NSL op 1 augustus 2009, is de definitie van NIBM 3% van de grenswaarde, dat is $1,2 \mu g/m^3$ (artikel 2, lid 1, Besluit NIBM in samenhang met Bijlage 1A van de Regeling NIBM).

Voor kleinere ruimtelijke plannen en verkeersplannen die effect kunnen hebben op de luchtkwaliteit heeft het ministerie van Infrastructuur en Milieu in samenwerking met Kenniscentrum InfoMil een specifieke rekentool ontwikkeld. Daarmee kan op een eenvoudige en snelle manier worden bepaald of een plan niet in betekenende mate bijdraagt (NIBM) aan de concentratie van een stof in de buitenlucht. In onderstaande figuur zijn de resultaten uit de NIBM tool weergegeven. Hierbij is voor het aantal verkeersbewegingen niet alleen de toename, maar het maximaal aantal verkeersbewegingen op een dag meegenomen. Uit het akoestisch rapport (M&A Milieu Adviesbureau, rapportnummer 215-BH11-il-v1, d.d. 26 maart 2015) blijkt dat het maximaal aantal zware transportbewegingen 26 transportbewegingen in de dagperiode en 8 transportbewegingen in de nachtperiode bedraagt. Het totaal aantal verkeersbewegingen van zwaar verkeer is hiermee maximaal 34 bewegingen per etmaal. Het aantal verkeersbewegingen van licht verkeer (personenauto's/busjes) bedraagt volgens het akoestisch onderzoek maximaal 14 bewegingen per etmaal (8 bewegingen in dagperiode, 2 bewegingen in avondperiode en 4 bewegingen in nachtperiode). Het totaal aantal verkeersbewegingen van zowel zwaar als licht verkeer is 48 bewegingen per etmaal, waarvan het aandeel vrachtverkeer 70,8 % betreft. Bovenstaand betreft een worst-case scenario dat alleen aan het einde van de productiecycclus (laden dieren en mest, aanvoer voer en houtkrullen, afvoer spoelwater e.d.) maximaal zal plaatsvinden. Bovenstaande gegevens zijn in de NIBM-tool ingevoerd. De resultaten van deze NIBM-tool staan onderstaand weergegeven.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit		
Extra verkeer als gevolg van het plan	Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)	48
	Aandeel vrachtverkeer	70,8%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO_2 in $\mu g/m^3$	0,49
	PM_{10} in $\mu g/m^3$	0,04
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in $\mu g/m^3$		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

Figuur 5.9.5.1: Resultaten NIBM Tool (versie 30-03-2015)

Uit de NIBM tool blijkt dat het aantal verkeersbewegingen (worst-case scenario) niet in betekende mate is en op dit punt dan ook geen nader onderzoek nodig is.

De fijn stofconcentratie als gevolg van de verkeersbewegingen vanuit dit initiatief bedraagt maximaal 0,04 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Uit de fijn stofberekening (PM_{10}) van ISL 3a blijkt dat de hoogste concentratie fijn stof 24,49 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (inclusief zeezout-correctie) bedraagt. Inclusief de fijn stofemissie vanuit de verkeersbewegingen zal de fijn stofconcentratie maximaal 24,53 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} bedragen. Dit is nog ruimschoots onder de normstelling van een gemiddelde concentratie van 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} . Ook de concentratie fijn stof (PM_{10}) van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ zal met een gemiddelde fijn stofconcentratie van 24,53 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ PM_{10} niet meer dan 35 keer per jaar overschreden worden.

5.9.6. Conclusie

Voor de stallen van een agrarisch bedrijf is alleen de uitstoot van fijn stof van belang. Dit vanwege de omvang van de emissie van fijn stof uit stallen. Hoewel ook andere stoffen uit de inrichting kunnen ontwijken, blijken deze emissies zeer gering te zijn ten opzichte van de achtergrondwaarden. Derhalve zal ten aanzien van de andere stoffen dan fijn stof (PM_{10} en $\text{PM}_{2,5}$) zonder problemen worden voldaan aan de Wlk 2007.

Middels het toepassen van een warmtewisselaar als additionele techniek voor fijn stof zal de fijn stofemissie (PM_{10}) vanuit de stallen met 31% gereduceerd worden. Desondanks zal, door de omschakeling van vleesvarkens naar vleeskuikens, de fijn stofemissie in het VKA toenemen. Uit de rekenresultaten blijkt dat in zowel de referentiesituaties als het VKA op alle toetspunten ruimschoots aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007 wordt voldaan.

5.10. Bodem- en wateraspecten

5.10.1. Bodemkwaliteit

Ter bepaling van de bodemkwaliteit en de geschiktheid van de bodem voor het uitoefenen van de beoogde functie is een verkennend bodemonderzoek conform NEN 5740 en een vooronderzoek volgens NEN 5725 / NEN 5707 voor dit initiatief uitgevoerd. De onderzoeksresultaten zijn verwoord in het rapport 'Verkennend bodemonderzoek' (M&A Milieu Adviesbureau, rapportnummer 215-BHa11-vo-v1, d.d. 15 april 2015). Dit rapport is als bijlage toegevoegd. Onderstaand is kort de conclusie van dit verkennend bodemonderzoek weergegeven. Voor nadere informatie over het onderzoek wordt verwezen naar de bijlage.

"Gezien de analyseresultaten en de interpretatie hiervan kan de hypothese "onverdachte locatie" worden aanvaard, ondanks de verontreinigingen in het grondwater. De verontreinigingen met zware metalen in het grondwater zijn te relateren aan de regionale problematiek m.b.t. zware metalen in de bodem. Gezien de gehalten is geen nader onderzoek noodzakelijk. Er gelden geen gevaren voor de volksgezondheid."

Geconcludeerd wordt dat in verband met de uitbreiding van het bouwblok en de hierop volgende bouw van nieuwe pluimveestallen er geen belemmeringen gelden uit oogpunt van chemische bodemgesteldheid."

5.10.2. Waterhuishouding

Relevante beleidsstukken op het gebied van water zijn het Waterbeheersplan van waterschap Peel en Maasvallei, het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014), de Vierde Nota Waterhuishouding, WB21, Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water. Belangrijkste gezamenlijke punt uit deze beleidsstukken is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening. Water legt een ruimteclaim op het (stads)landschap waaraan voldaan moet worden. De bekende strategieën zijn leidend:

- vasthouden-bergen-afvoeren (waterkwantiteit);
- voorkomen-scheiden-zuiveren (waterkwaliteit).

Daarnaast is de Beleidsbrief regenwater en riolering nog relevant. Hierin staat hoe het best omgegaan kan worden met het hemelwater en het afkoppelen daarvan. Ook hier gelden de drietrapsstrategieën.

5.10.2.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014)

Het beleid van de provincie Limburg zoals neergelegd in het POL2014, richt zich op de bescherming van de watervoorraden, een goede watervoorziening, een goede water- en natuurkwaliteit en de bescherming tegen overstromingen en wateroverlast. Deze behoren tot de basistaken van de overheid.

De natuurbeken en grondwaterafhankelijke natuurgebieden zijn onderdeel van het natuurnetwerk. Voor de economie, leefbaarheid in steden en in dorpen, de natuur en het landschap in Limburg is de beschikbaarheid van voldoende en kwalitatief goed water een essentiële voorwaarde om goed te functioneren. Voor de landbouw, de drinkwatervoorziening, de stedelijke leefomgeving, de industrie en de natuur heeft de sterk wisselende hoeveelheid water in het afgelopen decennium diverse malen tot crisissituaties geleid. Klimaatverandering verergert deze situatie merkbaar en om die reden is het nodig om te anticiperen, door in een vroegtijdig stadium al verdergaande maatregelen te treffen voor een robuuste klimaatbestendige inrichting. Dit richt zich zowel op het beperken van wateroverlast bij extreem veel neerslag en waterafvoerpieken als het voorkomen van oogst- en natuurschade in periodes van extreme droogte.

In aanvulling hierop speelt het kwaliteitsvraagstuk. Een goede waterkwaliteit is immers van groot belang voor de drinkwatervoorziening, recreatie, natuur en voedselproductie, en daarmee voor het vestigingsklimaat in Limburg. Omdat waterstromen zich niets van administratieve grenzen aantrekken is internationale samenwerking en grensoverschrijdende afstemming van belangrijke waterbeheerskwesties noodzakelijk.

De Provincie heeft specifiek belang bij de volgende zaken:

- De beekdalen en overige landschappelijke laagtes fungeren als natuurlijke klimaatbuffers voor strategische waterberging en waterconserving;
- Behoud en ontwikkeling van de landschappelijke kwaliteit van de beekdalen;
- Bescherming van de (grond)waterafhankelijke natuurgebieden en natuurbeken, inclusief hun natuurzones;
- Herstel, behoud en ontwikkeling van de kwaliteit van de natuurbeken (inclusief natuurzones).
- Bereiken Kaderrichtlijn Water (KRW)-doelen van oppervlaktewater en grondwater;
- Herstel, behoud en ontwikkeling van de kwaliteit van de natte natuurparels en de overige natte natuurgebieden binnen het provinciaal natuurnetwerk;
- Doelmatigheid in de waterketen. Komen tot lastenbeheersing bij de burgers onder behoud van kwaliteit en continuïteit van de dienstverlening;
- Internationaal overleg en samenwerking.

5.10.2.2. Kenmerken watersysteem

Bodem en grondwater

Voor de locatie aan de Haambergweg 11 is een in combinatie met het verkennend bodemonderzoek een onderzoek naar de GHG en een infiltratieonderzoek uitgevoerd (M&A Milieu Adviesbureau, rapportnummer 215-BHa11-vo-v1, d.d. 15 april 2015). Uit dit onderzoek, dat tevens als bijlagen is toegevoegd, blijkt dat de GHG op 100 cm onder maaiveld is gelegen. De bodemdoorlatendheid (horizontaal) van de bovengrond bedraagt 1,0 tot 1,2 m/dag. Hiermee is de bodemdoorlatendheid als slecht te omschrijven.

Afvalwater

Het huishoudelijk en bedrijfsmatig afvalwater wordt aangesloten op de bestaande IBA-installatie. De bestaande IBA-installatie is geschikt voor maximaal 6 personen. Deze capaciteit is gemiddeld genomen voldoende om het afvalwater in de beoogde situatie te kunnen zuiveren. Met piekmomenten, zoals tijdens de periode van het uitladen van de vleeskuikens, zal de capaciteit mogelijk niet voldoende zijn. Om dit op te vangen zal tussen de hygiënesluis en het IBA-systeem een buffertank met een inhoud van 2 m³ geplaatst worden. Vanuit deze buffertank zal het afvalwater gedoseerd naar het IBA-systeem overgebracht worden.

Hemelwater

Het hemelwater afkomstig van de nieuwe verharding wordt op eigen perceel opgevangen en geïnfiltreerd in de bodem. Hiervoor zal binnen de inrichting ten zuidwesten van de werktuigenberging een droogvallende

infiltratievoorziening gerealiseerd worden. Om te kunnen bepalen wat de inhoud van deze infiltratievoorziening dient te zijn, zal allereerst bereken moeten worden wat de totale toename van het verhard oppervlak is. Voor de volledigheid is in deze situatie de uitbreiding van het bouwvlak berekend. De uitbreiding van de verharding bedraagt ca. 14.300 m².

Uitgaande van een T-10 bui van 50 mm in 48 uur dient op basis van een verhard oppervlakte van ca. 14.300 m² een opvangvoorziening te worden gerealiseerd met een minimale opvangcapaciteit van 715 m³.

In het bijgevoegd landschappelijk inpassingsplan is de situering van de te realiseren droogvallende infiltratievoorziening weergegeven. Deze infiltratievoorziening wordt gevormd door het afgraven van de bodem over een oppervlak van ca. 3.150 m² tot een diepte van ca. 0,25 m. De totale te realiseren opvangcapaciteit bedraagt hiermee ca. 787,50 m³.

Geconcludeerd kan worden dat door het realiseren van bovengenoemde droogvallende infiltratievoorziening geen hinder voor omliggende percelen zal ontstaan als gevolg van hemelwater afkomstig van dit initiatief.

5.10.3. Conclusie

Zoals hierboven beschreven is geen negatieve beïnvloeding van het grondwaterpeil of de waterhuishouding te verwachten. Concluderend kan daarom gesteld worden dat bij de realisatie van het initiatief geen knelpunten ontstaan tussen grondgebruik, bestemmingen of waterhuishoudkundige functies in relatie tot waterbeheer. Ook zal geen hinder voor omliggende percelen van derden ontstaan door hemelwater afkomstig van dit initiatief.

5.10.4. Bodem- en grondwatereffecten ontwikkeling

Door het in initiatief worden de mogelijke effecten naar de bodem gevormd door de mest van de dieren in de stallen, inclusief het reinigingswater, opslag van diesel en de extra (tijdelijke) opslag van kadavers.

Om emissies naar de bodem en het grondwater te voorkomen zijn de gebouwen uitgevoerd met mest- en vloeistofkerende vloeren. Vrijkomend spoelwater van stalreiniging uit de zes pluimveestallen wordt opgevangen in poetswateropvangputten. Vervolgens wordt het spoelwater uit deze opvangputten opgepompt en verspreid over cultuurgrond volgens de voorschriften van de Meststoffenwet. Mogelijk uittredend vocht uit de (tijdelijke) opslag van kadavers wordt eveneens opgevangen, zodat dit niet ter plekke in de bodem terecht komt.

Het hemelwater van de gebouwen en verhardingen zal op eigen terrein worden geïnfiltreerd. Verder zijn voor andere potentieel bodembedreigende activiteiten voorzieningen getroffen, waardoor een verwaarloosbaar bodemrisico wordt bereikt. Deze staan in onderstaande tabel vermeld.

Tabel 5.10.4.1: Potentieel bodembedreigende activiteiten

activiteit	basis-emissie-score	voorziening	eind-emissie-score
opslag afvalwater	4	put met mestkerende wanden en vloeren	1
transport afvalwater	4	rioolsysteem dat geschikt is voor afvoer van stoffen naar de poetswateropvangput c.q. IBA-systeem	2
opslag/overslag van voeders	4	gesloten systeem van overslag	1
tijdelijk opslaan van kadavers	4	opslag in vloeistofdichte vaten en/of boven vloeistofkerende vloer	1
vloeren stallen	4	mestkerend uitgevoerd	1

5.11. Emissie van meststoffen

Binnen de inrichting vindt geen bemesting plaats. De dierlijke mest uit de zes pluimveestallen wordt gedurende de periode dat de dieren in de stal verblijven (5 tot 7 weken per ronde) in de stal opgeslagen. Na iedere ronde wordt de mest uit de stal verwijderd en volgens de voorschriften van de Meststoffenwet van het bedrijf afgevoerd.

5.12. Afvalstoffen

Als afvalstoffen in het productieproces kunnen worden aangemerkt:

1. Kadavers
2. Reinigingswater van stallen en erf
3. Dierlijke mest
4. Overige afvalstoffen

Ad. 1: Kadavers

Bij vleeskuikens is het te verwachten gemiddeld uitvalpercentage circa 3%. Op jaarbasis is dit bij een opzet van in totaal 210.000 vleeskuikens, met een gemiddeld uitvalgewicht van 1.000 gram per dier en 6-7 rondes per jaar, een gewicht van circa 41.000 kilogram.

De kadavers worden na koeling en verzameling in vaten periodiek afgevoerd naar Rendac. De vernietiging en verwerking gebeurt centraal in de inrichting van Rendac te Son.

Ad 2; Reinigingswater van stallen en erf

De stallen worden na elke ronde gereinigd en ontsmet. Het vrijkomend poetswater wordt opgevangen in mestdichte poetswateropvangputten van waaruit het poetswater wordt afgevoerd en verspreid over cultuurgrond volgens de voorschriften van de Meststoffenwet. Uit hygiënisch oogpunt wordt ervoor gekozen om per stal een separate poetswateropvangput te realiseren.

Ad 3; Dierlijke mest

De geproduceerde mest van de dieren wordt na iedere ronde met een loader uit de stal gehaald en in containers geladen. Vervolgens wordt de mest conform de voorschriften van de Meststoffenwet van het bedrijf afgevoerd.

Ad 4; Overige afvalstoffen

Overige afvalstoffen die binnen de inrichting vrijkomen zijn beperkt bedrijfsafval zoals hygiënemateriaal en verpakkingsmateriaal. Dit wordt middels een afvalcontainer van 750 liter elke week afgevoerd. Daarnaast wordt de vervangen TL-verlichting eenmaal per jaar naar een erkende inzamelaar afgevoerd.

5.13. Grondstoffen

5.13.1. Energie en water

De energiebehoefte bij een vleeskuikenhouderij bestaat hoofdzakelijk uit het inzetten van ventilatoren, het verwarmen van de stallen en de verlichting. Met betrekking tot de verlichting wordt optimaal gebruik gemaakt van lichtschema's en van energiezuinige verlichting. Voor wat betreft de ventilatie wordt in de pluimveestallen gebruik gemaakt van energiezuinige ventilatoren, frequentieregelaars in combinatie met lengteventilatoren. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van een warmtewisselaar die ervoor zorgt dat de warme ventilatielucht vanuit de stal verse lucht opwarmt. De opgewarmde verse lucht wordt vervolgens vanuit de warmtewisselaar de stal ingeblazen. De stallen zijn voorts optimaal geïsoleerd. In bijlage 16 is de energiescan (checklist energieverbruik veehouderijen) toegevoegd.

5.13.1.1. Olie

Binnen de inrichting bevindt zich een noodstroomaggregaat met dieselmotor. De dagtank van deze noodstroomaggregaat heeft een inhoud van 200 liter dieselolie. Verder is er geen olie binnen de inrichting aanwezig.

5.13.1.2. Gas

De stallen worden middels aardgasgestookte warmteheaters verwarmd. Het verwachte aardgasverbruik is in het voorkeursalternatief circa 190.000 m³ per jaar.

5.13.1.3. Elektra

Het ventilatiesysteem van de vleeskuikenstallen bestaat uit een combinatie van een warmtewisselaar, nok- en lengteventilatie. Totdat de maximale capaciteit van de warmtewisselaar is bereikt zijn de nok- en lengteventilatoren niet in werking en wordt alle ventilatielucht via de wisselaar af- en aangevoerd. Daarna blijft de capaciteit door de warmtewisselaar op 100% en worden de nok- en lengteventilatoren naar behoefte bijgeschakeld. Aansturing gebeurt middels een frequentieregelaar op de ventilatoren, in combinatie met bijschakeling van extra ventilatoren. De keuze voor dit ventilatiesysteem is gemaakt op basis van de relatief beperkte energiebehoefte van dit systeem. Het ventilatiesysteem is continue in bedrijf.

De verlichting in de stallen waar het pluimvee wordt gehouden, zal worden uitgevoerd middels:

- HF-verlichting als hoofdverlichting (37 watt per stuk, dimbaar, brandduur circa 16 uur per dag);
- gloeilampen als schemerverlichting (25 watt per stuk, dimbaar, brandduur circa 8 uur per dag).

Daarnaast is er in de overige ruimtes nog verlichting aanwezig. Voor zover mogelijk wordt hier TL-verlichting toegepast. Gezien de hoeveelheid in de stal aanwezige verlichting, is de hoeveelheid overige verlichting verwaarloosbaar. Het verwachte elektriciteitsverbruik is in het VKA ongeveer 290.000 kWh per jaar

5.13.1.4. Water

Het waterverbruik betreft hoofdzakelijk drinkwater voor de dieren en poetswater voor de stallen, waarvoor leidingwater wordt gebruikt. Als gevolg van het initiatief wordt het totale verbruik voor drinkwater en poetswater bij benadering 8.700 m³ per jaar in het voorkeursalternatief.

5.13.2. Overige grondstoffen

Naast het verbruik van gas, water en elektra wordt binnen de inrichting voer verbruikt. De hoeveelheden en maatregelen ter beperking zijn in het hierna volgende overzicht opgenomen.

5.13.3. Overzicht grondstoffenverbruik

In tabel 5.13.3.1 is het totale grondstoffenverbruik per jaar en de getroffen maatregelen bij benadering weergegeven.

Tabel 5.13.3.1: overzicht grondstoffenverbruik

Soort grondstof	Verbruik per jaar (schatting van gemiddeld jaar) VKA kuikens	Maatregelen ter beperking van het gebruik
Voer (ton)	± 5.250	management dieren; computergestuurde voermenging en – verstrekking en –beperking
Water (m ³)	± 8.700	registratie verbruik en computergestuurde doseringen
Elektra (KWh)	± 290.000	gebruik frequentieregelaars
Aardgas (m ³)	± 190.000	isolatie wanden en daken, toepassen warmtewisselaar

5.14. Flora en fauna

De bescherming van dier- en plantensoorten is in de Flora- en faunawet geregeld. Deze bescherming wordt op verschillende manieren uitgevoerd. Zo is er een verbod om beschermde planten te plukken of beschermde dieren te doden of te vangen. Ook andere handelingen die dier- en plantensoorten kunnen bedreigen zijn verboden of slechts onder voorwaarden toegestaan. Artikel 2 van de Flora- en faunawet schrijft voor dat iedereen de algemene zorgplicht voor de in het wild levende planten en dieren in acht moet nemen. Dit houdt in dat handelingen die niet noodzakelijk verband houden met het beoogde doel, maar nadelig zijn voor de flora en fauna, achterwege moeten blijven. De Flora- en faunawet, die zich richt op de soortenbescherming, kent geen compensatieplicht. Op grond van artikel 2 van deze wet (die de algemene zorgplicht regelt) moet schade aan soorten zoveel mogelijk worden voorkomen of worden beperkt. Van bedreigde planten- of diersoorten worden lijsten gepubliceerd.

Middels een natuurwaardenonderzoek is nader onderzocht of dit initiatief geen negatieve gevolgen heeft op de natuurwaarden in het plangebied. Dit natuurwaardenonderzoek (M&A Milieu Adviesbureau, rapportnummer 215-BHa11-nw-v1, d.d. 15 april 2015) is als bijlage toegevoegd.

Hieronder wordt de conclusie uit het onderzoek weergegeven:

“Door het literatuuronderzoek van de inventarisatie is aangetoond dat het mogelijk is dat in het gebied beschermde flora of fauna (voornamelijk broedvogels en zoogdieren) voor kunnen komen.

In de nabijheid van het perceel zijn tijdens het veldbezoek in april 2015 echter geen waarnemingen gedaan van beschermde soorten. Ook rondom het perceel zijn bij de inventarisaties geen waarnemingen gedaan van beschermde soorten (waaronder uilen en vleermuizen). Wel zijn sporen van een das aangetroffen op het akkerland. De das gebruikt het gebied waarschijnlijk als foeragegebied.

Het veldonderzoek, uitgevoerd op 3 april, is in het broedvogelseizoen uitgevoerd. Toch is er speciale aandacht besteed aan andere kenmerken van broedende vogelsoorten. Onder andere uitwerpselen van broedvogelsoorten en hun kuikens en de achtergebleven nestmaterialen zijn kenmerken waarop speciaal is gelet. Het veldonderzoek kan daarom als zeer uitvoerig worden beschouwd. Bij de inventarisatie is ook aandacht besteed aan foeragerende vleermuizen en nestkasten en -mogelijkheden voor uilen in het gebied. Ook zijn de bomen aan de noordzijde in het bosperceel en langs de Haambergweg onderzocht op o.a. verblijfplaatsen voor vleermuizen.

De nieuwbouw van de pluimveestallen op het perceel zal, mede gezien het feit dat geen beschermde soorten zijn geconstateerd op het perceel of in de directe omgeving, geen wijziging in de verstoring van de natuurwaarden in het gebied opleveren. Voor o.a. de das bestaan in de directe nabijheid nog voldoende mogelijkheden voor foerageerlocaties.”

Voor nadere informatie over de onderzoeksopzet en –uitvoering wordt verwezen naar het bijgevoegd natuurwaardenonderzoek.

5.15. Leemten in informatie

Leemten in informatie is de onduidelijkheid met betrekking tot wijzigingen van de wetgeving, zoals de impact op dit initiatief van de aankomende Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) of de aankomende wijziging van Besluit huisvesting. Bij planvorming is, in zo ver het mogelijk is, rekening gehouden met deze aankomende wetswijzigingen.

6. Alternatieven

Een milieueffectrapportage biedt de mogelijkheden om 'redelijkerwijs in beschouwing te nemen' alternatieven in beeld te brengen. In onderhavig plan is er behoudens het voorkeursalternatief geen sprake van andere alternatieven. Een mogelijk alternatief is het toepassen van een verwarmingssysteem met warmteheaters en ventilatoren (BWL 2009.14.V3) in de pluimveestallen. Dit emissiearme stalsysteem is in het kader van de emissie van stoffen, de verspreiding van de stoffen en ook andere mogelijke effecten identiek aan het emissiearm huisvestingsstelsel uit het VKA (BWL 2011.13.V1). Om deze reden is dit alternatief niet verder uitgewerkt.

7. Ruimtelijke aspecten

7.1. Rijksbeleid

7.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld (inwerkingtreding moet nog plaatsvinden). In deze Structuurvisie staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

De nieuwe Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland;
- het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid;
- het waarborgen kwaliteit leefomgeving.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Relevante nationale belangen voor onderhavig project zijn als volgt:

- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten (nationaal belang)
- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.

Concrete vertaling van deze structuurvisie naar het initiatief is vanwege het sterke beleidsmatige karakter van deze structuurvisie niet mogelijk. Wel kan worden geconcludeerd dat het initiatief bijdraagt aan het vitaal platteland en het creëren van economische dragers in het buitengebied.

7.1.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het rijk legt met het besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), of AMvB Ruimte, de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds wordt het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR).

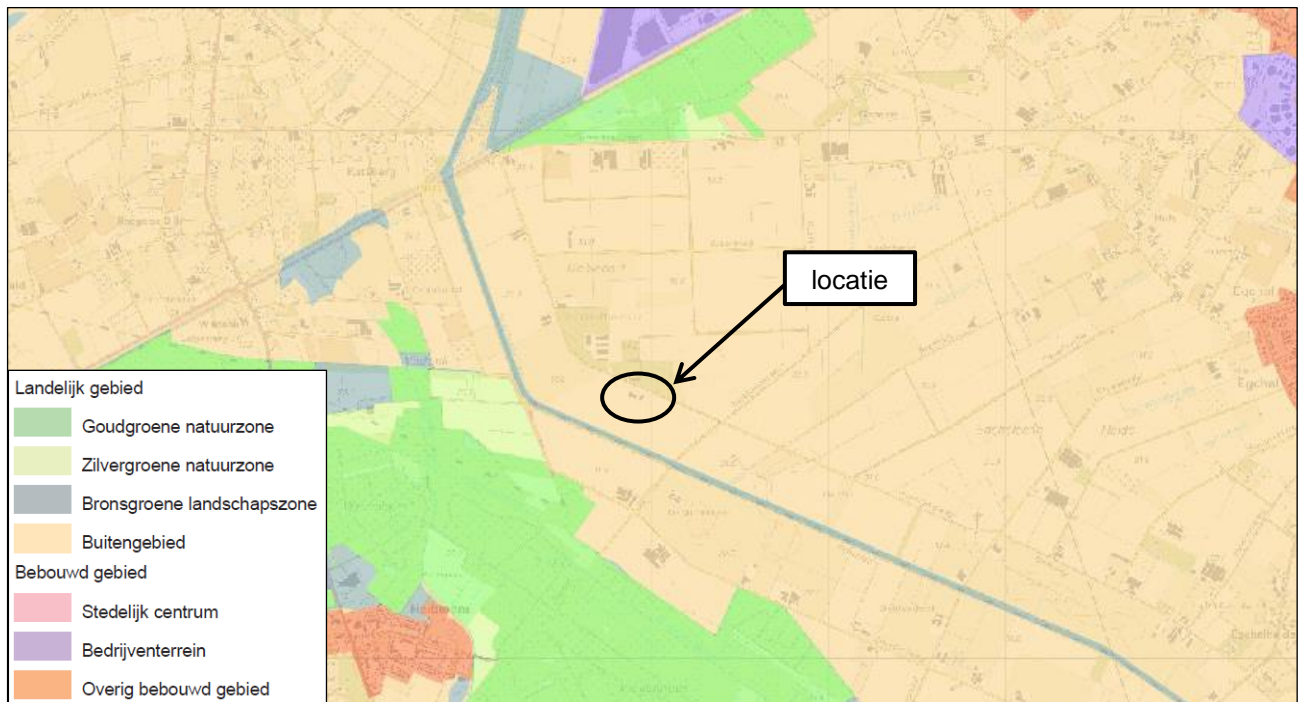
In het Barro zijn onder meer rijksvaarwegen, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, buisleidingen, primaire waterkeringen, erfgoederen, kustfundamenten en diverse concrete nationale ruimtelijke projecten zoals het Project Mainportontwikkeling Rotterdam aangewezen als nationaal belang. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien vigerende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Onderhavige locatie aan de Haambergweg 11 te Beringe is niet gelegen in één van de gebieden waar het Barro betrekking op heeft. Het Barro vormt dan ook geen belemmering voor onderhavige ontwikkeling.

7.2. Provinciaal beleid

7.2.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL2014) geeft een visie op de ontwikkeling van de Limburgse omgeving en de drie regio's Noord-, Midden- en Zuid-Limburg in de komende 10-15 jaar en formuleert de ambities, opgaven en aanpak voor belangrijke thema's. Het ontwerp POL2014 lag ter inzage van 16 mei tot en met 27 juni 2014. Het plan is op 12 december 2015 door provinciale staten vastgesteld.

Figuur 7.2.1.1: Uitsnede Pol2014

In het POL2014 is de locatie gelegen in de zone:

Buitengebied

Het projectgebied ligt in de landbouwzone. Het provinciale beleid is er op gericht om:

- als onderdeel van duurzame productie de emissies naar lucht, water en bodem, in het bijzonder van ammoniak, geur, fijn stof, nitraat en gewasbeschermingsmiddelen, terug te dringen;
- ruimte te bieden aan doorgroei van bestaande land- en tuinbouwbedrijven, in een goede balans met omgevingswaarden;
- ruimte te bieden voor de vestiging van nieuwe bedrijven; bij intensieve veehouderij- en glastuinbouwbedrijven focussen we daarbij op (een beperkt aantal) daarvoor geschikte locaties in het landelijk gebied (de ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij);
- een perspectief te bieden voor de ontwikkeling van agglomeratielandbouw op daarvoor geschikte locaties.
- een kwaliteitsslag in het landelijk gebied te realiseren door verduurzaming van bestaande agrarische bedrijven, hergebruik van leegkomende (beeldbepalende) gebouwen en sloop van de leegkomende bebouwing indien er geen passend alternatief voor aanwezig is.

Met de vaststelling van het POL2014 komen ook diverse provinciale plannen en beleidsstukken te vervallen, omdat de betreffende regelingen of niet meer relevant zijn of verwerkt zijn in het nieuwe plan. Eén van de plannen die komt te vervallen is het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg. Het beleid ten aanzien van de intensieve veehouderij in Limburg is nu opgenomen in het POL2014. Gemeenten hebben dit beleid inmiddels vertaald in hun bestemmingsplannen.

Hieronder wordt aangegeven wat het beleid van de provincie is ten aanzien van de intensieve veehouderij.

Ruimte voor doorgroei

De ontwikkeling in de veehouderij manifesteert zich voor het overgrote deel in de vorm van doorgroei van bestaande bedrijven. De doorgaande schaalvergroting, de milieueisen, de combinaties met energie-opwekking of mestverwerking maken dat er bij veel bedrijven een behoefte bestaat om uit te breiden. Regelgeving voor nitraat/ ammoniak, fijn stof en geur en de Beleidslijn grote rivieren, zijn in hoge mate bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderij, evenals de maatschappelijke inbedding van de veehouderij in zijn omgeving. Er wordt ontwikkelruimte geboden op basis van een integrale kwaliteitsverbetering in de omgeving.

Het voorliggend initiatief heeft betrekking op het doorgroeien van een bestaand intensief veehouderijbedrijf. Hiermee past de beoogde ontwikkeling in principe binnen het provinciaal beleid zoals neergelegd in het POL2014.

Nationaal Natuurnetwerk en EHS

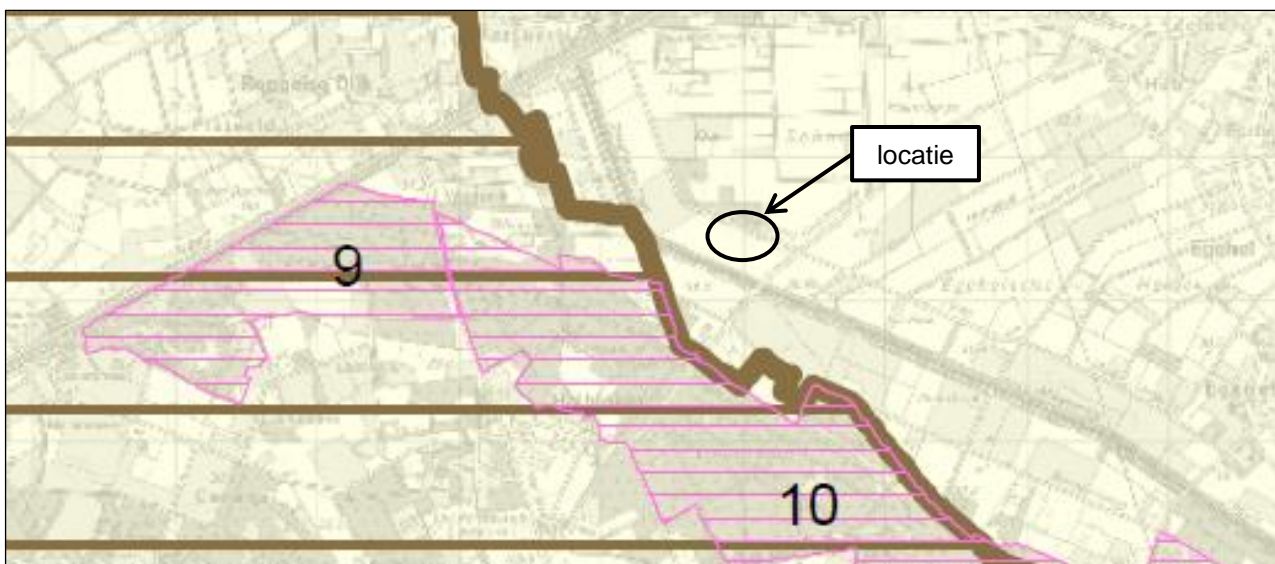
Het Nationale Natuurnetwerk vervangt als begrip de Ecologische Hoofdstructuur. (EHS). De EHS was de verantwoordelijkheid van de Rijksoverheid. Het beschermen en ontwikkelen van het Nationaal Natuurnetwerk is een verantwoordelijkheid van de provinciën.

De provincie Limburg heeft het Nationaal Natuurnetwerk vertaald in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014). De gronden die voorzien zijn van de aanduiding 'Goudgroene natuurzone' vallen onder het Nationaal Natuurnetwerk. Zie figuur 7.2.1.1. voor de ligging van de locatie ten opzichte van deze zone.

Onderhavige locatie is gelegen in de zone Buitengebied. De milieukundige effecten worden in de voorgaande paragrafen behandeld. Het initiatief heeft verder geen directe gevolgen voor het areaal van de 'Goudgroene natuurzone'.

7.2.2. Bodem- en grondwaterbeschermingsgebieden / waterwingebieden

Uit onderstaande kaart blijkt dat ter plaatse van het initiatief geen legendeenheden opgenomen zijn. Dit betekent dat er op basis van de Omgevingsverordening Limburg geen beperkingen gelden.

Figuur 7.2.2.1: Kaart Milieubeschermingsgebieden (bron: Provincie Limburg)

Het bedrijf is niet gelegen in een waterwingebied of andere beschermingsgebieden. Er is dus geen sprake van beïnvloeding van dergelijke gebieden door dit initiatief. De bruine, horizontale arcering geeft de ligging aan van de Roerdalslenk, Zone III. De nummers met roze, horizontale arcering zijn stiltegebieden. Nummer 9 is het stiltegebied 'Groote en Kleine Moost' en nummer 10 is het stiltegebied 'Widdonk-Waterbloem-Weyenhout-Doorbrand'.

De Snepheider Beek is op een afstand van circa 230 meter gelegen. Dit is een beek met een algemene ecologische functie. Verder is er geen sprake van een hydrologische gevoelig gebied of van een bufferzone verdroging.

7.2.3. Limburgs Kwaliteitsmenu

De Provincie Limburg streeft er naar om stedelijke functies zoveel mogelijk te concentreren en het bebouwen van het buitengebied tegen te gaan. Onderhavig project heeft, ruimtelijk gezien, betrekking op het ombouwen van een bestaande varkenshouderij naar een pluimveehouderij waarbij de bebouwing toeneemt. Op deze ruimtelijke ontwikkeling is het Limburgs Kwaliteitsmenu van toepassing. Dit kwaliteitsmenu is vertaald in het Kwaliteitskader buitengebied Peel & maas die door de gemeenteraad in november 2011 is aangenomen. Bij de verdere planuitwerking zal rekening gehouden worden met het kwaliteitskader en hieraan invulling worden gegeven. Kernpunten hierbij zijn het op een goede manier, landschappelijk inpassen van de inrichting, en tevens bieden van compensatie daar het beoogde bouwvlak de referentiemaat van 1,5 hectare bouwvlak overschrijdt. Hiervoor is het plan voorgelegd aan de door de gemeente ingestelde onafhankelijke kwaliteitscommissie, welke een advies heeft uitgebracht over de randvoorwaarden waaraan zowel de landschappelijke inpassing als de compensatie moet voldoen. In het landschappelijk inpassingsplan is dit advies verwerkt. Het landschappelijk inpassingsplan is als bijlage bij de milieueffectrapportage gevoegd.

7.3. Gemeentelijk beleid

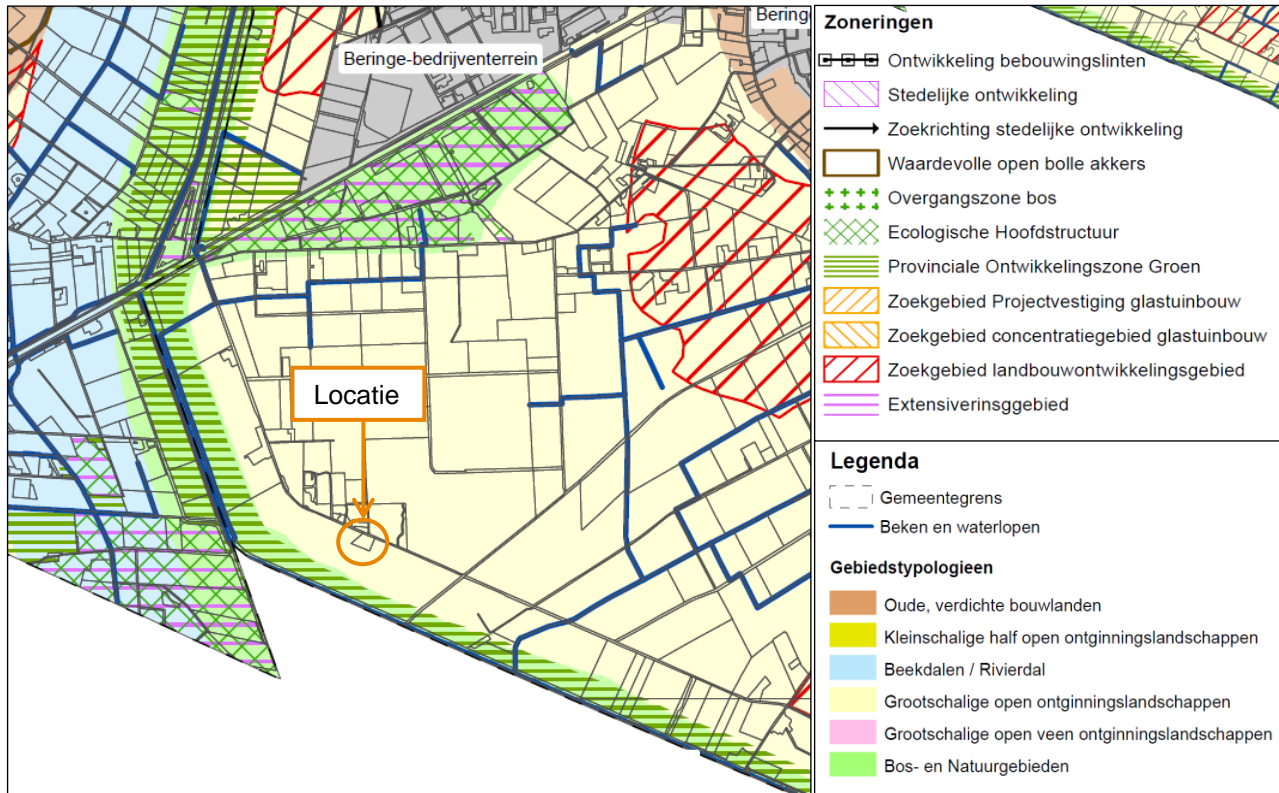
7.3.1. Structuurvisie Buitengebied

In deze, in december 2011 vastgestelde, structuurvisie is het beleid voor het buitengebied samengebracht. Onder meer het Structuurplan Buitengebied Peel en Maas (zie § 7.3.2) is hierin door vertaald. Daarnaast dient deze Structuurvisie als instrument voor kostenverhaal. In de structuurvisie zijn als leidende beleidsuitgangspunten opgenomen:

- Ontwikkelingsplanologie
- Ruimte om te ontwikkelen met oog voor kwaliteit
- Ontwikkelkansen te geven aan de economische dragers, zoals recreatie en toerisme en landbouw, van het buitengebied om leefbaarheid te waarborgen
- Het buitengebied is van iedereen
- Het beleid is dynamisch.

Onderdeel van de Structuurvisie Buitengebied is de Structuurvisie Intensieve Veehouderij en Glastuinbouw welke het beleid omvat voor de ontwikkeling van deze twee agrarische sectoren. De insteek van het IV en Glastuinbouwbeleid is om ontwikkelingsruimte te geven aan bestaande bedrijven op duurzame locaties op afstand van de kernen. Draagvlak in de samenleving is daarbij een belangrijk aandachtspunt. Nieuwvestiging van intensieve veehouderij wordt enkel toegestaan in een landbouwontwikkelingsgebied als er een knelpunt wordt opgelost op een ongewenste locatie. Daar de onderhavige ontwikkeling toeziet op het verder ontwikkelen van een bestaande intensieve veehouderij past de ontwikkeling in het beleid zoals door de gemeente is vastgelegd.

In de Structuurvisie is ook het gemeentelijk Kwaliteitskader (zie ook § 7.2.3) vastgelegd. Het kwaliteitskader buitengebied Peel en Maas bevat het instrumentarium om ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met gewenste kwaliteitsverbetering van datzelfde buitengebied.

Figuur 7.3.1.1: Uitsnede Structuurkaart Peel en Maas

7.3.2. Structuurplan Buitengebied Peel en Maas

In het Structuurplan Buitengebied Peel en Maas wordt het gemeentelijk ruimtelijk beleid verwoord.

7.3.2.1. Gebiedstypologie

De gemeente wil in dit Structuurplan Peel en Maas een ontwikkelingsgerichte landschapsstrategie opstellen. Hierbij is de intentie om de aanwezige diversiteit en identiteit van het landschap te versterken.

Voor wat betreft de indeling in gebiedstypen in het Structuurplan Peel en Maas wordt uitgegaan van de rapportage van de provincie Limburg (Landschapskader Noord- en Midden Limburg, 16 mei 2006) en van het Structuurplan Helden. In het structuurplan Peel en Maas wordt uitgegaan van de volgende 6 gebiedstypen:

1. Oude, verdichte bouwlanden
2. Kleinschalige half open ontginningslandschappen
3. Beekdalen / Rivierdal
4. Grootschalige open ontginningslandschappen
5. Grootschalige open veenontginningslandschappen
6. Bos- en natuurgebieden

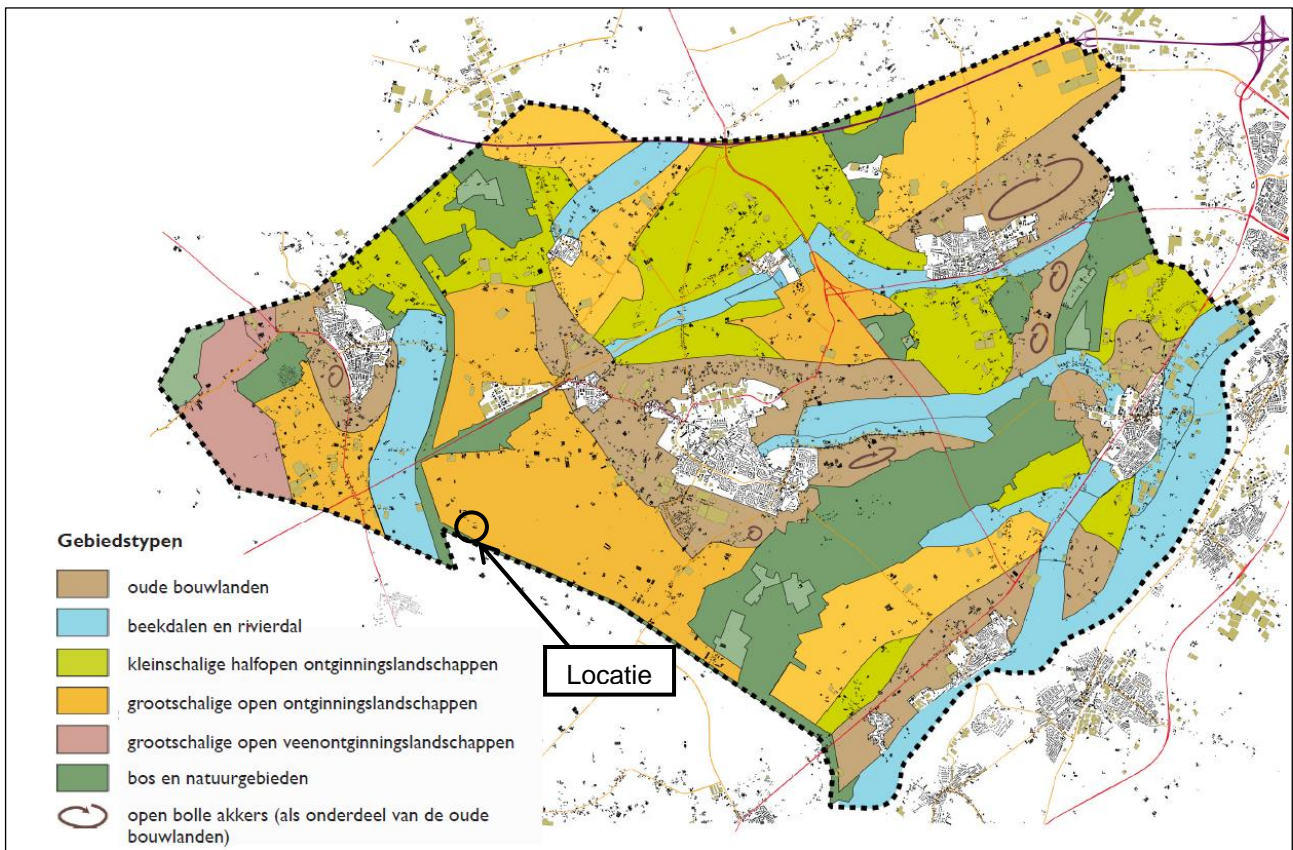
Een belangrijk uitgangspunt van het ruimtelijk beleid van de gemeente in het algemeen en van het structuurplan in het bijzonder is om de aanwezige ruimtelijke kwaliteiten in het buitengebied te verbeteren of te herstellen.

7.3.2.2. Agrarische sector

De agrarische sector in de regio is vitaal. De hoge kwaliteit van het buitengebied wordt goed benut. De uitdaging is om dat in de toekomst te blijven doen. Deze uitdaging wordt versterkt door de vele ingrijpende veranderingen in deze sector. Elke agrarische ondernemer wordt hierdoor geraakt; de wijze waarop hangt af van de aard van het bedrijf en zijn bedrijfseconomische situatie. De sector zal de komende jaren in ieder geval te maken krijgen met een aantal bedrijfsbeëindigingen. De ondernemers die wel doorgaan moeten kiezen tussen de verschillende opties: schaalvergroting, specialisatie, of verbreding van de bedrijfsvoering. Het structuurplan straalt uit dat de gemeente – waar nodig en mogelijk – een stimulerende rol speelt om de keuze van de agrarische ondernemers makkelijker te maken.

7.3.3. Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas

Om invulling te geven aan het structuurplan Peel en Maas, is het kwaliteitskader buitengebied Peel en Maas opgesteld. Het kwaliteitskader geeft invulling aan de versterking van de ruimtelijke kwaliteiten van het buitengebied bij nieuwe ontwikkelingen. Deze invulling wordt bepaald aan de hand van de indeling van het initiatief in één van de 9 gebiedstypen die samen de variatie aan gebieden weergeven.

Figuur 3.3.3.1 : Ligging plangebied in het Kwaliteitskader Buitengebied Peel en Maas

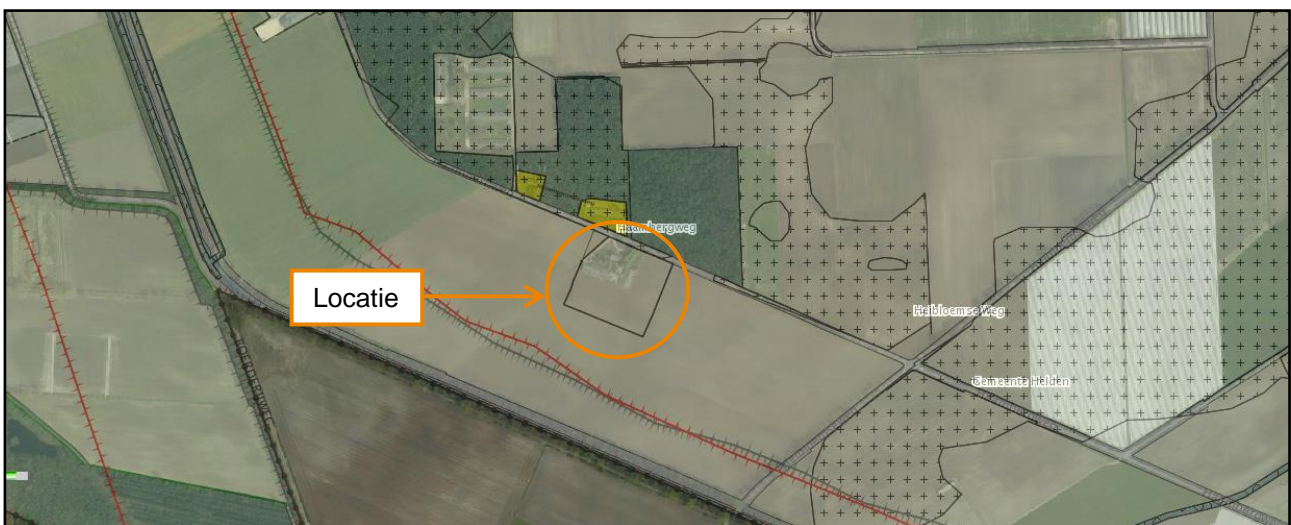
De onderhavige locatie ligt in het grootschalig open ontginningslandschap. Het nog op te stellen landschappelijk inpassingsplan en compensatieplan zal aan de hand van enerzijds het Kwaliteitskader en anderzijds het advies van de onafhankelijke kwaliteitscommissie opgesteld worden. Het inpassings- en compensatieplan vormt onderdeel van de verdere uitwerking in het kader van het op te stellen ruimtelijk stuk.

7.3.4. Vigerend bestemmingsplan

De locatie is juridisch-planologisch geregeld in het bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas" Voor de gronden met de bebouwing geldt de bestemming "Agrarisch – Intensieve veehouderij". Deze bestemming valt samen met het bouwvlak. Het bestemmingsvlak/bouwvlak geeft de gronden aan waar de agrarische bebouwing opgericht mag worden. De omliggende gronden hebben de bestemming "Agrarisch". Deze bestemming regelt het agrarisch gebruik van de gronden. Bebouwing is slechts in beperkte mate toegestaan. Naast de genoemde bestemmingen zijn voor de planlocatie van toepassing:

- Gebiedsaanduiding "reconstructiewetzone – verwevingsgebied".
- Gebiedsaanduiding "wro-zone – wijzigingsgebied 4 go"

Deze laatste gebiedsaanduiding maakt het mogelijk om, onder voorwaarden, het bestemmingsvlak en bouwvlak te vergroten tot maximaal 2,5 hectare. Met name moet hierbij aandacht zijn voor de instandhouding van het grootschalige open ontginningslandschap.

Figuur 7.3.4.1: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Peel en Maas", planlocatie is omcirkeld.

Op 09 april 2014 is een verzoek voor uitbreiding van het bouwvlak voor dit initiatief bij de gemeente ingediend. Op 2 juni 2014 heeft het College van Burgemeester en Wethouders van gemeente Peel en Maas haar standpunt op dit verzoek gegeven. Uit analyse is gebleken dat in principe medewerking kan worden verleend, onder voorwaarden van een goede ruimtelijke inpassing en de voorwaarden gesteld in de wijzigingsbevoegdheid 3.6.3 van het Bestemmingsplan Buitengebied Peel en Maas.

De beoogde situatie wordt in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (wabo) dan ook aangemerkt als activiteit in strijd met het bestemmingsplan. Onder de Wabo kunnen activiteiten in strijd met een bestemmingsplan worden toegestaan als hiervoor een omgevingsvergunning wordt verleend (artikel 2.12 eerste lid sub a onder 3° Wabo).

7.4. Archeologie en cultuurhistorie

In de Wet op de Archeologische Monumentenzorg is een raamwerk gegeven dat regelt hoe Rijk, provincies en gemeenten om moeten gaan met het aspect 'archeologie' in ruimtelijke plannen. De uitgangspunten van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg zijn als volgt:

- De archeologische waarden dienen zoveel mogelijk in de bodem te worden bewaard.
- Er dient vroeg in het proces van ruimtelijke ordening al rekening te worden gehouden met het aspect 'archeologie'.

De wet bepaalt tevens dat gemeenten verantwoordelijk zijn voor hun eigen bodemarchief. De gemeente is dus het bevoegde gezag indien het gaat om het toetsen van de archeologische onderzoeken en Programma's van Eisen.

De gemeente Peel en Maas heeft haar eigen beleid vastgesteld op het gebied van archeologie en cultuurhistorie. Op basis van het Beleidsplan Archeologie uit 2011 kan geconcludeerd worden dat op het perceel geen archeologische vondsten verwacht worden. Een archeologisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.

8. Overige relevante aspecten

8.1. Wet dieren, Besluit houders van dieren en Regeling houders van dieren

De Wet dieren heeft de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (Gwwd) en een aantal andere wetten met regels voor het houden van dieren vervangen. Het besluit heeft onder andere het Varkensbesluit, het Vleeskuikenbesluit, het Kalverenbesluit en het Honden- en kattenbesluit vervangen.

In de Wet dieren staat de intrinsieke waarde van het dier centraal. Dit betekent dat dieren een eigen waarde hebben. Dierenwelzijn gaat over de kwaliteit van het leven van dieren. De regelgeving waarborgt het welzijn en de gezondheid van dieren. In het Besluit houders van dieren staan de algemene regels voor het houden en verzorgen van alle dieren én specifieke regels voor productiedieren

In een Europese richtlijn zijn minimumnormen vastgesteld waaraan de Nederlandse regelgeving dient te voldoen. Bij het opstellen van de Wet dieren, het Besluit houders van dieren en de Regeling houders van dieren is uitgegaan van deze richtlijn. De normen uit het Besluit zijn echter op verschillende punten strenger dan de Europese richtlijn voorschrijft. Houders van dieren moeten zich houden aan regels om daarmee het welzijn en de gezondheid van de dieren te waarborgen. Het Besluit houders van dieren stelt naast inrichtingseisen ook eisen aan het welzijn van de dieren en geeft hiertoe voorschriften voor bijvoorbeeld het behandelen van zieke en gewonde dieren en de huisvesting van dieren.

Vleeskuikenhouders met meer dan 500 vleeskuikens hebben te maken met het Besluit houders van dieren. Hierin staan regels voor het welzijn en de gezondheid van de vleeskuikens. Zo zijn er regels voor de huisvesting en het afvoeren van vleeskuikens. Andere voorbeelden zijn de eisen aan de opleiding, voeding, drinkvoorziening, het strooisel, de ventilatie, luchttemperatuur, verlichting en administratie. Deze eisen staan beschreven in het Besluit houders van dieren en de Regeling houders van dieren. Het besluit is niet van toepassing op scharrel-, vrije uitloop- en biologische bedrijven en bedrijven met minder dan 500 vleeskuikens.

Hoe meer kuikens per vierkante meter in de stal worden gehouden, des te meer regels er gelden. De bezettingsdichtheid wordt uitgedrukt in levend gewicht in kilogrammen vleeskuikens per vierkante meter (kg/m²) per stal. Bij de bezettingsdichtheid telt de bruto bruikbare oppervlakte. Dit is de binnenmaatse oppervlakte van de stal die bedekt is met strooisel en toegankelijk is voor vleeskuikens. Er zijn drie categorieën van bezettingsdichtheid:

- categorie 1: minder of gelijk aan 33 kg/m²
- categorie 2: meer dan 33 tot en met en 39 kg/m²
- categorie 3: meer dan 39 tot en met 42 kg/m²

Het bruto bruikbare oppervlakte per stal is in het VKA:

- Maatvoering stal binnenwerks⁴ = 20,0m x 80,0m = 1.600,00 m²
- Voerruimte = 1,6m x 2,6 m = $\frac{4,16 \text{ m}^2}{/}$
= 1.595,84 m²

In het begin van de ronde zullen bij dit initiatief circa 35.000 eendagkuikens per stal worden opgezet (21,9 vleeskuikens per m²). Het uitvalpercentage gedurende de ronde is circa 3%. Aan het einde van de ronde (na 5-7 weken) zijn circa 33.950 vleeskuikens per stal aanwezig met een gewicht van circa 1,9 kg per vleeskuiken (totaal 64.505 kg per stal). Het bruto bruikbare oppervlakte van de vleeskuikens is 1.584,04 m² per stal. Dit komt overeen met een bezettingsdichtheid van 40,7 kg/m². Deze bezettingsdichtheid valt binnen categorie 3. Voor deze categorie gelden aanvullende welzijnseisen, zoals het gebruik van een gids voor goede praktijken, een maximumnorm voor gecumuleerde dagelijkse sterfte en controle op voetzollaesies door het slachthuis.

Dit initiatief voldoet aan de regels uit de Wet dieren, het Besluit houders van dieren en de Regeling houders van dieren voor zover deze voor dit initiatief van toepassing zijn.

⁴ Zie tekening met werknummer 4720-3 voor maatvoering

8.2. Veiligheid en calamiteiten

8.2.1. Veiligheid

De stallen en de werkruimtes zijn zo ingericht dat de kans op ongevallen tot een minimum wordt beperkt. Van de aanwezige personen is telkens iemand aanwezig welke in bezit is van het certificaat van de cursus Bedrijfshulpverlening.

De inrichting zal voldoen aan de eisen zoals gesteld in de Arbo-wetgeving. Uiteraard worden binnen de inrichting blustoestellen geplaatst. In de bij de omgevingsvergunning behorende plattegrondtekening staan deze weergegeven.

Voer in enkelvoudige vorm of meervoudige samenstelling wordt opgeslagen in silo's die buiten de gebouwen staan opgesteld.

Verder zullen ventilatoren die op werkhoogte aanwezig zijn, worden voorzien van gaasvormige afschermingen.

In geval van kleine branden kan gebruik worden gemaakt van de aanwezige brandblusmiddelen die aangegeven zijn op de plattegrondtekening. Tevens zijn er vluchtdeuren aanwezig, waardoor personeel zich in veiligheid kan brengen ingeval brand. Voor de dieren is er geen vluchtvoorziening aanwezig. Dit is overigens ook niet gebruikelijk in de veehouderij.

8.2.2. Calamiteiten

Bij stroomuitval kan een calamiteit optreden omdat voor de klimaatbeheersing, luchtverversing en voerverstrekking elektra nodig is. Door initiatiefnemer is hierin voorzien door de installatie van een noodstroomaggregaat die onmiddellijk zorgt voor elektriciteitsvoorziening bij stroomuitval. De milieueffecten hiervan zijn beperkt. Een nadeel is dat het brandstofverbruik binnen de inrichting toeneemt. De noodstroomvoorziening is qua omvang voldoende om alle functies te blijven voorzien van elektriciteit.

Voer in enkelvoudige vorm of meervoudige samenstelling wordt opgeslagen in silo's die buiten de gebouwen staan.

Het gevolg van vervoersverboden als gevolg van bijvoorbeeld een uitbraak van vogelgriep, is dat er behalve geen afvoer, ook geen aanvoer van dieren plaats kan vinden op het bedrijf. Het mogelijke gevolg is dan ook dat de aanwezige dieren mogelijk voor langere tijd dan normaliter binnen de inrichting zullen verblijven. Feitelijke welzijnsproblemen zullen hierdoor bij de vleeskuikens niet ontstaan.

8.3. Gezondheidsaspecten

Op gebied van gezondheidsaspecten speelt de vraag wat de mogelijke effecten van schaalvergroting op het vóórkomen en de verspreiding van zoönosen (zoals influenza) en resistente micro-organismen (zoals toxoplasma) en antibioticumresistentie zijn. Een mogelijk verband tussen schaalvergroting en het voorkomen en de verspreiding van zoönosen is niet eenvoudig vast te stellen. Er zijn diverse bedreigingen maar ook enkele kansen bij verdere schaalvergroting. De balans hangt stek af van de wijze waarop de bedrijfsvoering en het stalconcept wordt ingevuld. Er worden maatregelen voor wat betreft hygiëne getroffen. Daarnaast zal het antibioticumgebruik zoveel mogelijk beperkt worden.

In opdracht van de voormalige Ministeries van Volksgezondheid, Welzijn & Sport en van Economische Zaken, Landbouw & Innovatie is een onderzoek verricht naar de mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden. De onderzoeksresultaten zijn verwoord in het rapport 'Mogelijke effecten van intensieve veehouderij op de gezondheid van omwonenden: onderzoek naar potentiële blootstelling en gezondheidsproblemen' (IRAS Universiteit Utrecht, NIVEL, RIVM, 07 juni 2011). In dit rapport wordt geconcludeerd dat omwonenden van intensieve veehouderijbedrijven potentieel zijn

blootgesteld aan fijn stof, aan een aantal specifieke micro-organismen en aan endotoxinen. Op kortere afstand van de bedrijven, vooral als het meerdere bedrijven zijn, kan deze blootstelling effecten geven op de gezondheid, met name op de luchtwegen. Uit de resultaten van dit onderzoek kan niet simpelweg worden geconcludeerd om welke afstand tot bedrijven het nu precies gaat en bij welke concentraties gezondheidseffecten optreden. De kans op gezondheidseffecten van de huidige signalen van de Q-koortsbacterie en van MRSA in de omgeving van veehouderijbedrijven wordt als gering ingeschat. Het lijkt een verrassende bevinding dat astma minder vaak voorkomt onder omwonenden van veehouderijbedrijven. Longontsteking wordt vaker gezien in de nabijheid van intensieve veehouderij, vooral bij bedrijven met geiten en pluimvee. Kinderen die wonen in de nabijheid van veehouderijbedrijven hebben, net als kinderen die zijn opgegroeid op een boerderij, vaker eczeem. Er bestonden weinig aanwijzingen dat zeer grote stallen, zogenaamde megastallen, sterker met gezondheidseffecten op omwonende zijn geassocieerd.

De onderzoekers presenteren aanbevelingen die vooral zijn gericht op nader onderzoek:

- Uitvoeren van gerichte studies naar concentraties van endotoxinen en micro-organismen in de nabijheid van bedrijven met pluimvee en varkens;
- Ontwerpen van een beoordelingskader aan de hand waarvan het voorkomen van micro-organismen en endotoxinen rond veehouderijbedrijven en relaties met gezondheidseffecten beoordeeld kan worden;
- Nader onderzoek naar het optreden van complicaties bij mensen met astma of COPD die in de nabijheid wonen van veehouderijbedrijven;
- Nader onderzoek naar het verhoogde risico op astma en allergie bij omwonenden van nertsbedrijven;
- Nader onderzoek naar het verband tussen longontsteking en de nabijheid van bedrijven met geiten en pluimvee;
- Het opzetten van een surveillancenetwerk, waarin zowel symptomen en aandoeningen van mensen als dieren worden geregistreerd en uitgewisseld.

In 2012 heeft de Gezondheidsraad een gezondheidskundige advieswaarde voorgesteld voor endotoxinen voor de algemene bevolking. Endotoxinen, die onder meer door veehouderijen worden uitgestoten, kunnen immers ziekten veroorzaken. In opdracht van het ministerie van Infrastructuur en Milieu is een literatuurstudie uitgevoerd naar de wijze waarop de advieswaarde toegepast zou kunnen worden bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor veehouderijen. In het rapport 'Emissies van endotoxinen uit de veehouderij: een literatuurstudie voor ontwikkeling van een toetsingskader' is de stand van kennis rondom endotoxine emissies uit de veehouderij samengevat. Verder is verkend langs welke lijnen een toetsingskader voor endotoxinen kan worden ontwikkeld en is bepaald welke aanvullende kennis daarvoor moet worden vergaard. Op dit moment blijkt de kennis over de emissies van endotoxinen voor de Nederlandse situatie ontoereikend om direct een toetsingskader te kunnen ontwikkelen. Hiervoor is nadere studie nodig. Naar verwachting zal in 2016 definitief uitsluitsel gegeven worden over de mogelijkheid van een toetsingskader voor endotoxinen.

Vanaf 2014 is het RIVM gestart met een nader onderzoek naar de gezondheidseffecten van de intensieve veehouderij (IVG). Dit betreft het onderzoek "Veehouderij en Gezondheid Omwonenden". Op 12 maart 2015 verschenen de eerste resultaten van dit onderzoek. Door dit nieuwe onderzoek Veehouderij en Gezondheid Omwonenden (VGO) hopen de onderzoekers een duidelijker beeld te krijgen van de mogelijke gevolgen van de aanwezigheid van veehouderij op de gezondheid van omwonenden. In het vervolgonderzoek worden meer gegevens verzameld over verspreiding van bepaalde micro-organismen die in de veehouderij voorkomen en waarvan bekend is dat deze ziekte kunnen veroorzaken bij mensen. De eerste resultaten van het onderzoek zijn in 2015 bekend gemaakt. Uit het onderzoek blijkt onder andere dat mensen die in de buurt van veehouderijen wonen minder vaak astma en COPD hebben. De resultaten komen op hoofdlijnen overeen met eerder onderzoek van het IRAS, NIVEL en RIVM dat in 2011 is gepubliceerd. Waarom mensen in de buurt van veehouderijen minder astma en COPD hebben, is met het onderzoek niet te verklaren. De onderzoekers hopen hier in het vervolgonderzoek meer zicht op te krijgen. In het onderzoek wordt ook gekeken naar stoffen die van de veehouderijen afkomen en hoe ver deze zich verspreiden. De resultaten van het gehele onderzoek worden begin 2016 verwacht.

Daarnaast heeft het Bureau Gezondheid, Milieu & Veiligheid GGD'en Brabant/Zeeland samen met de gemeenten Oirschot, Reusel-De Mierden en Gemert-Bakel een toetsingsinstrument ontwikkeld waarmee het bevoegd gezag gezondheidsaspecten kunnen afwegen bij besluitvorming over individuele

veehouderijbedrijven. Het eindresultaat is een maatschappelijk gedragen en wetenschappelijk onderbouwd toetsingsinstrument bestaande uit een checklist met verschillende gezondheidskundige criteria waarop bedrijfsuitbreidingen van veehouderijen beoordeeld kunnen worden. Het instrument bestaat uit checklists waarin de indicatoren geur, fijn stof, zoönosen, landschappelijke inpassing en transport zijn uitgewerkt met de oorzaak-effectketen. Per indicator is vervolgens de relatie tussen gezondheid en veehouderij beschreven. In de oorzaak-effectketen wordt uitgelegd hoe de activiteiten rondom veehouderij via uitstoot en verspreiding kunnen leiden tot blootstelling en gezondheidseffecten. In tabellen zijn per indicator maatregelen beschreven. De checklist voor toetsing van gezondheidsrisico's van veehouderijen is als bijlage toegevoegd.

Onderstaand worden de mogelijke gezondheidsrisico's⁵ voor de omgeving van dit initiatief besproken.

8.3.1. Ammoniak

Intensieve veehouderij is een belangrijke bron van ammoniakemissie naar de lucht. De concentratie van ammoniak in Nederlandse stallen bedraagt gemiddeld enkele mg/m^3 . De concentratie in de directe omgeving van intensieve veehouderijen is door de enorme verdunning 100 – 1000 keer lager dan in de stal. Deze verdunning neemt zeer sterk toe met de afstand van de bron. De jaargemiddelde concentratie in Nederland is $8 \mu\text{g}/\text{m}^3$. De gemiddelde concentratie in gebieden met veel intensieve veehouderijen is circa $15\text{-}17 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Deze gemiddelde concentratie ligt ruim onder de advieswaarde voor chronische blootstelling, die $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedraagt. De schadelijke effecten van ammoniak zijn vooral terug te vinden in de natuur. Effecten op de mens (anders dan geuroverlast) door ammoniak in gebieden met intensieve veehouderij zijn minder waarschijnlijk.

8.3.2. Luchtverontreiniging

De emissie van fijn stof (PM_{10}) kan belangrijk zijn bij veehouderijen. (Fijn) stof is een verzamelnaam voor deeltjes in de lucht met verschillende grootte en van diverse chemische samenstelling. De grootteverdeling (diameter) van de deeltjes bepaalt waar ze in de longen terecht komen. Hierbij geldt hoe kleiner het stofdeeltje, hoe dieper het kan doordringen in de longen. De grootte in combinatie met de chemische samenstelling bepaalt tot welke effecten het kan leiden. Gezondheidskundig wordt onderscheid gemaakt tussen grof stof (deeltjes van $10\text{-}100 \mu\text{m}$), totaal stof en fijn stof ($\text{PM}_{2,5}$ – PM_{10}).

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5, titel 5.2 Wm). Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005) vervallen. Omdat titel 5.2 handelt over luchtkwaliteit staat deze ook wel bekend als de 'Wet Luchtkwaliteit' (Wlk 2007). Voor het beoordelen van de gezondheidseffecten zijn zowel de hoeveelheid als de samenstelling van het fijn stof van belang. Veehouderijen stoten fijn stof uit. De bijdrage aan de lokale luchtkwaliteit verschilt per staltype, aantal dieren en diersoort. In maart 2014 heeft het ministerie van I&M emissiegegevens van fijn stof per diercategorie gepubliceerd. ('Emissiefactoren fijn stof voor veehouderij; versie maart 2014'). Hiervan is gebruik gemaakt bij het bepalen van de uitstoot van fijn stof.

In paragraaf 5.9 is getoetst of dit initiatief voldoet aan de bepalingen omtrent luchtkwaliteit uit de Wlk 2007. Volgens de Wlk 2007 dient getoetst te worden aan een tweetal criteria:

1. De concentratie fijn stof van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ mag niet meer dan 35 keer per jaar worden overschreden;
2. De gemiddelde concentratie fijn stof per jaar mag niet hoger dan $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen.

De toetsing heeft plaatsgevonden middels verspreidingsberekeningen gemaakt met het verspreidingsmodel ISL3a (versie 2014-1). Uit de rekenresultaten blijkt dat dit initiatief voldoet aan de toetsingscriteria uit de Wlk 2007.

In onderstaande tabel is de indeling van de GES-score voor fijn stof (PM_{10}) weergegeven. Uit de rekenresultaten van de fijn stofberekening (§ 5.9) blijkt de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) in het VKA ten hoogste $24 \mu\text{g}/\text{m}^3$ op de voor stof gevoelige objecten te zijn. Volgens de GES-score is de milieugezondheidskwaliteit bij deze concentratie 'vrij matig'. De achtergrondconcentratie ($23 \mu\text{g}/\text{m}^3$) in de

⁵ Bron: RIVM en GGD

omgeving van dit initiatief valt ook reeds in de GES-score 3 (vrij matig milieugezondheidskwaliteit). De gezondheidkundige advieswaarden of grenswaarden ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$) wordt niet overschreden.

Tabel 7.4.2.1: GES-score fijn stof (PM_{10})

Jaar-gemiddelde $\mu\text{g}/\text{m}^3$	GES-score	Opmerkingen	Milieu-gezondheid kwaliteit
< 20	2	-	Redelijk
20 – 30	3	Overschrijding streefwaarde (voorstel EU voor 2010)	Vrij matig
30 – 40	5	Een toename van luchtwegsymptomen, ziekenhuisopnamen en vroegtijdige sterfte (geschat wordt circa 0,3% - 0,4% per $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$)	Zeer matig
40 – 50	6	Overschrijding grenswaarde een toename van luchtweg-symptomen, ziekenhuisopnamen en vroegtijdige sterfte (geschat wordt een toename van circa 0,75% - 1% voor een toename van $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$)	Onvoldoende
50 – 65	7	Een toename van luchtwegsymptomen, ziekenhuisopnamen en vroegtijdige sterfte (geschat wordt een toename van circa 1,1% - 1,4% voor een toename van $35 \mu\text{g}/\text{m}^3$)	Ruim onvoldoende
> 65	8	Een toename van luchtwegsymptomen, ziekenhuisopnamen en vroegtijdige sterfte (geschat wordt een toename van meer dan circa 1,1% - 1,4% voor een toename van $35 \mu\text{g}/\text{m}^3$)	Zeer onvoldoende

Bron: RIVM

8.3.3. Geur

Bij veehouderijen vormt geur een belangrijk aspect. De geur is het resultaat van een mengsel van diverse emissies, zoals ammoniak (NH_3), waterstofsulfide (H_2S) en diverse vluchtige organische stoffen. De emissie van geur is onder andere afhankelijk van het type en aantal dieren, het voer, de wijze van opvang van de mest en van de afzuiging van de stal. De verspreiding van de geur hangt samen met de verspreiding van deze stoffen. De meeste geurstoffen zijn al te ruiken bij heel lage concentraties. Bij dergelijke concentraties zijn over het algemeen geen toxische effecten te verwachten. De blootstelling aan geur is moeilijk objectief vast te stellen. De immissie (concentratie op leefniveau) kan niet direct gemeten worden, maar wordt over het algemeen bepaald door de emissie te meten en vervolgens verspreidingsberekeningen toe te passen.

Het waarnemen en waarderen van geur verschilt per persoon. Mensen met astma, allergieën of bepaalde vormen van overgevoeligheid zoals meervoudig chemische overgevoeligheid en mensen die bezorgd zijn, ervaren eerder hinder en bijbehorende symptomen dan anderen. Het vergunningenbeleid dient er op gericht te zijn op het beperken van geurhinder. Hierbij wordt er van uitgegaan dat er geen concentraties voorkomen waarbij mogelijk gezondheidseffecten kunnen optreden.

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) van 5 oktober 2006 schept een beoordelingskader voor geurhinder vanwege tot veehouderij behorende dierverblijven. Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Er wordt gekeken naar de geurbelasting van veehouderijbedrijven op de in de omgeving liggende geurgevoelige objecten. De Wgv maakt naast bebouwde kom en buitengebied ook onderscheid in concentratie- en niet-concentratiegebieden. Onder een concentratiegebied wordt het concentratiegebied Zuid of concentratiegebied Oost verstaan zoals die in een bijlage bij de Meststoffenwet zijn aangegeven, of een als zodanig bij gemeentelijke verordening aangewezen gebied. Dit initiatief is gelegen in een concentratiegebied in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas. In § 5.7 is dit initiatief getoetst aan de gestelde eisen en normen uit de Wgv. Hieruit blijkt dat dit initiatief hieraan voldoet.

8.3.4. Geluid

De voornaamste geluidbronnen zijn ventilatoren, verkeersbewegingen op het terrein en transport van en naar het bedrijf. In de vergunning dienen voorschriften te worden opgenomen. Tevens wordt een akoestisch rapport opgesteld waaruit zal blijken dat aan geluidsvoorschriften kan worden voldaan.

8.3.5. Externe veiligheid

Externe veiligheid speelt geen rol in het kader van de gezondheidsaspecten.

8.3.6. Biologische agentia

In stallen zijn vele micro-organismen aanwezig, vooral bacteriën met als bron uitwerpselen van de dieren. In de directe omgeving van intensieve veehouderijen (enkele honderden meters) kan de concentratie micro-organismen iets verhoogd zijn ten opzichte van de achtergrondconcentratie.

8.3.7. Endotoxinen

Het meest onderzocht is endotoxine, een celwandfragment van Gram negatieve bacteriën. Endotoxine is een relatief eenvoudig meetbare component die samenhangt met blootstelling aan Gram negatieve bacteriën, maar vaak ook als merker wordt gezien van microbiële blootstelling in het algemeen. Op grond van beperkte meetgegevens kan geconcludeerd worden dat de blootstelling van omwonenden aan endotoxinen laag is. Metingen tijdens specifieke activiteiten die tot een toename van de blootstelling zouden kunnen leiden, zoals tijdens het aanwenden van mest, zijn niet beschikbaar. De concentratie endotoxine in huisstof is verhoogd in de woningen van agrariërs, maar niet in andere plattelandswoningen. Deze gegevens ondersteunen de conclusie dat blootstelling van omwonenden (niet-agrariërs) naar alle waarschijnlijkheid laag is en alleen in de directe nabijheid van agrarische activiteit is terug te vinden. Het is onduidelijk of de licht verhoogde concentraties rond agrarische bedrijven kunnen leiden tot effecten op de gezondheid.

8.4. Evaluatie, monitoring en borging

Na planrealisatie kan een evaluatie van de uitvoering van het initiatief plaatsvinden. Tevens kunnen dan controles en inspecties plaatsvinden van de getroffen maatregelen. Voor de verschillende emissietypen kan dit als volgt plaatsvinden.

8.4.1. Ammoniak-, geur- en fijn stofemissie

Controle van de belangrijkste emissies kan aan de hand van de factoren die van invloed zijn op de emissie van deze stoffen. Dit zijn:

- Dieraantallen en –soorten per stal;
- Uitvoering, maatvoering en werking van het systeem aan de hand van de systeembeschrijving (bijgevoegd);
- Uitvoering van het ventilatiesysteem volgens milieutekening en leaflet;
- Controle van de hoogte en de oppervlakte van de emissiepunten en de hoogte van de gebouwen vanwege het effect op de verspreiding.

De controle op de uitvoering kan plaatsvinden binnen een half jaar na realisatie.

8.4.2. Overige zaken

Voor andere dan bovengenoemde zaken, kan aan de hand van een controle worden nagegaan of die zaken die zijn aangevraagd, ook daadwerkelijk zijn uitgevoerd. Deze controle kan binnen een half jaar na realisatie worden uitgevoerd.

9. Afkortingen

De in deze MER gebruikte afkortingen zijn:

Alt.	Alternatief
AmvB	Algemene Maatregel van Bestuur
BBT	Best Beschikbare Techniek
BOM+	Bouwblok Op Maat plus
BREF	BAT Reference Documents
BZV	Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij
B&W	Burgemeester en Wethouders
EHS	Ecologische Hoofd Structuur
GL	Groen Label
g	gram
GBI	Gemiddelde Blootstellings Index
GS	Gedeputeerde Staten
ha	hectare
HBO	Huisbrandolie
HR	Habitatrichtlijn
IBA	Individuele behandeling afvalwater
IBS	Incidentele Bedrijfssituatie
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control
I&M	Ministerie van Infrastructuur en Milieu
KICH	Kennisinfrastructuur cultuurhistorie van de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschappen en Monumenten
Kwh	Kilowatt uur
kg	kilogram
l	liter
Lar, LT	langtijdgemiddelde beoordelingsniveau
LAm _{max}	maximale geluidsniveaus
m	meter
m ²	vierkante meter
m ³	kubieke meter
MER	Milieu Effect Rapportage
N	Stikstof
Nbw	Natuurbeschermingswet
NH ₃	Ammoniak
OU _E	Europese odor-units
PM ₁₀	Stof met een maximale grootte van 10 micron
PM _{2,5}	Stof met een maximale grootte van 2,5 micron
PPE	Productschap voor Pluimvee en Eieren
Rav	Regeling ammoniak en veehouderij
Rbl	Regeling beoordeling luchtkwaliteit
RBS	Regelmatige bedrijfssituatie
Ref.	Referentiesituatie
Rgv	Regeling geurhinder en veehouderij
RIVM	Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu
sec.	seconde
VR	Vogelrichtlijn
VKA	Voorkeursalternatief
Wav	Wet ammoniak en veehouderij
Wgv	Wet geurhinder en veehouderij
Wlk	Wet luchtkwaliteit
WsvSV	Wet stankemissie veehouderijen
WvoVO	Wet verontreiniging oppervlaktewater